

Tiểu Quỷ Trường Harvest Moon

Contents

Tiểu Quỷ Trường Harvest Moon	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	4
4. Chương 4	5
5. Chương 5	7
6. Chương 6	10
7. Chương 7	13
8. Chương 8	20
9. Chương 9	22
10. Chương 10	23
11. Chương 11	24
12. Chương 12	28
13. Chương 13	33
14. Chương 14	35
15. Chương 15	38
16. Chương 16	40
17. Chương 17	43
18. Chương 18	44
19. Chương 18.5	45
20. Chương 19	48
21. Chương 20	51
22. Chương 21	53
23. Chương 22	55
24. Chương 23	61
25. Chương 24	62
26. Chương 25	63
27. Chương 26	65
28. Chương 27	67
29. Chương 28	68
30. Chương 29	70
31. Chương 30	71
32. Chương 31	71
33. Chương 32	72
34. Chương 33	73
35. Chương 34	75
36. Chương 35	76
37. Chương 36	76
38. Chương 37	77
39. Chương 38	78
40. Chương 39 : Lễ Hội Mùa Thu.	79
41. Chương 39 : Lễ Hội Mùa Thu. (2)	79

42. Chương 40	80
43. Chương 41	81
44. Chương 42	81

Tiểu Quỷ Trường Harvest Moon

Giới thiệu

Chuyến bay từ Seoul tới Hà Nội đã đáp xuống mời quý khách xuống máy bay. Tiếng cô tiếp viên lan

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-quy-truong-harvest-moon>

1. Chương 1

Cháp 1

Sân bay Tân Sơn Nhất

Chuyến bay từ Seoul tới Hà Nội đã đáp xuống mời quý khách xuống máy bay. Tiếng cô tiếp viên lạnh lạnh từ trong đi ra 1 cô gái vs sự kết hợp đen trắng hoàn hảo và khuôn mặt xinh xắn trắng trẻo bước ra đó chính là Nguyễn Hoài Bảo Nhi. Tui kéo nhanh chiếc va li nặng đi về chiếc xe miu trần trắng. Tài xế mở cửa cho tui bước vào:“cho cháu về thẳng nhà lun nhé chú” tui nói vs giọng mệt mỏi sau mấy tiếng ngồi trên máy bay. Chiếc xe đỗ ngay trc cổng 1 ngôi nhà đan xen Hàn-Việt tui vào nhà rồi chạy thẳng lên phòng ngủ 1 gác đến tận chiều thì bị 1 tiếng gọi:“Bảo Nhi dậy thôi chiều rồi” tui đáp lại vs giọng ngái ngủ“cô à cho cháu ngủ tý nữa đi mà”. Cụ ông vs mái tóc trắng nhều hơn đen cùng vs bộ râu dài mặt mũi đag chuyển sang màu đen:“dậy! Ai là cô hử dám gọi ông mày là cô à?” Giọng khàn khàn lạnh lạnh trùi đất ui ÔNG NỘI tui thầm than vì gọi người ông kính iu là...cô:“ông nội con dậy rồi nè con xin lỗi nội nha~” Dừng đôi mắt so cùi tui nịnh nọt ông tui:“hừm lần này thui nhá lần sau ta từ con lun đóa”ông tui hừ nhẹ nói:“dạ~ ai nhộp nhieu sâu mứt! Mu moa”tui dạ 1 cái rồi dài r hun vào má ông:“thôi đi thay quần áo đi mọi người cũng sắp về rồi đó”. Ông tui nhắc nhở rồi xuống nhà. Tui mặc 1 chiếc váy đen và 1 chiếc áo sơ mi trắng đính chiếc nơ đen nhỏ thắt trên cổ tóc thả tự nhiên có đeo 1 chiếc bờm đính đá đơn giản. Soi mình trong gương tui thấy mình very kute (ặc ặc) cầm túi quà tui xuống phòng ăn. Xuống đến phòng ăn 1 cảnh tượng làm tui suýt ngã ngựa đó là ông tui và theng em họ đang...cầm cái thìa tay trái chống cằm nhìn chằm chằm vào...thức ăn. Tui đi vào thì ông Nam tức theng em họ mắt sáng như vớ đc vàng hét lên đầy sung sướng:“aaaaaa Nhi”ngốc”dễ xương về r nà lại đây đại ca coi cái nèo trùi ui xênh dĩ xự

Ông ý nhìn tui nói 1 lèo ca ngợi rồi dùng 2 tay xoay trái xoay phải. Lâu lắm rồi tui ms được gặp ông ý tâm 4 tháng trc bên Hàn Quốc thì phải(sặc):“đại ca tui đệ nhớ đại ca wé à~ chụt” tui hun vào má ông ế rồi ôm cổ ông ế cũng ôm lại giọng “nghe ngào”:“đại ca cx nhớ tui đệ lém nà”rồi 2 đứa cười toe toét ôm nhau nhảy tưng tưng y như 2 đứa trốn viện(=.=)”THÔI! Ngồi xuống ăn cơm ta đói rồi” 2 Đứa tui quay về phía phát ra tiếng nói thì nhận đc cái lườm dài tận mí thể kỉ à nhằm dài tận mí ki khô mét của ông nội.Ồi papa mama và papa mama của anh Nam kia:“Papa mama cô chú” mẹ tui đến ôm tui:“ui tui ơi nhớ con quá à”mẹ

tui vuốt tóc bẹo má Papa tui cũng tươi cười hỏi: “con sắp xếp ổn thỏa rồi chứ?” Tui nhanh miệng trả lời: “Dạ rồi ạ con cũng k ngại lại sớm hơn dự kiến hehe” Tui nhe răng cười: “Nhi à quà của ta đâu” mama anh Nam phụng phịu đòi quà: “à đây cô từ từ hihi” May mà mama anh Nam nhắc k tui cũng quên biến mất. Tui với lấy tui quà đươc cho ông nội: “đây là chiếc áo con tự may ôn nhớ dung nhé”

Tui đưa túi quà cho ông “đc roài đc roài phát quà nhanh lên ta đổi quà à” tui quay sang bên pama “đây là bộ vòng cổ gia đình bama giữ nó nhé” r quay sang pama anh Nam tui cũng đưa hộp quà y hệt nhà tui. Mọi người ngồi xuống ăn cơm vui vẻ đang ăn thì papa tui nói “Nhi à đầu tuần sau con đi học nhé cùng trường vs Nam dù gì cũng là của mình mà” “Tui ngại thơ hởi lại” trường nào hở papa, “anh Nam nhắm mắt” cái ngôi trường nhóc thiết kế ế trường Nguyễn Thị ý “tôi nhắm nhó rồi nhớ ra” à cái trường chuyên mà k phân biệt hoàn cảnh đúng k? Ok lun tình như thế nào hả anh, “tui tò mò hởi” ở thì hiệu trưởng đã ra quy định những tầng lớp quý tộc thì phải đạt từ 90 điểm đến 100 nên cũng chỉ có những người nằm trong top 5 trong những nhà có thể lực “anh Nam nói 1 lèo” ồ thì ra zậy còn lại là bt hử anh, “tui hởi tí” ồ thế cũng xin hay thi để zô

đó, “tôi trả lời qua loa rồi cấm mặt xuống ăn:” tất nhiên là em sẽ thi rồi lòi mấy cái bằng Harvd và quốc tế ra “anh Nam nhìn tui khó hiểu” tại sao, “-” tại vì em mún vào theo cách quang minh chính đại hà à điều tra giúp em top 5 người quý tộc nhá” tui nói vs anh Nam anh ấy cũng gật đầu. Sau khi ăn xong tui lên phòng lướt web r đi ngủ trên môi nở ra nụ cười quý dị. Hôm sau anh Nam đưa cho tui tập hồ sơ của mấy người kia nhưng nó làm tui hơi ngỡ ngàng vì 5 bộ mà tận 3 bộ bị phong tỏa có 2 bộ lý do vì sao thì tui bít cái còn lại thì bít chết lìn.

Giới thiệu nhân vật

Nguyễn Hoài Bảo Nhi: xinh xắn, dễ xương, học giỏi IQ lên tận 200. Gia thế bí mật.

Nguyễn Hoài Phương Nam: em họ Bảo Nhi very handsome học giỏi IQ 200. Gia thế bí mật.

2. Chương 2

Cháp 2: Trường học chuyên

-1 tuần sau-

Tại ngôi trường chuyên Harvest Moon đang xôn xao xì xào bàn tán về 1 nữ sinh thi vào trường vs số điểm tuyệt đối 100 điểm khi 3 tháng đầu năm học vừa trôi qua. Có người nói rằng cô ấy đã từng là thủ khoa của trường đại học danh tiếng thế giới đại học Havrd là hội trưởng hội học sinh thiên tài tại trường chuyên

Bạn àk, truyện này bạn viết theo ngôi “nó-hắn” thì hay hơn nhiều, ngôi “tôi” chỉ sử dụng khi muốn biểu đạt rõ ràng suy nghĩ, tâm trạng của nhân vật thôi, trong truyện của bạn thì mình chưa thấy có những đoạn như thế. mình chỉ muốn góp ý như vậy thôi, còn truyện ntn thì vẫn phụ thuộc vào bạn, mình mong chap mới của bạn

Hoàng Gia tại Seoul-Hàn Quốc hoặc thông tin của cô ấy đc bảo mật tuyệt đối vân vân và mây mây.

-Reng reng reng-

Tiếng chuông vang lên học sinh từng khối xếp hàng làm lễ chào cờ sau màn nói k ngừng ngki pả hiệu trưởng mới buông tha cái mic trong khi hs đang “hồn giở ở nơi nào” pả hiệu trưởng típ tục nói: “sau đây xin mời em Nguyễn Hoài Bảo Nhi học đạt đc số điểm tuyệt đối lên phát biểu” Vừa dứt lời tiếng vỗ tay vang lên tui nhẹ nhàng đi lên sân khấu nở nụ cười dễ xương. Đồng loạt cả trường “ồ” lên 1 tiếng vì vẻ đẹp “nghiêng thùng đổ chậu” của tui (tự kiêu quá bà ơi)

-phía lớp 9a2-

Người đứng trên sân khấu kia khiến chúng nó bất động chỉ có hành động mở to mắt há hốc mồm miệng dần dật người dơ như trái bơ cố gắng tiêu hóa thông tin vừa phát ra. Riêng chỉ có 1 người ngơ ngác ngác như bò đội nón vì k hiểu gì cho dù cố gắng hỏi các bạn đến đâu cũng k có ích vì hồn của lũ đó đã ở đâu rồi.

-Quay lại lên sân khấu-

Sau khi nghe

1 tràng khen ngợi từ pà hiệu trưởng khiến tôi nhẩn nhó mặt mũi và dường như mọi người dưới kia đang nhìn tôi vs ánh mắt” Khổ thân quá! Sao bà kia nói nhều chi vậy” Trong khi đó tình trạng học sinh lớp 9a2 đang...đơ như cây cơ và có 1 học sinh có dấu chấm hỏi to tổ chẳng trên đầu =.=. Quay lại trên sân khấu sau 1 màn giới thiệu đến lúc bunn ngủ trong đó có tui thì pả ý mới buông tha cho cái mic trước khi rời đi còn nói:” ngày mai khối 9,10 sẽ tổ chức làm bài kiểm tra để chọn ra hội trưởng hội phó hội học sinh. Chúc em may mắn còn Bảo Nhi sẽ học ở khối 9 tỹ sẽ có giáo viên đến đón em” Nói xong pả đi lun làm tui chưa kịp ú ở câu j.

—Trong khi đó ở dưới chỗ khối 9—

Vâng! Hiện nay sau khi lời của hiệu trưởng dứt lời thì tình trạng của khối 9 làm ầm í, toán loạn, hồi hup vân vân và mây mây lý do vì các pé ế đang cầu nguyện đóá già đoán non xem Nhi có zô lớp mệnh k?

Lớp 9a2 bị giờ hồn mí về xác ngơ ngác nhìn cảnh tượng xung quanh rồi đau lòng thay các bạn cùng trang lứa tổn n'c bọt để cầu nguyện và vẫn có 1 người có dấu hỏi to đùng.”

—reng reng reng—

Tiếng chuông vang lên vào tiết 2. Tôi đang ngồi ở phòng hụ trưởng uống trà “đạo” rất zui zẻ thì 1 người phụ nữ tầm 40t bước vào với khuôn mặt trái xoan phúc hậu:“cô! Em nhớ cô quá à” tui chạy đến ôm người phụ nữ đó:“thế nào du học ở Hàn Quốc chán chê ms về đây là sao?” cô ấn đầu tui rồi hỏi:“tại con phải giải quyết công việc ở đóá mừ”tui trả lời“thôi cô con mình lên lớp thôi”quay sang hiệu trưởng“em đưa hs lên lớp đây” tui cúi đầu chào hiệu trưởng r lên lớp 9a2.

—Tại lớp 9a2—

—“ê mày có biết mấy dãy nhà bỏ trống mới xây phía sau trường k?”Huy hỏi.“sao lại k bt mà xây nhà ở đây làm gì ta?”Tú trả lời:“hình ở đây chuẩn bị là kí túc xá đây”Ng.Quỳnh ở đầu chui ra đóng góp“điều làm zẻ có chịn kí túc xá”tên Toàn k tin“thật đấy k đùa lun thề” à thì ra là cái tên mặt ngơ ngơ như con bò hẩn là Duy. Cửa lớp mở cô giáo bước vào làm cả lớp im lặng và... Ôi kia k phải là Nguyễn Hoài Bảo Nhi sao cậu ấy đã về... Thật sự cả lớp rất vui... Giới thiệu:

-Lý Minh Duy:handsome có cao có học giỏi có IQ 200 là đương nhiên. Tính cách nóng lạnh ầm áp. Gia thế bí mật.

-Hoàng Ngọc Quỳnh:bạn thân Nhi baby thân thiện. Học giỏi

3. Chương 3

Cháp 3: Những người bạn.

Nhi bước vào lớp. Căn phòng này đã nhiều thay đổi đc trang trí đẹp hơn. Trên bệ cửa sổ những chậu hoa nhỏ xinh đang khoe mình trong nắng. Nhìn 1 lượt cả lớp những gương mặt mấy năm qua k gặp.“Nhi! Chào mừng quay trở lại! We e” Lớp trưởng Lan vui vẻ nói đã lâu lắm r Lan k liên lạc vs cô nhọc ế xương này trông thật là khác. Nhi cười tươi thật sự là Nhi rất nhớ lớp quây này:“tui đã về r đây và sẽ học hết cấp 3 nè” Huy như vớ đc vàng mắt sáng lên:“thật k? You k lừa tui này chứ” Nhi toe toét cười:“thật đó thề lun” quay lên bảng Nhi chợt hỏi:“dân cư lớp mệnh hình như tăng thì phải 30 r nè”cô giáo nãy giờ ms lên tiếng về mặt cô đầy sự vui mừng:“lớp mình có bạn ms vào từ đầu năm học là Minh Duy” cô chỉ tay về phía cậu học sinh đang nhìn mình và Nhi 1 cách ngây thơ.(quay lại vs cách xưng tôi). Nhìn cậu ta hơi ngổ nên tui hơi buồn cười. Cậu ta ngồi cạnh Hoàng Anh nhỏ lớp phó lớp tui. Xuống chỗ ngồi thân thuộc bàn tui ngồi bàn H.anh. Đập tay con bạn chí cốt nó hỏi tui đầy thứ chuyện. Hoàng Anh cũng lon ton hỏi thế là giờ sinh hoạt lớp tui phải ngồi típ chuyện vs 2 nhỏ kia.

—reng reng reng—

Tiếng chuông ra chơi vang lên lớp tui kéo xuống căng tin để ăn mừng tui trở zẻ. Căng tin chật ních người ai ai cũng hướng về tui bàn tán công nhận tui đc hâm mộ nhìn thật(nổ quá bà ui)

Tuy vậy cũng k ngoại lệ bàn tán về việc chọn hội trưởng hội học sinh. Tui cũng k quan tâm vì k hứng thú ngồi “hàn huyên tâm sự” vs mấy đứa bạn. Tụi lớp tui ngồi ăn vs nhau nói chuyện r vui vẻ. Đúng lúc tui

nhìn thấy 1 cái nem chua rán cuối cùng tui đang định gấp thì...có 1 chiếc đĩa nào đó tranh vs tui nhìn lên thì thấy cái tên Minh Duy mắt nhìn tui nhưng tay đang cố gắng gấp miếng cuối cùng.“của ta” tui vs hẳn đồng thanh làm mấy đĩa quay lại và thấy cảnh tượng...“này ta gấp trc chứ”tui cố gắng gấp lại. Tên Minh Duy k chịu thua gấp lại:“ta gấp trc nhá sao mi cứ giành của ta là sao?”Tui trợn mắt nói lại“ta gấp trc mi chứ”

“ta gấp trc” Minh Duy cãi lại

“ta gấp trc” Tui khí thể k kém

“ta trc”

“ta”

“ta”

“mi sau thì có”

“ta trước”

“sau”

“trc”

.....

Cứ khí thể mà cãi nhau 2 đứa chúng tui k nhận ra bọn bạn từ trai đến gái từ già đến trẻ nhỏ ế nhận k có già đến trẻ nhỏ. Đang...trợn mắt há miệng nhìn 2 đứa tui. Tự nhiên tui và tên Duy cảm thấy như ai đang nhìn mình quay sang thấy chúng nó nhìn mình như sinh vật lạ k tự chủ đồng thanh cùng nhau“nhìn gì mà gkê vậy” quay lại nhìn nhau vs ánh mắt rất “dịu dàng thân thít” đúng lúc đó anh Nam đi qua:” Ê Nhi sao nhóc cứ nhìn thẳng bé đằm đúi như quả chuối thía” Tui quay lại nhéo vào hông ông ý cái làm ông ý hét toáng r nhảy tung tung lên” quả chuối cái đầu anh ý” Nam trừng mắt“đau chết đi đc bé cùng anh lên phòng hủ trưởng có việc nhanh!” nói r kéo tui đi lun làm tui để lại bọn 1 câu:“lên lớp trc đi” rồi chạy như tên lửa.

4. Chương 4

Cháp4: Tân hội trưởng,hội phó hội học sinh.

Tui bước ra khỏi phòng thi thì thấy lũ bạn thi khác giờ và anh Nam đứng đó anh Nam hỏi“thế nào thi đc k nghe nói đề của phòng em khó lắm đấy” tui gờ đề thi cho anh Nam và nói 1 câu“đề như toán lớp 1” làm lũ vừa thi xong và lũ bạn mình há miệng trừ anh Nam. Sau khi ổng xem xong phán 1 câu xanh rờn“bình thường” làm cho lũ kia á khẩu tít.

Sau giờ học tui cùng anh Nam lên xe về nhà. Tháng 11 cái lạnh của Hà Nội làm tui khẽ rùng mình. Anh Nam nhẹ nhàng cởi trc áo khoác khoác vào người tui:“lạnh à! Khoác vào đi này” anh Nam nhẹ nhàng mặc chiếc áo vào r dựa vào vai anh ngủ(khiếp thể này ai nhìn vào thì k ai bảo là 2 chị em mất). Về đến nhà Nhi vẫn ngủ Nam bế Nhi lên phòng r tắm rửa một ngày trời wa thật nhanh.

-sáng hum sau-

Tui lết vào phòng tắm để VSCN rùi sang phòng chào ông rùi lại lết xuống phòng ăn. Sau khi ăn sáng tui cùng ông Nam tới trường. Giữa tiết học thứ 3 mọi người ở phía chỗ tui thì thảo nhau chuyện gì đó khiến cho 1 góc lớp ồn ào. Tui ngác nhìn quay xuống thì thấy...woa 1 cảnh rò-man-tic. 1 người con trai lướt da trắng mái tóc đen dc cắt gọn ngang phía trên mái chéo rủ xuống ánh mắt ầm áp đầy iu thương bàn tay thon dài đang vuốt mái tóc của cô gái đang ngủ k ai khác đó là Minh Duy-Hoàng Anh...

Tui mắt chữ A miệng chữ O quay lên gọi Ng.Quỳnh:“ê nhìn kia hjhj”. Ng.Quỳnh quay xuống há miệng to đến nỗi có thể nhét nguyên quả ổi:“hjhj để tui chụp đăng phát lên facebook”

“Ê sao bà ác thế phải ác hơn chứ hihi” tui sốc nhỏ Ng.Quỳnh câu khiến nhỏ tức xì khói.

-Con quỷ này oan cho tui wé.

-Hơhơ.

Nữ cười không thể nào đều hơn. Vài phút sau những tấm ảnh rất chi là rồ-ma-n-tíc đã đc có mặt trên trang nhóm “9a2 siêu quậy”.

-Reng...reng...reng-

Sau giờ học tôi cùng Ng.Quỳnh nhìn “đôi bạn trẻ” mỉm cười 1 cách k thể nào gian hơn. Không chỉ có bọn tui thui nhá mà có cả mấy đứa nhìn mặt rất đều nữa há há. Chỉ khổ thân “đôi bạn trẻ” vs 1 suy nghĩ là: “lũ này sao zậy ta”.

Sau khi về nhà tắm rửa và ăn cơm trưa tui liền ôm cái laptop màu đen lướt web. Thật sự rất ngạc nhiên k chỉ có Ng.Quỳnh và tui đăng mà còn có rất nhiều(ác wé đê). Like và ment đồng đố xong tui đi...ngủ.

-Tại nhà Minh Duy-

Cậu nhóc sau khi tắm và xuống nhà ăn cơm mà cứ tũm tũm cười khiến nhiều người tưởng Duy bị điên. Cậu vừa ăn vừa tương tự 1 người nào đó mà k biết đang có gì xảy ra...

-Sang nhà Hoàng Anh nhé-

Hiện giờ H.Anh đang ôm chiếc laptop xinh để lên face. Ở thanh thông báo hiện lên số 100. Hiếu kì cô click vào xem thì thấy 1 loạt ảnh Minh Duy đang vuốt tóc cô lúc cô đang ngủ. Rất nhiều người like và ment. Mặt cô đen lại mở 1 bình luận ra:

-Quỳnh Angel:ui ui tin đồng ngọc nữ đẹp đôi wá(Ng.Quỳnh)

-Devil:oh my god. Gì thế này tui có nhìn nhầm k ta?(Huy)

_Quỳnh Angel: k nhầm đâu

-Nhi Candy:ô mai gừng! Bà đăng thật à tui tưởng đùa chứ?

-Như Quỳnh:tin hot đêy!

...

Hoàng Anh rất giận Duy. Cô ngồi khóc và ngủ thiếp đi...

Sáng hôm sau Duy tung tăng vào lớp thì thấy mắt H.Anh sưng húp lên ngạc nhiên nên cậu hỏi:

-Ê H.Anh mi khóc à mà mắt lại sưng húp thế kia?

H.Anh k nói gì đưa chiếc Iphone 5 cho cậu xem. Duy sưng người mặt đỏ ửng lên

-Sao...sao... Mà ai đăng lên vậy?

Đang lấp bấp như gà mắc tóc cậu hét lên làm mấy đứa trong lớp tởm ngất

-Tôi đăng.

Ng.Quỳnh bước vào lớp đông dặc nói.

-Cậu wá đáng vừa thôi chứ chẳng qua là...

-Là sao...?

-Là tóc cậu đẩy rối lên tôi vuốt lại cho thẳng!

Duy viện ra 1 cái lý do rất chi là ngớ ngẩn làm cho cả lớp bụm miệng cười rồi lăn ra cười

-haha Duy à không ngờ ông lại tốt như vậy đợt trc tóc tôi dựng đứng lên ông còn lăn ra cười mà haha.

Kiên ngồi kể lại chiến tích oai hùng

-haha Duy à thích người ta thì nói thẳng ra đi hehe

Huy nham nhở nói

-HAI NGƯỜI IM NGAY

-BIẾT GÌ MÀ NÓI

Duy và H.Anh tức wá hét lên.

-ui ui 2 người đừng “song mở hợp bích” kéo chết em haha.

-Đừng chối nữa cả lớp nhìn thấy hết rồi hihi.

Tui từ ngoài cửa bước vào nở 1 nụ cười hết sức...gian

-Con nhỏ kia nói...

-Mời học sinh Nguyễn Hoài Bảo Nhi 9a2 và Nguyễn Hoài Khánh Nam 10a2 lên phòng hiệu trưởng.

Tiếng loa phát thanh gọi tên tôi và anh Nam lên phòng hiệu trưởng chắc lại...mà thôi đi lên đây đã.

Tôi vào thang máy tìm đến lớp của anh Nam. 10a2 đây rồi tìm học cả máu. Tôi ngó vào lớp ông ý làm mấy bà chị nhìn tui. Thấy thế tui liền dùng chiêu nịnh nọt

-Mấy chị xinh đẹp ơi. Mấy chị gọi cho em anh Khánh Nam đc k ạ!

-Bé là gì của Nam vậy?

Một chị nào đó nhìn rất dễ xươg hỏi tui

-Dạ em là em họ của anh Nam ạ!

Mấy chị ế à ừ r quay sang gọi ông Nam đang ngồi...tám(sặc)

-Nhóc gọi anh có việc gì thế?

Tui nhăn mặt lại

-Anh k nghe thông báo à?

-Thông báo gì? Anh có biết đâu!

Ông ế gãi đầu mặt nhăn nhó nhìn trông rất iu nhưng giờ thì k iu đc vì mặt ông ế tui nhìn như cái bánh rán

-LÊN PHÒNG HIỆU TRƯỞNG GẤP!

Tui hét vào tai ông ý vào cộng thêm cái nhéo ở hông làm ông ý đang xoa cái lỗ tai lại nhảy dựng lên vì đau.

-Sáng em chưa uống thuốc à? Làm gì mù bạo lực vậy tin anh mách bố anh k? Anh em thế đấy!

-Chị em chứ k phải anh em.

Tui chỉnh sửa lại

-Thì khác gì nhau giờ đi đâu?

Cái thềng em họ bị mình hét vào tai điếc r hay sao ý nhĩ???

-LÊN PHÒNG HIỆU TRƯỞNG!!!

-Rồi rồi đi

5. Chương 5

“Cốc... cốc”

-vào đi!!!

Chỉ có 2 từ mà làm tui và anh Nam dựng đứng gáy tóc. Lạnh quá. Mở cửa bước vào chúng tui chào thầy(ms thay hiệu trưởng)

-chúng em chào thầy ạ!

-Ừ! Hôm nay ta gọi các em lên đây vì nhiệm vụ thầy giao cho các em làm rất tốt!

-Thầy quá khen rồi ạ!

Tôi khiêm tốn trả lời.

-hahaha k cần khiêm tốn quá đâu.

Rồi chiếc ghế đen từ từ quay lại làm tui và anh Nam trợn tròn mắt há to miệng. Tui dụi dụi mắt quay sang anh Nam.

-Anh Nam ơi hình như em bị cận thị hay sao ý!

-K phải cận thị mà là loạn thị thì có.

Anh Nam hình như vào sự thật cứ dụi đi dụi lại.

-Không phải dụi nữa đâu ta đây

-ÔNG NỘI!!!

Tôi và anh Nam đồng thanh nhưng vẫn chưa hết ngạc nhiên

-Không lẽ ông là...

Anh Nam ngắt giữa chừng.

-Thầy hiệu trưởng mới!

Tôi nói nốt về còn lại.

-khà khà đúng vậy! À ta nói luôn 2 đứa 1 đứa là hội trưởng. Một đứa là hội phó nhé! Chọn đi!

-Ông cho con pé quậy làm hội trưởng này. Nó mà làm chắc trường này die sớm hehe.

Ông Nam bày tỏ ý kiến của mình.

-Này anh tưởng anh hiền hơn em chắc. Mà em cũng chẳng thêm cái chức hội trưởng hội triết gì hể á.

Tôi đáp trả lại

-Thôi được rồi được rồi. Bảo Nhi sẽ làm hội trưởng Khánh Nam sẽ làm hội phó hết! À ra gọi loa cho ông Lý Minh Duy 9a2 nhé.

-Ồ có việc gì vậy ông?

Tui tò mò hỏi.

-À thằng bé đấy giữ chức Đội trưởng đội sao đỏ ý mà.

-HẢ??!

Tôi đơ người.

-”Mời học sinh Lý Minh Duy lớp 9a2 lên phòng hiệu trưởng gấp!

Một giọng nữ trong treo vang lên.

-Trên lớp 9a2-

-Minh Duy mày đc gọi lên phòng hiệu trưởng kìa.

-Ồ lên đấy làm gì ta?

-Nhỏ Bảo Nhi hình như ở trên đấy hay sao ý mày thử lên đấy xem.

-Ừm.

Duy bước vào phòng hiệu trưởng thì thấy Nam và Nhi đang uống nước chè và ăn bánh(sặc).

-Em chào thầy.

-Umk. Chào em ngồi xuống đi

Duy ngồi xuống ghé thầy hiệu trưởng bắt đầu nói.

-Minh Duy thầy gọi em lên đây vì thầy giao cho em chức đội trưởng đội sao đỏ. Em sẽ cùng hội học sinh quản lý nề nếp trường.

Thầy nhấp 1 ngụm trà rồi nói tiếp

-Thầy cũng muốn nói thêm là vào đầu tuần sau trường ta sẽ cho học sinh kí túc xá (KTX). Các em sẽ cùng nhau tạo 1 bảng nội quy rồi đưa thầy duyệt. Bố trí nội thất chỗ ở khu vực thứ sáu nộp lại cho thầy.

-Dạ??? Thứ 6 ý ạ???

Đồng thanh. Chà đất ui k hủ ông tui đang nghĩ gì mà thứ 6 này nộp chứ??? Chỉ có 2 ngày lại còn nội thất vs nội theo nữa hix

-Thưa thầy em nghĩ như vậy k đủ thời gian đâu ạ!

Tên Duy lên tiếng “phản bác”. Chưa bao giờ tui thấy chúng tui đồng lòng như vậy.

-Chiều nay sẽ là lễ ra mắt hội học sinh thầy sẽ bảo các giáo viên ưu tiên các em k phải lo

Ông tui giải thích.Duy mặt vẫn đang nghĩ ngợi cái gì đó“k biết hội học sinh là ai nhỉ???”

-Nhi em về chuẩn bị cho bài diễn văn dành cho Hội học sinh các em về lớp đi.

Sặc! Lại diễn văn sao mà lằng nhằng zậy. Mặt tui nhăn như khi ăn ớt.

“sặc! Nhỏ đó làm trong hội học sinh ư thảo nào...” suy nghĩ của Duy.

Trên đường về lớp tên Duy đi sau hình như đang suy nghĩ gì đấy tự nhiên nắm lấy cổ tay làm tui suýt ngã

-Cậu bị ám đầu à?

Tui tức giận quát vào mặt hấn

-Bảo Nhi cô là hội trưởng hội học sinh thật sao?

Hấn lảng tránh câu trả lời của tui

-Ừm có vấn đề gì k?

-Không có gì.

Hừm tên này đúng là điên.

-À tôi hỏi thật cậu. Cậu thích nhỏ H.Anh à?

-Ồ... Tôi... Tôi... Ừm! Tôi động lòng trc cô ấy rồi.

Hấn mới đầu lấp ba lấp bắp rồi sau đó mặt đỏ bừng.

-Thế thổ lộ chưa?

Tui ngây ngô hỏi mà k biết có kẻ mặt đang đen như than.

-Chưa. Tôi ngại lắm chỉ đơn phương thôi.

Tên này đúng là hâm yêu thì nói thẳng ra lại còn đàn ông con trai mà...nhát.

-Sao lại thế? Yêu thì phải nói ra chứ?

-Không. Tôi sợ cô ấy k chấp nhận.

Chep khổ nhể yêu thì dễ nhưng bày tỏ vs 1 người thì khó. Hai đứa tôi lặng lẽ đi đến cửa lớp 9a2.

-Thưa cô cho con vào lớp!

Đồng thanh! Tui quay sang nhìn tên Duy hấn cũng đang nhìn tôi. Tôi lạnh lùng quay mặt đi về chỗ.

-Này lên đây làm gì mà gần hết 2 tiết ms về vậy?

Ng.Quỳnh tò mò hỏi.

-Không có gì đâu.

Tui uể oải trả lời

-Ừm

Về phía Duy việc đối mặt vs H.Anh thực sự khó khăn. H.Anh cũng chẳng để ý đến Duy mà chăm chú nhìn lên bảng. Duy thở dài đôi mắt cậu đờm buồn...

-Tua thời gian nhanh hơn 2h chiều-

"Mời các em học sinh tập chung tại hội trường để làm nghi lễ chào đón Hội Học Sinh.

Sau khi 1 màn buồn ngủ của bà trưởng ban hoạt động thì:

-Và sau đây...là thời khắc quan trọng nhất chúng ta cùng chào đón 3 bạn trong hội học sinh.

-Đây là bạn Nguyễn Hoài Bảo Nhi lớp 9a2 giữ chức hội trưởng.

Tui bước ra nở nụ cười dễ xươg nhất làm lũ boy phía dưới chảy máu mũi gào toán loạn.

-Và đây là bạn Nguyễn Hoài Khánh Nam lớp 10a2 giữ chức hội phó.

Anh Nam bước ra và cũng khuyển mãi 1 nụ cười làm tan nát bao trái tim nữ.

-Và còn 1 bạn nữa nhưng hiện giờ bạn ý k có mặt đc cũng sẽ giữ chức hội phó

-Đội trưởng đội sao đỏ sẽ là do em Lý Minh Duy đảm nhiệm và giúp đỡ hội học sinh.

Minh Duy bước ra 1 nụ cười làm cho nữ sinh ngẩn người.

-Sau đây sẽ là bài phát biểu của tân hội trưởng hội học sinh.

Đúng là màu mè hết sức mà. Tiếng vỗ tay vang lên. Tui cầm cái mic đồng dục nói:

-Kính thưa thầy cô giáo và các bạn học sinh em xin đọc bài phát biểu(nói là bài cho oai thôi chỉ có mỗi vài dòng ý mà). Hôm nay em rất vui vì đc chọn làm trong hội học sinh. Em xin hứa sẽ phát huy truyền thống nhà trường. Cố gắng noi gương đàn anh và đàn chị và làm tấm gương sáng cho toàn thể học sinh. Em xin hết!

Một tràng vỗ tay nổi lên mặt đứa nào cũng toe toét cười chắc là k phải nghe bài diễn văn bần ngữ nên mừng ra mặt.

Tui về nhà tắm rửa rồi mặc cơm. Ngồi vào bàn học cố nghĩ ra cái nội quy KTX mà chẳng ra cái hồn gì. Lôi pé Samsung galaxy S3 ra gọi cho anh Nam(lạy trời phòng có cách mấy bước mà lôi đt ra gọi)

-Anh Nam à? Anh nghĩ ra cái vụ KTX chưa?

-Ừm chưa. Hay thế này đi mỗi người chúng ta sẽ tự nghĩ ra r gộp lại lấy ý kiến của nhau. Ok

-Có lẽ là thế vậy em chẳng nghĩ ra cái gì cả.

Tui gọi điện cho tên Duy thông báo việc rồi ôm em laptop iu quý xem đồ nội thất.

6. Chương 6

Cháp6:Rắc rối từ kí túc xá.

Sau 2 hôm vật lộn thì tui vs anh Nam và tên Duy cũng làm xong cái bảng nội quy. Nhớ lại 2 hôm oanh tặc vừa qua tôi lại thấy bức mình cụ thể là như thế này:

-Tôi nghĩ thời gian đóng cửa KTX sẽ là 9h30'...

Tôi lên ý kiến chưa kịp nói xong thì tên Duy đã nhảy bổ vào họng

-Bộ cô âm đầu à? Gì mà thời gian đóng cửa vs mở cửa phiên chết đi đc.

-Thế thì ms tránh đc học sinh đi qua đêm k về KTX chứ? Sao cậu ngu thế

-Này cô bảo ai ngu đấy ít ra thì tầm 10h30' hoặc 11h00' chứ.

-Tôi bảo anh ngu í. Gì mà tận 10 rưỡi 11h chứ.

-Có cô ngu thì có í

-Anh

-Cô

-Anh

-Cô

-Anh ngu

-Cô ngu í

-Anhhhhh

-Côôôôôô

-Hai đứa này im ngay! Kệ xác tui nó về lúc nào thì kệ chứ

Nam thấy 2 đứa tui cái nhau nên nổi khùng.

-Dạ

Đồng thanh quay lại nhìn nhau toé lửa.

-Thế này là đc rồi 3 đứa làm rất tốt.

Thầy hiệu trưởng sau khi xem xong lìn duyệt ngay. Hehe công nhận phục mình thật. Tui cùng anh Nam tung tăng xuống căng tin thì tên Duy ở đâu chui ra đòi ngồi cùng. Thế là trận cãi vã diễn ra sôi nổi làm mọi người đang ở trong căng tin nhím chăm chăm. Tung!1 bóng đèn 220w bật lên trong đầu tui. Đột nhiên tôi đứng dậy nói lớn

-Các bạn ơi các bạn có mún nghe đội trưởng đội sao đỏ hát k?

-Có

Đồng loạt cả cái căng tin âm ỉ lên những tiếng hét chói tai từ những cô nữ sinh.

-AAAAAAAAAAAA mình có nghe nhầm k đội trưởng đội sao đỏ hát kìa

-Ôi mình đang mơ hay tỉnh đây.

Đúng lúc đấy Huy Khánh Hoàng bước tới tươi cười nói

-Có chuyện gì vui vẻ vậy?

-Vui cái đầu các cậu...

Chưa kịp để tên Duy nói xong thì...tiếng hét của những nữ sinh chết vì zai lại 1 lần nữa bùng nổ

-AAAAAAAAAAAA trời ơi nhóm four Prince tụ họp ở đây kìa

-Trời ơi nhìn họ như những Angel vậy.

Bla bla bla.“hơ cái gì mà 4 Prince và Angel chứ nực cười” tui nghĩ thầm trong đầu. Khều tay 1 nữ sinh gần đấy tui hỏi

-Nè bạn ơi họ là 1 nhóm à sao lại đặt tên four Prince vậy?

Con nhỏ đó vừa trả lời ánh mắt đầy mơ mộng dán lên người Duy.

-đúng vậy đó. Cậu k biết sao? 4 người họ vừa đẹp trai vừa xuất thân danh gia ai mà chẳng iu.

Ồ đúng là hám giai. Mặt tui đang nhăn nhó thì miệng tự nhiên nở 1 nụ cười gian mãnh.

-Các bạn ơi các bạn 4 Prince nói rằng muốn hát cho các bạn nghe bài bà xã tui number one. Các bạn muốn k?

-Muốn...

Đám nữ sinh cuồng nhiệt hưởng ứng. Phía sau tôi 4Prince đang trợn tròn mắt há to miệng.

Tui quay xuống miệng nở 1 nụ cười đẹp hết sức nhìn nụ cười ể mà Duy muốn...xỉu.

-Họ đang chờ các cậu đấy lên hát đi.

-Ồi Nhi ơi cậu tha ình đi...mình k biết...hát.

Huy mở to đôi mắt cúm con...nhưng tôi lơ đi

-Nếu các cậu k hát tôi sẽ cho các cậu đi nhặt rác đấy.

Anh Nam nở 1 nụ cười khinh khỉnh

-Gì chứ sao lại bắt chúng tôi nhặt rác.

Tên Hoàng tức giận hét lên

-Đường đường là đại thiếu gia sao phải đi nhặt rác chứ.

Khánh ầm ụt than.

-Nếu k mún thì...hát đê.

Ui anh Nam đúng là yêu quái mà haha

-Hát thì hát ai sợ ai.

Lũ 4 Prince đồng thanh.

-hehe hát xong các cậu sẽ cảm thấy vui hơn đấy.

Căng tin ngày càng đông vì 4 chàng bạch mã hoàng tử đang trở tài năng. Nhưng mà...công nhận họ hát hay phết. Kết thúc là tràng pháo tay cuồng nhiệt to nhất từ bọn con gái. Không hiểu chúng nó kiếm đc hoa để tặng ở đâu nhỉ???

-Reng...reng...reng...-

Giờ là lúc tôi và anh Nam ra tay

-Đã đến giờ mời mọi người lên lớp của mình. Tui nói lớn

-Nếu k sẽ bị đi nhờ cở phía đằng sau đấy. Tên Duy cũng đóng góp bằng chiêu dọa nạt.

-hìhì k ngờ các cậu hát hay thật.

Anh Nam lên tiếng khen ngợi.

-Thế nào vui k???

Tui hỏi bọn chúng

-Vui cái đầu cô ý

Đồng thanh

-Thôi sis lên nhộp đây lên sau nhé rồi sau đó tui cùng đại ca Nam lên...lớp

-phía 4 Prince-

-Chajj oi tức wé cả đời mình chưa...đến pama mình chưa nghe mà...

Duy hét lên đầy đau lòng

-Nhưng mà cũng vui vui.

Huy gật gù nhận xét.

-Ừm...mình đã vui hơn sau khi...nhận đc tin nhắn của H.Anh...

Duy buột miệng nói ra làm 3 đứa nhím chăm chăm cậu.

-Nhìn gì lên lớp đi mai xử lý con tiểu yêu kia sau.

Duy đi lên lớp để lại lũ đảng sau đang...ngơ ngác.

Hôm nay Nhi kéo chiếc vali đến trường để chuyển vào kí túc xá. Sau khi lên lớp Nhi và Duy nhận đc 1 cái tin động trời là...bạn cùng phòng vs 1 lý do rất ngớ ngẩn là hết chỗ ở. Ng.Quỳnh cũng k khá khẩm hơn khi phải ở cùng vs anh chàng hội phó... Những rắc rối từ đây bắt đầu

7. Chương 7

Cháp7:Tình yêu đầu của Duy

Nhi và Duy dọn đồ lên phòng. Căn phòng chủ đạo là màu xanh lá mạ đồ đạc từ giường chiếu ghế v...v...cũng màu...xanh lá mạ. Nhi và Duy cũng rất ưng ý căn phòng này vì đây là...màu họ thích. Nhi đi quanh phòng tham quan nào thì phòng tắm phòng bếp chỗ ngủ chỗ học đột nhiên

-AAAAAAAAA

Tiếng hét hãi hùng làm Duy hốt hoảng

-Có chuyện gì thế?

Nhi thấy Duy như nhìn thấy cái phao cứu sinh liền chạy ra nép sau lưng Duy lắp bắp:

-Con...con rết...

Nói xong ngất luôn Duy nhìn thấy con rết mà mặt tái mét(anh này cũng sợ con này). Duy rút điện thoại ra cầu cứu 3 thằng bạn thân và Nam.

-3 phút sau-

Rầm!!! Cánh cửa phòng tắm bật mở Huy,Hoàng,Khánh,Nam,Ng.Quỳnh nhìn thấy cả tượng trước mắt mà đờ người ra... Duy mặt tái mét dựa người vào tường trong tay ôm Nhi đang ngất...

-Các cậu...còn đứng đây làm gì...mau...giúp tôi đuổi cái con kia ra đi...

Chỉ tay về phía con rết nói xong ngất luôn. Cả bọn đờ người ra rồi đứng cười lăn lộn. Cười xong thì đuổi cái con vật làm 2 đứa kia ngất rồi khênh 2 con người đang...chết lâm sàng kia...

Sau 1 hồi chết lâm sàng thì Nhi và Duy đã tỉnh lại. Nghĩ lại cái cảnh đó cả 2 k hên trec mà rùng mình 1 cái. Duy ném cho Nhi cái chìa khoá phòng rồi lấy quần áo sang bên phòng Huy để...tắm. Nhi nghệt mặt ra rồi cũng đi tắm rồi sắp xếp đồ đạc. Xem trên giường Nhi kia 1...2...3...4 toàn gấu bông mà con nào cũng iu như nhau. Duy vs mái tóc ướt sũng vừa lau tóc hỏi Nhi

-Bộ cô thích gấu bông lắm à? Nhiều thế cho tui con đi.

-Ừm ở nhà tui còn đầy mà 1 phòng chuyên để gấu bông 1 phòng để búp bê đó.

Nghe thấy vậy cậu kết luận là” con nhỏ này hết sức trẻ con. Trẻ con hơn cả H.Anh”

-Cho tui con Teddy kia đi.

Cậu chỉ vào chú gấu teddy dễ thương trên giường Nhi.

-Con này á? K đc đâu nó là gấu đôi mà!

-Hay là do bạn trai cô tặng. Ồ k ngờ ng’ như cô mà cũng có người iu nha.

K xin đc Duy chuyển sang đá xoáy:“hehe để xem cô có cho tui hông?”

-K phải. Tui k có người iu.

Nhi phản bác.

-Vậy tại sao k cho tui. Cho tui đi mà. Hay là cô có bạn trai thật.

-Không! Đây là quà tui mua cho anh trai tui.

Nhi thành thật trả lời.

-Thì khi khác mua.

Cậu cứng đầu nói lại

-A! Tui cho anh con gấu này hôm nào anh mua 1 đôi khác cho tui nhá!

Mắt sáng long lanh điều này khiến Duy hơi do dự

-Đi mừ! Điiii

-Thôi đc rồi!

Cuối cùng cậu đành gật đầu cái rụp.

Đưa con gấu đấy cho Duy rồi Nhi lôi con teddy gái ra. Ngắm con gấu mà Nhi cứ cười ngẩn ngơ làm ai đó mặt đang ngệt ra.

“Cốc...cốc”

Duy nhảy tót xuống đất xuống mở cửa thấy Huy Hoàng Khánh tay xách nách túi trư cửa phòng mình ngạc nhiên chỉ vào túi

-Các cậu tay xách nách sang đây làm gì?

-Tụi mình đến đây để...ăn. Cậu bít là tụi này k bít...nấu ăn mà...

-Ờ...

Duy gãi đầu cho lũ này ăn cùng thì...mà thức ăn còn chưa mua. Nhi thấy vậy nhảy xuống giường chạy ra

-Có chuyện gì vậy?

-Họ muốn ăn cùng vì họ k bít nấu ăn.

Cậu giải thích

-Sao mí cậu k xuống nhà ăn mà ăn?

Nhi nói câu tỉnh bơ

-Tụi này k quen.

Đồng thanh

“nếu như cho lũ này ăn mình sẽ ra điều kiện là mua đồ rửa bát hehe” Nhi vừa suy nghĩ vừa tũm tĩm cườ làm lũ 4P nhì nhau.

-Này cô có làm sao k đấy?

Duy lấy tay hươ hươ trước mặt Nhi

-K rất ổn tui chỉ đang nghĩ là nếu họ mún ăn cơm ở đây thì phải mua thức ăn nà rửa bát nà mua đồ dùng nà... Thế nào chịu k?

Lũ 4P nhìn nhau hội ý rồi đưa ra kết luận:

-đồng ý. (quay lại sang xưng tôi)

Tôi vào phòng lấy ví tiền và chìa khóa rồi kéo lũ kia đi siêu thị mua đồ dùng. Vào đến quầy bát đĩa thì thấy bóng ai giống ông Nam và Ng.Quỳnh. Tui đi ra chỗ đó vỗ cái bốp vào vai ông Nam ông ý quay lại

-Anh Nam/Nhi!

-Sao em lại ở đây đi cùng vs ai vậy.

Tui chỉ ra chỗ 4P đang xem bát đĩa. Ng.Quỳnh từ đâu chạy đến

-Anh Nam anh mua xong bát đĩa chưa?-Ồ Nhi bà cũng đi mua đồ à?

-Không đi thì sao gặp 2 người đang đánh lẻ. Đi chẳng pảo 1 câu.

Tui trêu 2 người r trách móc.

-Anh biết đâu đc.

Anh Nam làm dáng vẻ vô tội.

-Bảo Nhi chúng tôi mua đĩa, thìa, nĩa ,dao, kéo...bla bla...rồi

-Thế còn gì nữa k? Tui ngây thơ hỏi mà đâu biết 1 đồng đồ cần mua...

-Còn rất nhiều là đằng khác.

Lũ 4P đồng thanh đáp trả.

-Còn cái gì nữa?

-Bát,đĩa,chảo,xoong... liên quan đến nấu nướng.

Tên Duy kể 1 loạt.

-Mắm,muối,mì chính,đồ ăn dự trữ...

Tên Khánh cũng kể 1 loạt.

-Ồ tủ lạnh máy giặt gì gì ế

Huy cũng k ngoại lệ.

-Còn mấy đồ lật vặt nữa.

Tên Hoàng chốt lại câu làm tui xuýt ngất.

-Thế còn gì nữa k? Tui ngây thơ hỏi mà đâu biết 1 đồng đồ cần mua...

-Còn rất nhiều là đằng khác.

Lũ 4P đồng thanh đáp trả.

-Còn cái gì nữa?

-Bát,đĩa,chảo,xoong... liên quan đến nấu nướng.

Tên Duy kể 1 loạt.

-Mắm,muối,mì chính,đồ ăn dự trữ...

Tên Khánh cũng kể 1 loạt.

-Ồ tủ lạnh máy giặt gì gì ế

Huy cũng k ngoại lệ.

-Còn mấy đồ lật vặt nữa.

Tên Hoàng chốt lại câu làm tui xuýt ngất.

Sau khi mua xong 1 đồng đồ và “trang hoàng” nơi ở thì tui kêu Ng.Quỳnh và anh Nam sang ăn cơm làm ông í zui sướng nhảy tưng tưng miệng cười toe toét và nịnh nọt mí câu.

-Ê sao bà mua nhiều rau thế? Cải thảo nà,cải ngọt nà,cải cúc nà.

Ng.Quỳnh thắc mắc hỏi.

-Ăn lẩu cay! Đây là món ở Hàn Quốc rất phổ biến và anh Nam và tui cũng rất thích.

Tui ôn tồn giải thích cho nhỏ bạn hiểu.

-Ừc! Lẩu cay! Thế có cay k?- Au ui là giòn mạnh tay thế?

Sau khi hỏi 1 câu ngớ ngẩn thì nhỏ bị tui cho ăn cái cốc =.=”.

-Rất cay k cay thì chưa chắc hả nộ!

Thật là... Chẳng hiểu sao tự nhiên nhỏ đó cứ nằng nặc đòi dạy làm lẩu cay làm mí ông tướng ngoài kia cứ la oai oái kêu đói rầm trời.

-Đây đây thức ăn đây!

Tôi đặt nồi lên bếp từ. Cả lũ trừ ông Nam đang ngồi cười thì tròn mắt nhìn tôi

-Bảo Nhi đừng bảo cô cho chúng tôi ăn mỗi canh thôi nhé! Này nhá tôi đã đồng ý sẽ mua đồ ăn về cho cô nấu mà cô...bla bla...

-Sờ...tóp...

Tên Khánh chơi 1 tràng k ngừng nghỉ làm điếc lỗ tai nhiều người nếu tui và ông Nam k kêu ngừng chắc phải zô ziền vì điếc mất!

-Khánh làm gì ông la quá trời vậy người ta có công làm món ngon cho ăn mà thế à?

Ng.Quỳnh chơi 1 tràng dài dài nữa.

-Cô ta làm cái gì chứ có mỗi nồi canh mà làm từ 6 giờ đến bây giờ-Khánh quay ra nhìn đồng hồ-đến đúng 7h là sao?

Tên Khánh vẫn to mồm đáp trả

-Thôi Khánh ơi cậu k nhớ món...

Tên Duy lên tiếng nhưng bị Khánh chặn lại.

-Cậu đừng bênh cô ta hãy chú ý đến H.Anh kia kìa. Đừng có mà thích H.Anh giờ lại nhảy sang cô ta nhé.

Thật bực mình! “Gì chứ do có tôi mà cái tên đầu tôm kia k quan tâm đến nhỏ H.Anh nữa à? Người ta có công nấu cho ăn mà nói thế à? K biết lịch sự à? Mí người đang quá đáng rồi đấy”

Tôi bực mình hét lên. Nắm đũa đang nắm trong tay quăng mạnh xuống đất tạo lên những tiếng kêu lạch xạch rồi quay người bỏ đi.

-Khánh cậu hơi quá đáng r đấy.

Huy đứng cạnh võ vai thằng bạn đang ngồi ngẩn ngơ ánh mắt đầy tâm sự. “rầm” Duy đập bàn và cũng đứng dậy bỏ đi... Bữa ăn đang vui vẻ đã thay vào sự âm u khó thở...

-Vườn hoa phía sau trường-

Nhi đang thong thả đi theo dọc các bồn hoa hồng, mùi hương hoa cỏ quyện vào làn gió nhẹ nhàng khiến khu vườn thơm ngát mùi hoa hồng. Nhi cứ đi để gió lùa mái tóc mượt mà kia mọi sự buồn phiền dường như bay

hết. Phía đằng trc bóng Duy đang nhẹ nhàng đi trên thảm cỏ xanh mượt. Đôi mắt đượm buồn chứa đầy tâm sự...bóng hình lạc lõng lẻ loi cô đơn... Hai con người... Với những suy nghĩ khác nhau... Và bắt đầu đi từ 1 hướng khác nhau... Nhưng họ cùng nhau đến...chiếc xích đu trắng... Thả nỗi buồn phiền...để gió cuốn đi...

-Cậu tới đây làm gì? Sao k ở lại mà ăn?

Tôi sầm soi khi thấy cái tên Duy đáng ghét kia đang ở đây.

-Tôi ở đây thì sao? Liên quan chi đến cô?

- Hừ...

Hắn kênh cái mặt đáng ghét kia lên sao mà mình mún đập choa phát nhĩ??? Tôi hừ 1 tiếng rồi k nói gì nữa...

5 phút trôi qua...

-yêu 1 người thật khổ đúng k? Tôi k hiểu là tôi có điểm gì mà H.Anh từ chối tôi...

Sau 1 lúc im lặng hắn lên tiếng. Ôi ôi cái gję cơ??? H.Anh k đồng ý á??? Thấy nó... Tưởng nó thích tên mỗ zít này mừ?

-Nhìn gì mà ghê thế?

-Ồ... Không có gì.

Hắn thấy tôi nhìn chăm chăm hơi khó chịu...

-Cậu tỏ tình hồi nào thế?

-2 hôm trước cô ấy pảo không thích tôi nên đừng nhìn cô ấy vs ánh mắt đấy.

-Oh.

Thì ra là vậy. Tui gật gù hiểu ra...

-Cô...k thấy lạnh à???
Tên Duy nhìn tui hỏi vs ánh mắt ngây thơ.

-Umk hơi lạnh thôi.

-Mặc vào nà trông cô kìa...

Hắn nhìn tui lắc đầu rồi cởi chiếc áo khoác lên người tôi.

-Ồ...

-Ồ A gì mặc vào.

Nói rồi nắm tay tôi kéo đi thẳng về kí túc xá. Công nhận đỡ lạnh thật. Tên này đúng là... Lại còn dùng nước hoa nữa. Nhưng mùi hương cổ nhè nhẹ rất thơm lại mát nữa.

Chốc đã đến phòng kí túc xá rồi tui cởi chiếc áo khoác rồi đi ngủ...

Còn về phía Duy sau khi nhận lại áo và mặc vào cậu cảm thấy mùi hoa oải hương nhẹ rất thơm quyện vs mùi hương cổ rất thoải mái và dễ chịu. “xem nhỏ ngủ kìa dễ xươg ra phết” rồi đi ngủ lun.

-Reng...reng...reng-

6 giờ chuông thức kéo tui từ trong mơ dậy để đi học. Quay sang thấy tên trời đánh thánh đâm đang chống cằm ra ngủ. Tui vắn đồng hồ pảo hức cho hắn 6h5’ “há há xem còn ngủ đc k?” sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ tui tung tăng đi VSCN(sắc)

Đúng như tui tính toán thì 5 phút sau có 1 chuyện rất chi là hay ho.

-reng...reng...reng-

Tiếng đồng hồ báo thức vang lên 1 hồi và sau đó có 1 tiếng hét vang vòng từ phòng 101 khiến những pè phòng khác đang từ những giấc mơ đẹp tỉnh dậy đi học.

-AAAAAAAAA THÔI CHẾT TÔI RỒI MUỘN HỌC MẤT!

Vì do ở nhà quen khi tiếng đồng hồ báo thức kêu tức là Duy muộn học nên... Nhìn sang bên giường Nhi thấy chăn gối đc gấp gọn gàng nghĩ là Nhi k gọi Duy.

-Chết tiệt con nhóc đó k gọi mình dậy...hừ... NGUYỄN HOÀI BẢO NHI CÔ CỨ ĐỢI ĐẤY.

Lao zô VSCN vs vận tốc ánh sáng nên...“RẦM” Vâng anh Duy nhà ta đã sau 1 cú xông phi zô cánh cửa sắt vô cùng đẹp mắt và đk khuyến mãi mí quả ổi.

-AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA tức wé đi mất thui đau chết mất hừ.....

Hi hi bùn cười chít mất thui ặc ặc thôi ko trêu hấn nữa nổi máu khùng lên chắc tiu. Tui cố gắng lấy lại phong độ chỉnh lại sắc thái biểu cảm.

-Cậu làm cái quái gì vậy??? Sáng ngày ra cho phòng bên cạnh ngủ vs nữa chứ sáng sớm ngày ra đã gào vang cả cái KTX rồi!!!!

-Cô làm cái quái gì ở trong đây vậy mấy giờ rồi mà còn đứng đây??? Không định đi học à???

-Sáng ngày ra gào thét nhiều quá nên cậu bị ầm đầu à???? Mấy giờ mà đi học??? Mà công nhận cái điệu gào thét vừa

lúc này của cậu kinh thật tui ở trong phòng tắm mà tý trượt chân ngã chặc bên ngoài mọi người thức dậy rồi đây.

-Cô... Mà mọi người thức dậy thì làm sao có ảnh hưởng đến nền kinh tế của nhà cô à???

-No no no! Chẳng liên quan gì đến nhà tui hết á. Chỉ sợ bên ngoài kia họ đang cầu nhau vì có cái báo thức đi động thui há há.

-Cô...

Tên Duy bị tui sock choa mí câu tức hèm nói lên lời. Tui nở nụ cười zan hết sức. đứng đỉnh những cái phòng tắm choa hấn tung tăng soạn sách vở chuẩn bị đi học.

-Nè chờ tui vs rồi đi học chung.

Duy mở vệt nói vọng ra ngoài

-NHANH LÊN CÒN ĐI ĂN NỮA TUI ĐANG ĐÓI ĐẤY.

—15 phút sau—

“Cộc cộc cộc”

Tui chạy ra mở cửa xem ai thì ra là “anh Nam và lũ bạn”(sao nghe giống tên phim hoạt hình ý nhỉ)

- A! Hê nhô mí chú gút mo ning

- Vâng chào cô 2 anh chị xong chưa để đi ăn đây???

Anh Nam đá xoáy tui thề em họ hum ni lão

-À đang đợt tên Duy...

-Duy cái gì cặp sách này đi thôi

Hấn ko bít từ đâu loi choir a cướp mất câu nói của tui đã thể ném cái cặp sách iu vầu của tui nữa hix.

Cả lũ lớp tui vs đồng đội ms quen của anh Nam lũ lượt kéo nhau zô căng tin(nghe cứ như đi oánh trận ý nhể)

-AAAAAAAAA four Prince kia

-ôì hôm nay sao tụ hội nhiều trai xinh gái đẹp thế nhỉ???

-Aaaaaaaa hội phó kìa trông cool quá

-Trời ơi Hội Trưởng trông kute quá

Hix 1 lũ phiền phức sang ngày ra đau hết cả đầu

-Eh mới lên chức Hội Phó mà nổi tiếng thế???

Tui ghẹo ông Nam

-Nổi tiếng làm gì đau đầu chít đi đc toàn bọn hám trai....

Mặt ông Nam trông rõ bần cười nhăn nhó hihi

-Em ăn gì để anh mua

Anh Nam dịu dàng hỏi tui

-Àh choa em 1 bánh mì xúc xích và sữa lạnh

Trong lúc anh Nam đi mua thì...

-Hội trưởng có thể ỉnh số điện thoại ko???

-Bạ ỉnh ngồi cùng đc ko???

-Nhi ơi tặng bạn chiếc kẹo nè!!!

Ôi điên đầu may mà có lũ bạn ra cứu nguy ko thì mệnh chít mất aaaaaaaa

-Mí người làm ơn ra chỗ khác cho tui tui ngồi kái.

Ng.Quỳnh nói vs giọng khó chịu thía là mí tên ế bay đi hít rãnh nợ.

-Anh Duy...

Một kon nhõn nào đó ăn mặc sexy lady và giọng nghe buồn nôn tay đang vòng qua cổ tên mỗ vịt kia. Sao tui thấy bần nôn thía nhỉ???

-Bỏ ra!

Tên Duy lạnh lùng nói đồng thời gỡ cánh tay đang bấu trên cổ cậu.

-Sao anh lạnh lùng vs em thế? Sáng nay ai làm anh cáu vậy?

-Làm ơn tha cho tôi kái...

-Ừ có việc gì mà náo nhiệt vậy? Ồ... Bạn gái kậu à Duy.

Anh Nam sau khi đi mua đồ ăn sáng về thì thấy 1 cảnh tượng khá thú vị. Đặt khay đồ xuống ông nhú mày.

-Umk trông cx xinh nhưng nhà trường iu cầu k đc ăn mặc sexy đến trường nên mời cô về thay cho nếu k sẽ bị phạt dọn vệ sinh đấy.

Uầy sao ông ý thích để người lên thiên đường r đá xuống địa ngục thế nhỉ nhưng mà cx thú vị. Kon nhỏ đó mặt vẫn dày như cái thớt quay sang tán tỉnh ông Nam nhà ta.

-Ôi...anh Nam... Trông anh kìa... Mà sao anh mua nhiều đồ ăn thế? Em cx chưa ăn sáng...em ăn vs anh nhá...?

Nhỏ đó đang gờ đờ cái khay thức ăn thì...

-Xin lỗi đây là đồ ăn of tôi.

Thấy phần ăn iu quý của tui sắp bị con nhỏ đó cướp trên giàn mướp nên tui đã đứng ra đòi công bằng vs kái dạ dày.

-Mày...mày...mày là kon chó nào mà dám lấy đồ anh Nam mua cho tao?

-Ồ...tôi nghĩ cô cx phải biết tôi là ai chứ nhỉ??? Tui nổi tiếng thế mà...

-Haha... Mày ngkĩ mày là ai mà đòi là người nổi tiếng??? Đến con nhỏ Hội trưởng còn chưa dám lên mặt vs tao mà mày đã... Haha về soi lại gương đi...

Nhỏ đó tự nhiên cười nói mà k để ý rằng mặt ai cx đag nhìn cô ta vs vẻ mặt xám ngoét vì...

-Haha...có lẽ cô bắt thông tin hơi chậm nhỉ??? Không biết tui là ai sao???

-Không! Nói đi xem nào...dù gì cx chỉ là con đầu đg xó chợ...haha...

Con nhỏ đó tiếp tục huyền thuyên m k để ý rằng cô ta có thể bị dọn vệ sinh 1 tuần bất cứ lúc nào...

-Oh... Không biết à??? Để tui nói cho nghe nhé... Tôi là Nguyễn Hoài Bảo Nhi... học 9a2 Hội Trưởng Hội Học Sinh trường Trung Học Harvest Moon... Thế nào...rõ rồi chứ???

-Mày...mày... K thể nào...mày mà là hội trưởng á??? Haha... Thì sao chứ... Cứ đợi đấy!

Nhỏ đó tức điên lên hét đầy phần nộ rồi bỏ đi...

-Con nhỏ đó chẳng bt trời cao đất dày gì cả.

Ng.Quỳnh lắc đầu ngán ngẩm.

-Kệ đi tui đói roài... Măm...măm...

—Tại 1 góc khác—

-Thế nào rồi?

-Thưa chị em đã chuẩn bị kĩ càng rồi ạ.

-Tốt đừng có thất đấy

-Dạ!

Điều gì sẽ xảy ra... Mời các bạn xem chap sau...

8. Chương 8

Chap 8:

-Ê tỹ bà khóa đi cơi hông?

Ng.Quỳnh quay sang hỏi tui đang ngồi ăn kem ngon lành.

-Ế...ế... Đi cơi á??? Đi chớ... Đê chớ... Từ ngày zê Việt Nam tui chưa đi thăm Hà Nội bao giờ hết á!

-Ờ... ơ... Ok học xong roài tui với bà đi.

Ồ...la...la... Hà Lợi ơi...í nhằm Hà Nội ơi ta sắp đêy

-Reng...reng...reng-

Tiếng chuông vào học vang lên chúng tui kéo nhau lên lớp học

-Nhi và Duyệt hình như...hình như...

Cô chủ nhiệm áp a áp úng mặt hiện lên 2 chữ 'khó xử'

-Hình như gì hả cô???

Tôi hỏi cô sao tự nhiên cô áp úng dữ vậy?

-Cô...cô xếp nhằm phòng cho 2 em.

“Rầm...” Duyệt đã hạ cái mông xuống đất 1 cách k thương tiếc.

-Cô nói gì ạ?

Đồng thanh

-Cô xếp nhầm phòng cho các em đáng ra là Nhi ở cùng Ng.Quỳnh và Duy ở cùng Huy nhưng...

-CHÀJJJ OI... CÔ ƠI SAO CÔ CỎA THỂ... NHẦM NHƯ ZẬY CHỨ???

Tiếng hét ai oán của 2 người nào đóá... khiến mọi trong lớp....lạnh xương sống...

-Haha...haha...

1 tràng cười ngặt nghèo khiến 2 diện viên chính kìa chúng ta tức sôi máu liếc nhìn nhau những ánh nhìn điện dẹt...

-IM LẶNG...CƯỜI CÁI GIỀ???THÍCH CHÍT À???

Đồng thanh tập 2 cộng kái nhền toé lửa.

-Haha... Tâm đồng ý hợp wá nhỉ...

Cái lớp này chết mất thoai.

-AAAAAAAAAA.... Tức wé đi mất.

Tui hét toáng lên và tên Duy cũng zậy sao nhìn kái mặt hấn chỉ mún đạp ckoa phát...

-Cay... Cay quá...

“hừ... Con nhỏ kia sao cứ nhại mệnh thía nhỉ. Nhờ H.Anh lại ngkĩ lung tung thì seo ááá”

Suy ngkĩ của Pé Duy thiệt là sâu sắc đúng hông??? Nhưng nữ chính của chúng ta chơi trội hơn đá bàn tới“rằm” rồi ôm chân nhảy tưng tưng.(bó tay vs 2 con người nà)

Sau giờ học tui quyết định đi xả stress cho nhẹ đầu. Đang đứng đợi nhỏ bạn thì có ai chạy tới dúi tay tui 1 tờ giấy rồi chạy biến lun. Mở giấy ra mặt tui tái mét lại cụ thể là:“MUỐN CỨU BẠN MÀY THÌ RA PHÍA SAU TRƯỜNG” nhét tờ giấy vào cặp tui tức tốc chạy ra phía sau trường nơi chuẩn bị xảy “chiến tranh”.

“Học...học...” tui thở dốc sau trường k có ai. Tôi cố gắng bình tĩnh lại đi 1 vòng

-ừm...ừm...

Nghe thấy tiếng động tui chạy về phía phát ra tiếng kêu...

-NGỌC QUỲNH!!!

Nhỏ thấy tôi cứ lắc đầu ngậy ngậy rồi khóc... Tôi chạy lại cởi trói và hỏi bằng lo lắng...

-Cậu có sao ko??? Sao lại như thế này???

-Tớ... không sao đâu... Cậu mau đi... Họ...họ đánh kậu đấy...

Cố gắng nói 1 cách khó khăn nó cứ đẩy tui đi...

-Không đc... Tớ đã tìm thấy cậu nếu về thì cùng về... Nào mau đứng lên đi về thôi...

Tôi đỡ nhỏ dậy đang chuẩn bị đi thì...

-Muốn đi sao? K dễ thế đâu... Haha

1 con nhỏ đó bước ra. Tôi nhìn từ đầu đến chân rồi phán 1 câu“chát cả tấn phần trên mặt”

-Mí người mím gì???

Tui bình tĩnh hỏi.

-Muốn gì á??? Haha... Cũng dễ thôi... đánh mày...

Sau câu nói đó thì 1 lũ đằng sau cười như lũ trốn trại Sài Đồng...

-Nhi sẽ như thế nào khi bị lũ FC của 4 vị công tử 4 Prince đánh. Sẽ có ai đến cứu 2 cô bé k?? Tất cả sẽ có ở chap sau-

9. Chương 9

Chap 9:

-Tui ngĩ mí người đừng động vào tui k thì...

Tui cố gắng kéo dài “thì” vs mục đích làm choa tui nóa cái. Há há

-Thì sao???

-Thì...

Tui vẫn ngâm cái khúc “thì”

-THÌ SAO??? NÓI NHANH!!!

Bọn chúng đã hết kiên nhẫn và hét nhên.

-Tưởng mí người thế nào??? Hoá ra...

Tui khoanh tay nhìn khinh khỉnh tụi nó và trong lòng đang thoả mãn vì mục đích làm lũ đó TỨC há há (khâm phục kon nì gkê=. =)

-MÀY...MÀY...MÀY ĐK LẮM...TỤI BÂY XÔNG LÊN ĐÁNH NÓ CHO TAO...

-Nhào zô...

Thế là tui nhảy vào oánh nhau những đòn né đánh đỡ và phản công thật đẹp khiến Ng.Quỳnh tròn mắt há mồm. Hừ 1 lũ châu chấu đòi động chim sẻ... Mới đầu tui đánh trả rất dè dặt nhưng bọn chúng chơi bẩn dùng cả vũ khí nên việc đánh lại rất khó khăn. Đột nhiên...

-NHI CẦN THẬN/Ở PHÍA SAU.

Và...

-Áaa..!

Tôi hét lên. Bọn chúng đánh lên...1 lũ khôn... Chân tôi bắt đầu dỉ máu và đau tay phải chảy máu...dát... Tôi cố gắng đánh trả chúng nhưng sức tôi giờ yếu hơn... Khi 1 tên chuẩn pị phang vào đầu tôi thì...

“Phắc...”

-Dám động đến em của Khánh Nam này à?

CHÚNG MÀY MUỐN CHẾT ÀK!!!

Anh Nam đẩy tôi về phía Ng.Quỳnh, nhỏ ngời đó khóc nhìn tôi xót xa. Sau 15’ anh Nam quay lại đưa tôi lên phòng y tế để lại đám tàn quân nằm lổn nhổn.

-Tại sao em k nói vs anh? Em bt’ là nguy hiểm như thế nào k hả?

Anh Nam tức giận nghiêm nghị quát tui.

-Em bt’ lỗi rùi mờ...

Tui dương đôi mắt cún con ra nhưng...hôm nay nó lại k có tác dụng vs ông í.

-Biết cái gì nếu anh k đi qua chỗ đấy thì em đã k ngồi trong phòng y tế đâu.

-Hội phó Nam đừng trách Nhi nữa là do lỗi của em.

Im lặng này giờ nhỏ Quỳnh lên tiếng đôi mắt dưng dưng sắp khóc vì xót cho con bạn.

-Thôi anh k trách 2 đứa đâu lần sau cẩn thận nhá.

-Dạ!!!

Tui về KTX rồi lăn ra ngủ 1 mạch. Cái chân cx bót nhức hơn. Haizz... Trường học ở đây thật đáng sợ...

10. Chương 10

Cháp 10:

“Khụ... Khụ... Khụ”

-Bố ơi bố hãy cố lên...

-Đúng rồi bố xe cấp cứu sắp đến rồi ạ.

Các con cháu đang vây quanh chiếc giường nơi có ng’ đàn ông phúc hậu đang nằm đó...

-Mau đưa bệnh nhân lên xe.

Chiếc xe lao ra khỏi cổng. Trên xe ng’ đàn ông đó chính là... Chủ tịch tập đoàn Rose...

-Lớp 9a2-

-Cô muốn nhắc các em 1 việc. Chỉ còn 2 tuần nữa sẽ là tki HK 2 và thi chuyển cấp. Cô mong rằng các em cố gắng học tập để đk kết quả tốt.

Nhanh thật đã sắp hết năm học r’. Ô la la thía là lại đk ngki hè ỳy...

-Cô cười cái gì vậy???

Tên Duy quay xuống nhìn tui khó hiểu.

-Tui cười kệ tui mắc mớ gì đến cậu.

-Hơ hơ tui chỉ hỏi xem cô có vấn đề k thôi. K ngờ cô bị thần kinh.

Hắn nham nhở nhìn mún cho cái dép vào mồm hắn quá.

-Thần kinh cái đầu cậu í. Tui vẫn bình thường gr’.

-A haha... Sư tử nổi giận kìa.

-Á cậu chết vs tui...

Và sau đó trận chiến bùng nổ diễn ra ác liệt...

-Theo 1 số pạn iu cầu đôi nv ckính sẽ chuyển thành nó-hắn-

Trận chiến đang diễn ra hết sức cay cần thì bài “safe and sound” vang lên. 2 bên đành dừng lại để nó nghe điện thoại.

-Con nghe đây papa.

Nó vui vẻ trả lời

-“.....”

“Cạch” chiếc điện thoại trong tay nó rơi xuống đất, mặt nó tái mét lại.

-wây cô làm sao vậy.

Duy hươ hươ tay trc mặt nó nhưng vẫn k có phản ứng.

-Nhi à bà làm sao zậy đừng dọa tui tui.

Ng.Quỳnh lay lay ng’ nó. Nó bình tĩnh rồi vụt chạy phía cổng trường.

-Nhi ơi đi đâu thế???

-Nhi ơi chờ tôi!!

-Bảo Nhi!!!

...

9a2 toán loạn í ớ chạy theo nó hs nhưng k kịp nó đã ra khỏi trường, trong trường hs túm lại xem.

-Làm thế nào bh đây?

Quỳnh nói đôi mắt sắp khóc.

-Duy cậu trong đội sao đở có ra ngoài đk k?

Huy bình tĩnh hỏi.Duy ngây ngô lắc đầu vì ckỉ có hội học sinh ms ra đk.Bỗng Quỳnh ckay đi để lại ánh mắt ngỡ ngàng cho lũ pạn.

-Lớp 11a2-

-Hội Phó k xong r... Nhi nó...nó...

Quỳnh vừa nói vừa thở...

-Nhi nó làm sao cơ??

Nam hoảng loạn hỏi bỗng..."ring...ring"

-Cháu ngke đây ông.

-Vâng cháu đến ngay.

Nam quay sang pảo Quỳnh về lớp rồi cx đi mất.

Về phần nó sau khi ra khỏi trường liền chạy đến 1 nơi. Nó đang đi đến đâu??? Các pạn nhớ đón đọc chap sau nhé.

11. Chương 11

Chap 11:

Nó chạy đến bệnh viện lao thẳng lên phòng cấp cứu. Mọi người đang lo lắng k nguôi đi đi lại lại.

-Con chào các bác bố mẹ.

Ông Minh dặt mình.

-Con đến r à?

Nó gật đầu rồi lặng nhìn vào phòng cấp cứu.

"Cạch"

Cánh cửa mở ra mọi người nháo nhào chờ tin.

-Tình trạng bố tôi thế nào r?

-Chúng tôi đã rất cố gắng nhưng bệnh đã đến giai đoạn cuối nên...xin chia buồn.

Bác sĩ nói xong đã có những tiếng khóc đau đớn. Đôi tai nó ù đi những giọt nước mắt bắt đầu rơi "Ông ngoại ơi..".

Ngoài trời mưa rơi khóc thương tiếc người...

-Tại nhà Nhi-

-Đây là bản di chúc mà ông Phúc đưa cho ta tuần trc có dặn là Nhi sẽ tuyên bố vào ngày mai. Hy vọng cháu sẽ làm tốt.

Ông Kim điềm đạm nói.

-Vâng cháu sẽ cố gắng.

Khi ông Kim đã vào trong phòng nó e rè nói.

-B mẹ có thể cầm bản di chúc này k con sợ...

-Tối nay b mẹ phải qua đó rồi hay con gửi tạm ông nội đi.

Mẹ vuốt tóc nó r trl.

-Vâng thế cx đk ạ.

Trên khắp tất cả các mặt báo và giới truyền thông đã đưa tin về sự ra đi của chủ tịch Trần Văn Phúc và lễ công bố người thừa kế tập đoàn trong tương lai.

-Nhà tang lễ-

Rất nhiều người đến viếng và khóc tkương tiếc. Nó đứng đó mặc bộ váy đen trên đầu quấn chiếc khăn tang trắng. Nó khóc đôi mắt đỏ hoe.

-Em k sao ckứ?

-Anh Nam anh k đi học à?

Nam vuốt tóc nó nhẹ nhàng trl:

-Ông bảo anh đến đây r đưa cho e bản di chúc.

-À tks anh ná.

Nó dựa vào người Nam suy ngĩ về điều gì đó.

-Tại 9a2-

Cô chủ nhiệm bước vào vs vẻ mặt khẩn trương:

-2 bạn đi cùng cô đến nhà tang lễ Duy và Quỳnh 2 đứa đi luôn đi nhà trường đang đợi.

Chưa kịp hiểu cái mô tê gì thì đã bị cô “nắm cổ” xách đi rồi.

-Các cô giáo và các em hs chú ý bh c.ta sẽ đến nhà tang lễ để viếng chủ tịch Trần yêu cầu đến đây thật nghiêm túc nếu k tôi sẽ hạ hạnh kiểm.

Sau khi nghe cô Hiệu phó căn dặn thì học sinh bắt đầu đi.

-Quay lại nhà tang lễ-

-Nhi con xong chưa 15 phút nữa đến h r đây.

Bác Như giục.

-Cháu xong r đây.

Nó bước ra bộ váy đen k đơn giản nhưng vẫn quý phái. Kiểu tóc 2 tầng phần trên đk uốn ôm và mặt phần tóc dài phía dưới đk uốn lộn hơi xoắn ở phía đuôi bên trên là chiếc bờm đá giản dị. Trông nó thật sang trọng và quý phái toát lên vẻ lạnh lùng.

-Xin các thầy cô và trường Harvest Moon dừng lại ở đây đã ạ.

-Vâng!

Cô Hiệu phó cung kính trl.

-Ừa chẳng phải là đến lượt vào lễ r' mà sao lại đứng đây?

Quỳnh thắc mắc hỏi Duy.

-Tui k pít chắc là làm cái gì đó mà ở đây lằm phóng viên quá.

Duy hơi khó chịu.

-Sau đây là lễ công bố bản di chúc của tập đoàn Trần Thị-Rose. Mời cô Nguyễn Hoài Bảo Nhi đại diện ng' phát ngôn của tập đoàn lên làm nghi thức và công bố.

Nó bước đến vị trí lễ và làm nghi lễ hàng loạt ống kính và máy ảnh đổ dồn về phía nó.

-Ở kia k phải hội trưởng hội học sinh sao?

-Ừ đúng rồi chẳng lẽ...

-Cô ấy là cháu của chủ tịch Trần.

-Trời ơi! K biết đứa nào hôm trc tung tin vịt nhỏ là nhà nghèo xem ra nhà đứa tung cái tin này kòn nghèo hơn.

Đám hs đang xì xầm thì... “E hèm” Nam đi lướt qua chỗ đó lia đôi mắt sát khí đám hs k dám ho he lần nào nữa nhưng trong đầu nghĩ:” Hội học sinh toàn những người có gia thế k bình thường”.

-Xin chào tôi là Nguyễn Hoài Bảo Nhi đại diện người phát ngôn của tập đoàn Trần Thị xin công bố quyền tkhả kế tập đoàn. Vị trí chủ tịch sẽ là ông Trần Duy Toàn con trai trưởng tức tổng giám đốc hiện giờ. Người thừa kế tập đoàn trong tương lai khi 20 tuổi là anh Trần Minh Hoàng. Mong rằng 2 vị sẽ cố gắng phát triển tập đoàn vững mạnh.

Nó đi xuống hàng loạt máy ảnh vẫn chĩa về nó.

Trên TV và các trang nhất mặt báo là hình ảnh nó. Qua 3 ngày tang lễ ông nó trở lại đi học bình thường. Bước vào trường nó cảm thấy rất lạ toàn hs đổ ra ngoài hành lang nhìn nó.

-Nhi bà đây r' dạo này nổi tiếng quá cơ ở đâu cx thấy.

Quỳnh tươi cười.

-Nổi tiếng có gì vui đi đâu cx kè kè vệ sĩ chán g...

Đang than thở thì 1 giọng nói trầm trầm cắt ngang.

-Sai hết cả rồi làm lại.

Người con trai vs mái tóc màu đen cắt theo kiểu Hàn Quốc ngọn ngang da trắng mắt màu cà phê mặt thì lạnh lùng vô đối. Đó là em họ Quỳnh Đỗ Minh Hiếu. Học 10a2

-Xí sao lại kể??

Quỳnh nhăn nhó.

-Sao cái gì mà sao đồ con gà.

“Bốp”-“Á”

-Cười cái gì?

Hiếu quay sang nhìn nó.

-K có gì hihi.

Nó vừa nói vừa cố nhin cười.

-K có gì mà cười như đin í.

-Ê ê nói ai đin đéy mi đin tki cóa.

Nó đốp lại dám bảo tiểu thơ ta đây điên.

“Cốp”-“Á”

-Đin tki ms đứng cười hehe.

Sau khi khuyến mãi cko nó 1 cái cốc và 1 câu kích đểu thì cái tên đểu giả đó cạy biển đi để lại cko Nhi nhà ta cục tức to k thể nuốt đk.

-Áaaaaaaa tức quá!!!

Tiếng hét vang vọng sân trường...

-Buổi chiều lớp 10a2-

-Ê ê

Dũng hua hua tay trc mặt Hiếu nhưng k thấy có động tĩnh gì.

-Ê ê tkang kia!!!

Vẫn im lặng... Dũng bắt đầu câu và...

-THÀNG KIA!!! TAI MÀY LÒI ÀH.

-Hơ á điếc tai quá mà đin hờ tkang tự kỉ kia?

-Ừ tao tự kỉ còn hơn cái theng hâm như mày ngồi cười 1 mình.

Dũng đang nở nụ cười gian mãnh kiến Hiếu cảm thấy k an toàn.

-Hơ tao cười 1 mình khi nào?

Cái vẻ mặt ngây thơ vô số tội khiến cho Dũng phì cười.

-Haha ckắc đang trồng cây si em nào ckứ gì? Con Linh lớp mình phải k?

-Đâu có tao tkích Linh bh.

-Chẳng phải đợt trc mày pảo đơn phương nó sao đừng chối anh hiểu chú mà.

Dũng vẫn nham nhở mà k pít có kẻ mặt đã đen xì.

-Đây là đợt trc bh thì ckằng có jì cả.

Giọng đầy sát khí thấy thằng bạn sắp biến thành Diêm Vương cậu nhanh miệng chuyển chủ đề.

-Ê mày thấy nhỏ hội trưởng như thế nào? Xinh đúng k?

-Ờ.

-Thật k ngờ con nhỏ đó là cháu của tập đoàn đá quý Rose lớn nhất nước Anh.

-Hơ tkương hiệu nổi tiếng nước Anh hehe.

-Mà tập đoàn Sky của nhà mày vẫn đứng sau Blue của Nguyễn Gia à?

Dũng thắc mắc.

-Ờ Blue bh lớn nhất Hàn Quốc r' mà tầm tkứ 2 trên thế giới.

-Thôi tao biến đây tiết của Hiếu phỏ.

Con nhỏ đó dễ thương thật hihi. Thật ra nhìn Hiếu lạnh lùng ít nói ở lớp thế này thôi chứ về nhà thì...

-Hiếu đâu.

Giọng nói nhẹ nhàng cất lên. Toàn bộ hs trong lớp 10a2 đều chung 1 suy nghĩ:“trời mát tâm trạng cũng mát theo”

-Dạ?

-Mang cái này xuống 9a2 cho tôi.

Cầm đồng chạy thẳng zô cửa lớp 9a2 thì...“Uỳnh”

-Á!Ui da!! Đồng thanh.

Nó đau điếng xoa chiếc mũi xinh xinh cảm phần nkin tên tkủ phạm “hic lại là hần” dưới lớp đang có những tiếng cười khúc khích. Mang tâm trạng bực mình lên 10a2 đưa đồng công văn vừa đi vừa nguyên rửa tên đáng gkết xấu xa. Lúc trên đường về 2 đứa lại gặp nhau nhưng mỗi người đi 1 chiều(sặc)

Các bạn có muốn biết Nhi nhà ta lại gkết cay gkết đắng anh Hiếu k ạ! Quay về năm học lớp 4.

-Nhi đây là nhà của Quỳnh đẹp k?

Quỳnh vui vẻ giới thiệu chỉ trỏ đủ kiểu.

-Oa nhà bạn đẹp quá. Bên kia là nhà Oanh sao?

Một cô bé rất dễ thương buộc tóc 2 bên ngậm kẹo mút lằng xằng chạy đến chỗ ckiếc xích đu ngồi đung đưa.

-Hehe nhà Oanh gần nhà quỳnh nhá. Tớ toàn sang nhà nó ngkịch thui.

Oanh kể lại ckiến tích hào hùng của mình.

-A Hiếu tới chơi à?

Quỳnh vui vẻ kéo Hiếu tới.

-Con nào đây?

Hiếu chỉ Nhi phun ra 3 từ nụ cười trên môi cki Nhi nhà ta vụt tắt thay bằng vẻ mặt ngổ k tả được đứng nhì ngơ ngáo 3 người kia.

-À đây là Nhi bạn của tui này?

Oanh giới thiệu.

-Ồ... Ch...ào!

Nhi vẫn ngơ ngác ngô ngổ khiến Hiếu phải nhin cười.

-Đây là Hiếu em họ tớ nhưng hơn tớ 1 tuổi.

Quỳnh cười gthiệu thẳng em mình.

-Ồ...

Mặt vẫn ngổ. Và sau đó mỗi lần nhìn thấy Hiếu nhìn mình thì Nhi tưởng anh đang lườm Nhi đâm ra vừa gkết vừa sợ. :))

12. Chương 12

Tiểu quỷ trường Harvest Moon.

Cháp 12: Hôn ước định mệnh.

Tại biệt thự nhà họ Lý.

-Bố nói sao ạ? Con phải lấy vợ ạ? Kooooo con k mún lấy vk.

Duy đang khóc ròng trong lòng. Hix mình thà F.A còn hơn...và lại còn theo đuổi sự nghiệp چرا đồ cái cây H.Anh chứ aaaaaa cứu tui zoi!!!

-K mún là k mún thế nào? Đây là hôn ước ông để lại cko con mà con nhỏ H.Anh đấy cx đk mà đâu đến nỗi nào.

Hơ...bố vừa nói gì í nki??? Đang nằm ăn vạ Duy đột nkiến bật dậy khiến ông Lý đang uống tra jật mình xém là rơi cốc.

-Úi jật bắt cả mình!

Ông Lý đưa tay lên tìm ra vẻ jật mình.

-Bố cái con vk con í nó tên là Hoàng Hoàng Anh đúng k.

Duy hỏi bố.

-Ừ.

-Hiện jờ nó bằng tuổi con đúng k ạ?

Duy hỏi tiếp.

-Ừ.

-Nó học cùng trường con đúng k ạ?

-Ừ.

-Hay đi xe đạp điện tới trường?

-Ừ.

Duy cười tươi hỏi nốt câu cuối.

-Nó học 9a2 đúng k ạ?

-Ừ.

- Ô nha nha lấy vk thôi lấy vk thôi. La la la...

Duy vui mừng nhảy múa tưng tưng khiến ông Lý mắt chữ A miệng chữ O và ngĩ:” chết có cần đưa thằng quý tử nhà mình đi ktra thần kinh k nhĩ làm j à như thằng trốn trại biên hoà í”

Duy nhảy vào ôm cổ bố mình.

-Con iu bố I love you. Yeah.

-Ngkẹt...ngkẹt thỏ...

Tiểu quỷ trường Harvest Moon.

Cháp 12: Hôn ước định mệnh.

Tại biệt thự nhà họ Lý.

-Bố nói sao ạ? Con phải lấy vợ ạ? Kooooo con k mún lấy vk.

Duy đang khóc ròng trong lòng. Hix mình thà F.A còn hơn...và lại còn theo đuổi sự nghiệp چرا دو cái cây H.Anh chứ aaaaaa cứu tui zoi!!!

-K mún là k mún thế nào? Đây là hôn ước ông để lại cko con mà con nhỏ H.Anh đấy cx đk mà đâu đến nỗi nào.

Hơ...bố vừa nói jì í nhĩ??? Đang nằm ăn vạ Duy đột nhiên bật dậy khiến ông Lý đang uống trà jật mình xém là rơi cốc.

-Úi jật bắt cả mình!

Ông Lý đưa tay lên tim ra vẻ jật mình.

-Bố cái con vk con í nó tên là Hoàng Hoàng Anh đúng k.

Duy hỏi bố.

-Ừ.

-Hiện jờ nó bằng tuổi con đúng k ạ?

Duy hỏi tiếp.

-Ừ.

-Nó học cùng trường con đúng k ạ?

-Ừ.

-Hay đi xe đạp điện tới trường?

-Ừ.

Duy cười tươi hỏi nốt câu cuối.

-Nó học 9a2 đúng k ạ?

-Ừ.

- Ô nha nha lấy vk thôi lấy vk thôi. La la la...

Duy vui mừng nhảy múa tưng tưng khiến ông Lý mắt chữ A miệng chữ O và ngẫm:” chết có cần đưa thằng quý tử nhà mình đi ktra thần kinh k nhỉ làm j à như thằng trốn trại biên hoà í”

Duy nhảy vào ôm cổ bố mình.

-Con iu bố I love you. Yeah.

-Ngkết...ngkết thở...

Buổi tối Duy nhà ta sẽ đi gặp bố mẹ vk tương lai nên cu cậu tu sửa nhan sắc tkat chu đáo.

-Thằng kia xong chưa hả con như kon gái i.

Bố Duy từ tầng dưới “hét” vọng lên.

-Dạ đây ạ b.mẹ thấy kon đẹp trai hem?

Duy từ đâu nhảy xuống.

-Hơ đẹp trai lắm nhưng k bằng bố ngày xưa.

-Thôi nào nhà mình đi thôi.

Mẹ Duy nhẹ nhàng lôi 2 bố con đi.

Ngồi trên xe mà Duy cứ cười k ngớt. Nhìn con trai mình mà ông bà Lý chỉ bít lắc đầu.

-Xin chào 2 ông bà thông gia.

B.mẹ Duy tươi cười giơ tay chào.

-Chào ông bà.

-Con chào 2 bác.đồng thanh.

H.Anh ngược lên mắt chớp chớp há hốc miệng:“đùa à? Đây là vị hôn phu của mình seo?? Trời ơi!! TT^TT aishi khổ quá nhưng k sao zì hp may là hần ta hehe”

-Haha đùa này bác cháu jì nữa bố mẹ lun đề.

Hơ... 2 đứa nhìn nhau nở 1 nụ cười ngượng ngạo.

G.thiệt nư:

Đỗ Minh Hiếu: hs lớp 10a2 anh chàng lớp phó học tập jỏi giang. Lúc nóng lạnh tùm lum lên. Nhìn đi ngoài đường mặt lạnh thê thôi về nhà thì nói khiến ng' khác điếc đầu. Rất kute vs nụ cười toả nắng chói lóa. Là thiếu gia tập đoàn kinh tế Sky. Em họ Quỳnh.

Tiểu quý trường Harvest Moon.

Cháp 13:

Buổi sáng thứ 2 thật đẹp nó bật dậy VSCN mặc đồng phục trường. Kiểu tóc búi cao vs mái bằng chéo. Nó chạy xuống nhà xuống ăn sáng.

-Con đi đk xe đạp điện k vậy hay cần xe.

Ông vừa uống trà hỏi nó.

-Dạ con đi đk ạ.

Nó trả lời.

-Hay anh đi cùng em nhá. Cho anh đi vs đii.

Nam năn nỉ nó. Thật ra xin đi cùng là có ý đồ cả í mà.

-Công tử như anh có đi đk k zậy?

Nó ngồi nói đều.

-Nhi nói đúng đấy con đi đk k zậy?

Mẹ ông Nam nói (thươg kon í mà).

-Con đi đc mà mẹ...

Nam năn nỉ mẹ.

-Vậy thì 2 đứa đi chung xe đi. Đứa nào mà xước xát jì í là k xong vs ông đâu.

Ông nó căn dặn. Nam thì sau k nghe quyết định của ông thì cứ ngồi cười tươi như đười. Làm nó đang ăn tí thì ngẹn.

-Ê ê ăn nhanh lên bt mấy h r k?

Nam thấy nó ngồi ăn từ lại bắt đầu nổi cơn điên.

-Còn 1ph nữa ms 7h cứ từ từ.

Nó thản nhiên uống nốt cốc sữa trên miệng nở nụ cười đều.

-Thôi chúng cháu đi học đêy ạ. Con chào m.n.

Nó leo lên phía sau để Nam chở xuống nhà Quỳnh để đi học cho zui. Đúng ý ai đó rồi kìa.

-Hêy 3 người đi học thui nào.

Anh Nam gọi í ới.

-Hơ... Anh Nam sao? Em tưởng anh đi...

Quỳnh ngạc nhìn tròn mắt nhìn Nam.

-Hi... Anh mún đi xe này hehe trời buổi sáng mát mà.

Nam cười nham nhở.

-Đi thôi hơn 7h r đấy.

Nó ngồi đằng sau giục.

-Thế rốt cuộc có đi k hả?

Hiếu quay sang nói vs bà chị đỡ hơi của mình.

-Có chiện jì zậy?

-Tại nó sợ thằng Hiếu chở í mà.

Oanh cười.

-Thế Quỳnh sang đây anh đèo cho.

Nó há hốc nhìn theng em họ "hôm nay lão tốt đột xuất thế nhĩ??". 3 người còn lại nhìn Nam chăm chăm. Thấy m.n nhìn mình Nam ngậy ngô hỏi:

-Sao m.n nhìn tôi thế vậy???

-Ồ... Không có gì???

Cả lũ lắc đầu. Hiền dựng xe đến cầm cổ tay nó lôi đi:

-Đi thôi!

-Ồ...

Nó ngơ ngác nhìn Oanh đang cười gian hehe. Nó leo lên xe k quên quay lại lườm cho lão Nam phát nhưng lão đang cười hí hửng.

-Đi từ từ thôi. Đang mặc áo dài đấy.

Nó nhắc nhở Hiếu.

-Biết ỳy.

-Chúng mày ơi! Nhìn kia.

Dũng đang đứng ở lan can ăn bánh mì thì tí ngenh trc cảnh tượng đó í ới gọi lũ bạn.

Cái gì? cái gì? có gì hot?

Cả lũ nháo nhào rồi đưa ánh mắt theo theo tay Dũng ickl.

-OH MY GOD!!!

Tất cả hét toáng lên rồi nhanh chân chạy phía trường.

-Cả nhà 9a2 ơi ở dưới trường có zụ siêu hot.

Huy chạy hộc hộc vào.

-Vụ gì vậy hot k???

Cả lũ nhảy vào hỏi Huy.

-Liên quan đến lớp mình xuống r' biết

-WHAT??? Đi thôi ae.

Hiện giờ cả 5 đang đối mặt vs đám lộn xộn và những câu hỏi k đỡ đc của lớp 10a2 và 11a2.

Lý do 11a2 đứng ở đây vì...

Quay lại 10phút trước:

2 nữ sinh khối 9 đi qua khu vực khối 11 và nói chuyện của Nam k để ý đi qua 11a2:

-Ê vừa nãy con nhỏ Quỳnh vừa đc Hội Phó đấy.

Nhỏ đeo kính nói.

-Ồ thế nhỏ đó đó là bạn gái anh Nam lớp 11a2 à?

Nhỏ bên cạnh quay sang hỏi.

-K bít chắc là thế.

Trong lớp 11a2 đang nghe đk mò ra ngoài hành lang và...

-WHATS THE HELL???

Quay lại hiện tại.

-Nam ơi mày tính thế nào đây???

-Tội đáng chết lắm đây Hiếu khai mau!!!

-Ôi ôi Nhi ơi em là bạn gái của thằng Hiếu à?

-Em học 9a2 phải k? Tên là gì vậy???

Đang vật vã trong chuyên mục khán giả hỏi nhân vật chính trả lời thì...

-XIN CÁC ANH CHỊ TRÁNH ĐUỜNG CHO 9A2 VÀO ĐC K Ạ?

Tất cả lùi sang 2 bên nó và Quỳnh tưởng lũ bạn vào cứu nhưng...

-Chị Nhi xin chị cho biết chị và anh kia có quan hệ gì?

-Quỳnh xin cho biết Quỳnh có t.cảm vs Hội Phó từ bao h???

-Anh ơi anh có thể truyền dạy cho các nam sinh cách cửa đổ nằng hội trưởng lạnh lùng này k ạ???

Vân vân và mây mây tất cả lộn xộn la hét. 10a2 và 11a2 đứng nhìn nhau xong cũng nhảy vào góp vui vs 9a2 còn những diễn viên chính của c.ta thì...

-TRỜI ƠI!!! CỨU VỚI!!! HELP ME!!!

Vâng mỗi câu than chỉ vs 2 từ nhưng rất hàm xúc và xúc tích.

13. Chương 13

Tiểu quỷ trường Harvest Moon.

Chapter 13: Bắt đầu những rắc rối.

Sau khi giải quyết đám lộn xộn nhiều chuyện thì nó cùng Hiếu quay sang lườm anh chàng Hội Phó 1 cái sắc như dao ý nói “anh chết rồi Nam ơi”. Cảm thấy sát khí từ con người dở hơi kia Nam đánh bài chuồn:

-Ờ...ờ anh đi lên lớp đây sắp trống r' bye mấy đứa nhé!

Nói xong ông í chạy biến đi nhưng...

-ÔNG KIA!!!ĐỨNG LẠI!!!

Cả lũ hét lên. Rồi rượt ông Nam quanh trường. “bóp...bóp”. Nam nhà ta đã đc ăn mấy phát chưởng ngồi vừa khóc vừa nguyên rửa cái lũ quái vật kia.

_____.

Linh đang đi dạo ở khu phía sau trường trong và suy ngĩ: “Hiếu thích nhỏ Hội Trưởng sao? Tại sao lại thế nhỉ chẳng phải lần trước mình nghe loáng thoáng là Hiếu thích mình sao? Không đc mình yêu Hiếu sẽ là của mình ckỉ là của mình mà thôi”. Nói rồi Linh rút điện thoại ra.

-Alo cô là Lê Mỹ Ly phải k? Tôi muốn gặp cô ở quán Sweet ngay b.h.

-.....

-Đc thôi vậy sau giờ học c.ta sẽ gặp nhau và đi ăn luôn. Chào cô.

Cất máy vào túi và nhếch môi cười.

12P.m tại quán Sweet.

Mỹ Ly bước vào quán đã thấy Linh ngồi chờ sẵn ở đó.

-Chào cô.

Ly đưa tay ra bắt tay vs Linh.

-Chào cô tôi là Linh. Mời ngồi.

Ngồi xuống ghế Ly vào thẳng vấn đề luôn.

-Xin hỏi cô gọi tôi ra đây có việc gì.

-Cứ từ từ chúng ta ăn trưa đã rồi tôi sẽ nói.

Linh ngồi chăm chú vào phần ăn của mình mà không để ý rằng Ly đang nhíu mày đầy khó chịu.

-Tôi muốn nhờ cô giúp 1 chuyện.

Linh nói.

-Cô cứ nói nhưng tôi không chắc sẽ giúp được hay không?

Ly thần thần trả lời.

-Có phải cô gkết con nhỏ Hội Trưởng đúng không?

-Điều đó không cần cô quan tâm!

Giọng Ly bắt đầu dằn lại.

-Haha gkết thì cứ nói là gkết đi. Tôi muốn cô cùng tôi tống con nhỏ đó ra khỏi trường.

-Rất tiếc bây giờ tôi đang rất nhiều việc và không có hứng trong chuyện đó.

Linh bắt đầu tức giận nhưng cố kiềm chế.

-Cô cần bao nhiêu tiền.

Ly nhếch miệng cười.

-Cả gia sản nhà cô.

-Cô...

Linh tức giận đập bàn rồi đi về. Còn lại Ly ở đó “hờ hờ muốn tôi hợp tác đẩy Nhi ra khỏi trường sao? Trước khi gkết nhưng bây giờ thì không. Mà nếu vẫn gkết thì tôi cũng không dại gì động vào nhỏ đâu. Gia thế nhà nhỏ không thường chút nào. Cô thật ngu ngốc Linh à. Her mà cx đến lúc trả ơn nhỏ đó rồi đây.” Nói rồi Ly bước ra khỏi nhà hàng hòa vào vs dòng người.

-Hey Oanh ơi nhanh lên nào lets go.

Nó giục Oanh miệng cười toe toét.

-Xí nhìn như con nít í đã con nít lại còn ngổ ngỗ nữa.

Oanh nhéo má nó.

-Aaaaaa hông phải con nít màaaaa.

Nó la toáng lên 2 đứa rượt nhau từ tầng 3 xuống tầng 1. Đang đuổi nhau thì...

-CẨN THẬN!!!!

Nó dừng lại nhìn quanh bỗng có ai đó kéo tay nó và...“XOẢNG” 1 cái chậu hoa rơi xuống từ tầng thượng và mục tiêu rơi vào là nó. Nó chờ người ra.

“có tin nhắn nè có tin nhắn nè Nhi dễ xươg”

Nó mở tin nhắn ra đọc đầy khó hiểu:

Nhi à bây giờ cậu phải cẩn thận. Hiện giờ trong trường đang có người muốn hại cậu. Tổ sẽ dùng đủ mọi cách để ngăn chặn. Nhớ nhé!

From: Mỹ Ly.

-Nhi à em sao vậy???

Nam hươ hươ tay trc mặt nó.

-A k sao cả hihi.

Nó k để ý rằng Nam đã liếc đc cái tin nhắn đó trên mặt anh lộ rõ vẻ bất an.

Hiện giờ toàn trường đang chú trọng vào kì thi học kì 2. Linh đang ngồi ôn bài nhưng đầu óc lại nghĩ đến đó, nhếch miệng nở nụ cười đùa giả 1 Hoàng Linh vui vẻ hiền lành giờ trở lên nham hiểm độc ác.

-Hey Oanh ơi nhanh lên nào lets go.

Nó giục Oanh miệng cười toe toét.

-Xí nhìn như con nít í đã con nít lại còn ngổ nữa.

Oanh nhéo má nó.

-Aaaaaa hông phải con nít màaaaa.

Nó la toáng lên 2 đứa rượt nhau từ tầng 3 xuống tầng 1. Đang đuổi nhau thì...

-CẨN THẬN!!!!

Nó dừng lại nhìn quanh bỗng có ai đó kéo tay nó và..."XOẢNG" 1 cái chậu hoa rơi xuống từ tầng thượng và mục tiêu rơi vào là nó. Nó chờ người ra.

"có tin nhắn nè có tin nhắn nè Nhi dễ xươg"

Nó mở tin nhắn ra đọc đầy khó hiểu:

Nhi à b.h cậu phải cẩn thận. Hiện giờ trong trường đang có người muốn hại cậu. Tổ sẽ dùng đủ mọi cách để ngăn chặn. Nhớ nhé!

From: Mỹ Ly.

-Nhi à em sao vậy???

Nam hươ hươ tay trc mặt nó.

-A k sao cả hihi.

Nó k để ý rằng Nam đã liếc đc cái tin nhắn đó trên mặt anh lộ rõ vẻ bất an.

Hiện giờ toàn trường đang chú trọng vào kì thi học kì 2. Linh đang ngồi ôn bài nhưng đầu óc lại nghĩ đến đó, nhếch miệng nở nụ cười đùa giả 1 Hoàng Linh vui vẻ hiền lành giờ trở lên nham hiểm độc ác.

14. Chương 14

Tiểu quỷ trường Harvest Moon

Chapter 14:

Tuần thi học kì 2 đã bắt đầu. Hôm nay môn thi đầu tiên là toán. Hiện giờ cả THPT chuyên Harvest Moon đang im lặng làm bài kiểm tra. Bài kiểm tra này đối vs nó là rất dễ sau khi kiểm tra lại bài nó nộp bài rồi ra phía sau trường. Trong lớp có 1 ánh mắt căm thù nhìn nó khuất sau cánh cửa :” rồi xem mày có còn đứng đầu khối k con ranh!?”. Về phía nó lúc xuống phía sau trường gặp Hiếu cx đi về hướng đó.

-Hey làm bài xong rồi à?

-Hơ... Đương nhiên ngkĩ tui là ai chứ?

Hắn hất mặt lên trả lời rồi nhìn nó:

-Mặt ta dính gì sao?

-Không!

Hiếu trl tỉnh bơ.

-Thế nhìn làm gì thùng mặt ta rồi á.

-Nhìn cô rất quen giống ai đó.

Hiếu nhìn mặt nó phán.

-Hả??? Giống ai cơ???

Nó tròn mắt khó hiểu nhìn cái tên đầu tôm kia.

-Cái con nhỏ hồi lớp 6 hay đi xe đạp xuống nhà Quỳnh í.

“cái con nhỏ hồi lớp 6 đi xe xuống nhà Quỳnh” nó cố gắng nhớ lại xem là ai mà giống mình zậy“WHAT!?” chẳng phải là mình sao?? Tên này mất trí nhớ à?

-Nè mi bị mất trí nhớ à?

Nó dò xét hỏi hắn.

-Điên à?

Hắn trl nó 1 cách khó chịu.

-K thì sao lái k nhớ tui?

-You là ai?

Hắn hỏi nó 1 câu rất ngây thơ.

-Là cái con nhỏ mi vừa ns.

Nó thản nhiên trl làm ng nào đó há hốc miệng.

-HẢ???

-Nè nè đùa à? Sao có thể nt đc??

-K có gì là k thể cả á.

Nó hồn nhiên trl.

-Vậy mấy năm trc cô đi đâu zậy?

Hắn tò mò hỏi vì sự biến mất của nó trong 2 năm qua.

-Về Hàn Quốc!

-Nhà ở đó?

-Ukm.

Nhắc đến Hàn Quốc nó bất giác miệng nở nụ cười toả nắng“hazi bh thì thề em họ iu quý của mình zề Việt Nam nhỉ??”. Hắn nhìn nó cười và thắc mắc“con nhỏ nà cười gì vậy ta??? Mà cái chuyện...là thật sao???” hắn đưa đôi mắt màu cà phê nhìn về phía xa xăm...

Tại lớp 9a2...

-Các em đã hết giờ thu bài đi nào?

Tiếng cô giáo lên tiếng khi hết giờ. M.n dừng bút thu bài. Yến lên thu bài rồi cầm xấp bài lên phòng giáo vụ. Khi đi qua thùng rác cô ta nhìn trc nhìn sau rút 1 bài k.tra trong tập bài vứt vào sọt rác cười nhếch miệng rồi đi thẳng. Ngay sau khi Yến vừa đi 1 bóng người nhặt tờ giấy trong thùng rác rồi đi thẳng.

Căng tin...

-Hazii Nhi sao mà làm bài nhanh thế? Tao thật phục mà.

Quỳnh than thở vì bài k.tra toán k đk tốt đẹp. Nó nổi nhưng vẫn cầm mặt vào ăn miếng nham nhỡm.

-Hơ bài dễ thế mà k kàm đk á? Hihi.

-Mày cười...

Ào... 1 cốc nước hoa quả từ đâu đổ lên ào nó. Nó quay ra hướng ánh mắt khó chịu về phía người làm đổ nước lên áo nó. Hoàng Linh cúi đầu nhìn nó run run áo mất rưng rưng nhìn nó rồi vội vàng rút khăn ra lau cho nó:

-Xin...xin...lỗi Hội Trưởng...Tôi...tôi k cố ý.

Trong lòng nó khó chịu nhưng người ta xin lỗi rồi nên nó k để ý:

-K sao đâu chị lần sau cẩn thận nhé!

Nó nhẹ nhàng nói nhặt chiếc cốc rơi để lên bàn rồi đi. Nó đi ra ngoài trên môi Hoàng Linh nhếch lên nụ cười.

-Nhi mà đi thay áo đi nhìn dơ quá!

Quỳnh nhìn nó ái ngại đầu tóc quần áo ướt nhẹp dính dính.

-Her đi thay và gọi đầu cùng tao đi trông thảm hại quá đi!

Nó thở dài hướng về phía nhà vệ sinh. Đột nhiên trong đầu nó vang lên lời nhắn của Ly... Không... Nhìn chị ý đâu có cố ý. 30 phút sau nó bước ra vs mái tóc ướt và bộ đồ ms. Vừa ms an tọa ở chỗ ngồi chưa đầy 2 tki nó lớp trưởng gọi nó báo có người đợi ở trên phòng Hội Học Sinh. Đẩy cửa bước vào nó thấy 1 cô gái đang ngồi đợi sẵn ở đấy thấy nó bước vào vội đứng lên chào:

-Chào hội trưởng ạ!

Nó cười nhẹ ngồi xuống cạnh đó.

-Xin chào bạn là...

Nó hỏi và cố nhớ ra... Trông mặt nó ngố k thể tả đc khiến người đối diện phải bật cười:

-Tôi là Huyền lớp trưởng của 10a2. Tôi có việc quan trọng muốn nói cho hội trưởng.

-Vâng! Chị nói đi ạ.

Nó cười híp mắt lại.

-Chị muốn hỏi em đây có phải bài k.tra của em k?

Huyền hỏi nó đồng thời giơ tấm ảnh trong điện thoại cho nó nhìn.

-Vâng đúng ạ! Sao nó lại...

Nó nhú mày nhìn Huyền.

-Chị đi lên phòng giáo vụ vô tình thấy 1 con nhỏ vứt bài của em vào sọt rác.

-Vậy chị có nhớ là ai k ạ?

-Umk k. Nhưng bài của em chị đã nộp cho em rồi.

Huyền cười nhìn nó. Cô bé này thật đáng yêu. Huyền rất quý cô bé này.

-Cảm ơn chị. Chị tốt quá!

Đôi lông mày của nó dần ra tươi cười nhìn Huyền.

-Hihi k có gì cô chủ nhiệm lớp chị chấm bài lớp em mà.

Huyền khúc khích cười đưa tay vuốt má tóc ẩm ướt của nó.

-À chị bí mật nhá.

Nó nhìn Huyền bằng ánh mắt cún con.

-Ừ chị bt rồi. Em dễ thương thật. Thôi chị về lớp đây bye bye!

Huyền vẫy tay chào nó và nó cũng cười vẫy tay chào. Huyền vừa đi xong nó ngồi xuống ghế trầm ngâm suy nghĩ. Rốt cuộc ai đang ngấm ngấm hại mình vậy??? Ai đã vớt bài của mình vậy??? Thật đau đầu

15. Chương 15

Tiểu quỷ trường Harvest Moon.

Chapter 15:

Đi dưới sân trường ánh mắt nó nhìn về phía xa xăm của bầu trời. Nắng chiếu xuống người nó lung linh như thiên thần vậy. Hình ảnh đó làm nhiều thằng con trai lỡ 1 nhịp tim. “Hazi lão Nam chết bầm dấm để mình cuộc bộ về nhà mừ đi chơi vs gái. Ông chết rồi Nam ạ!”. Nó ra khỏi cổng trường lết cái thân xác mảnh mai đánh iu trời phú về nhà. Đến chỗ hồ sen bỗng...

-Em kia đi chơi k?

1 đám con trai tóc xanh đỏ tiến về phía gần nó. Mặc dù xung quanh cái hồ này rất đông nhưng chỗ của nó vắng vì ở chỗ này nhiều bọn xấu nên ít người qua. Nó ms về nước lên k biết đợt trước đi qua chỗ này rất gần vs nhà nên nó đi.

-Mấy người là ai? Tôi k muốn đi!

Nó lùi lại và cảm thấy sợ hãi.

-Bọn anh là ai em k cần biết! Đi vs anh đi em sẽ thích.

Bọn đầu trâu mặt ngựa dùng bàn tay dơ bẩn sờ lên mặt nó rồi xuống cổ đang định tiến sâu vào trong áo thì:

-Bỏ bàn tay dơ bẩn của mày ra khỏi người cô ấy cho tao!!!

Hiếu hét lên. Xông vào túm lấy tên muốn hãm hại nó ra và cho tên đó 2 phát đấm. Mặt nó tái mét lại đôi mắt hoảng loạn sắp khóc:

-Em có sao k? Chúng đã làm gì em chưa??

Hiếu lay vay nó hỏi và bắt đầu lo lắng.

-Chúng... Chúng động vào mặt vào cổ tui huhu.

Nó bắt đầu khóc 1 con bé ngây thơ như nó thì đây quả là nỗi sợ hãi quá lớn.

-Chúng mày...

Hiếu đẩy nó xuống phía sau lưng mình 1 tay cầm chắc tay nó còn 1 tay đánh đấm bọn vô văn hóa kia.

-Mày dám đánh tao à? Chúng mày xông lên đánh 2 đứa chúng nó cho tao.

Tên đại ca hét lên lập tức tầm 10 thằng nữa xông lên. Tình hình hiện giờ Hiếu đánh rất khó khăn bọn kia vừa trâu mà cậu còn phải bảo vệ nó nên khó dùng hết sức lực. Nó đã lấy lại dc tinh thần sau khi hoảng sợ dụt phắt ra khỏi bàn tay của Hiếu. Cậu ngạc nhiên quay ra nhứ mày định nạt nó tki nó nhảy vào đánh

đấm đá tụi ác liệt hơn cả cậu. Ngạc nhiên đến há hốc miệng nhưng rồi cậu tiếp tục đánh tiếp và mạnh tay hơn trc... (2 anh chị này ác liệt thật)

—15 phút sau—

-Chúng mày mau biến khỏi chỗ này cho tao!!!-đồng thanh giọng đầy sát khí.

2 đứa nhìn nhau rồi lia ánh mắt sắc lạnh về lũ tàn quân nằm dưới kia.

-Dạ...dạ...dạ xin vị đại ca và đại tỷ tha cho chúng em.

Cảm nhận đc 2 đôi mắt lườm đến lạnh thấu xương bọn chúng lấp bắp xin lỗi rồi chạy thẳng ngu gì mà ở lại.

-BIẾN!!!

Lại 1 lần nữa 2 đứa đồng thanh hét lên làm chúng chạy nhanh đến nỗi để lại vài chiếc tổ ong chiến. (háhá)

-Nhi em có làm sao k? -Chúng nó có làm gì mày k?

-Trời ơi em làm cái gì mà ra nông nổi này chứ?

-Mày biết như thế là nguy hiểm lắm k?

-Em mà làm sao thì anh biết nói vs ông như thế nào đây?

.....

Vâng cứ thế Nam và Quỳnh tra tấn lỗ tai của nó còn cậu là người nghe ca trù bắt đc dĩ cùng nó.

-2 người thôi đi đc rồi đấy.

Nó khó chịu nhìn 2 người đó.

-Cảm râm nhiều điếc hết lỗ tai.

Cậu cũng nhăn nhó không kém.

-Dù lỗi này cũng k phải do em.

Nhi thản nhiên uồm kem vào miệng.

-Đúng đúng k phải lỗi của nhóc tại ai đó nhờ.

Hiếu cầm ống hút khuấy khuấy cốc nước.

-Bỏ chị họ 1 mình để đi theo gái.

Nó đá đều mà mặt cứ ngô ngố.

-Haziii vô trách nhiệm quá. Nhóc về nhớ méc ông nhóc ná.

Cậu nói mặt tỉnh bơ ngây thơ vô số tội.

-Haziii may mà có anh cứu k chắc tui đã k ngồi đây.

Nó làm ra vẻ mặt sợ sệt rùng mình 1 cái.

-Làm tôi có cơ hội diễn màn anh hùng cứu mỹ nhân háhá.

Ngồi cười như đin cậu đang phởn vs thành tích của mình.

-Cái thằng đầu trọc bị tui đá vào mồm đoán chắc gãy mí cái răng haha.

-Thằng đại ca tưởng hổ báo thế nào hóa ra...chep chep...1 lũ tầm thường.

Cậu chép miệng lắc đầu.

-Haha về sau bị tui vs anh đánh cho tơi bời hoa lá nhìn trông hài dã man.

Nó ôm bụng cười.

-Lúc nhìn chúng nó chạy đi cô biết tôi liên tưởng đến con gì k?

Cậu hỏi nó.

-Con gì?con gì? Tui đoán là con nhện haha.

-Haha đc là con lợn đã sướng. Trông chúng nó giống con vịt tki hơn kaka đã thể để lại mí cái dếp tổ ong chiến chứ nhớ lại cảnh đó muốn ôm bụng cười quá haha.

2 đứa nó đá đều rồi chuyển sang ngồi chém gió cười như 2 đứa trốn trại mà k để ý có 2 đứa mặt đã đen như bao công. 1 khi đã đi quá sức chịu đựng sẽ bùng nổ và...

-HAI ĐỨA TUI BÂY NÓI XONG CHƯA THÍCH CHẾT À???

-Cuộc đời vẫn đẹp sao tình êu vẫn đẹp sao.

Nó ngêu ngao hát câu hát trên người.

-Cuộc đời hân còn dài...

Cậu nói nửa chừng.

-Còn nhiều thứ phải khám phá tìm hiểu...

Nó nói tiếp lời Hiếu.

-Zậy có sao phải chết???

Hiếu nói nốt câu cuối. Và chúng nó chốt lại 1 câu:

SỐNG HẾT ĐỜI MÀ HƯỞNG THỤ CHO SƯỚNG. CHẾT SỚM RỒI MỚI TIẾC NUÔI K NGUÔI!!!

-2 ĐỨA NÀY...

2 đứa nó nhìn nhau và...

-CHẠY!!!

Chúng nó hét lên rồi vất chân lên cổ chạy.

-ĐỨNG LẠI MAU!!!

Cuộc rượt đuổi kết thúc khi mất đứa về đến nhà và bị các bậc bô lão giảng đạo miễn phí.

Hết chapter 15.

16. Chương 16

Tiểu quỷ trường Harvest Moon.

Chapter 16:

Hôm sau nó cùng Nam đến trường đã thấy mấy nhỏ bạn cùng lớp đứng đó.

-Ê ra đây nhanh lên có điểm thi học kì 2 rùi nè.

Con Quỳnh í ới lời tuột nó đi chen lấn vào chỗ bảng điểm.

Hạng 1: Nguyễn Hoài Bảo Nhi-100 điểm.

Hạng 2: Đỗ Minh Hiếu-99,5 điểm.

Hạng 3: Lý Minh Duy-99 điểm.

Hạng 4: Nguyễn Hoài Phương Nam-98 điểm.

Hạng 5: Hoàng Như Oanh-95 điểm.

.....

-Haizz mấy người sướng nhá đứa đầu top 5 đứa cuối top 5- Quỳnh dài nhỏ đã cố gắng hết sức mà mới xếp thứ 14 chả bù cho Yến đứng thứ 7.

-Xí con nhỏ Nhi và cái tên Hiếu gì dám cướp hạng 1 của ta- Duy đứng lằm bằm.

-Ai bảo cậu thiếu 1 điểm plè người ta hơn 0.5 điểm đây (chỉ điểm của Hiếu)- Nó trêu người tên Duy đang bực mình vì k đc hạng 1 mà ít ra cũng phải hạng 2 chứ.

-Thiếu mất 0.5 điểm là hạng 1 rồi tức quá đi- 1 giọng nói trầm trầm vang lên nhóm bạn Nhi quay lại thấy Hiếu đứng đó nhìn bảng điểm vs ánh mắt rực lửa (tức vì đứng sau Nhi nhà ta ạ).

-Gớm hạng 2 là đc rồi. 14 đây này bực cả mình- Quỳnh nói vs giọng uất ức.

-Chị 14 thôi. Về méc 2 bác- Cậu châm chọc cô chị họ của mình.

-Cái thằng này- Quỳnh định bay sang bóp cho thằng em họ yêu quý 1 trận thì...

-Thôi thôi xuống căng teen tui đói rồi- Nó nhanh miệng giải tỏa xung đột rồi kéo đồng nhí nhỏ đi ăn. Xuống căng teen Hoàng Anh và Duy đi lấy đồ ăn còn bọn nó đứa ngồi đọc sách đứa chơi Ipad đứa lướt facebook.

-Ủa Hiếu ngồi đây à? Sao k sang hội lớp mình?- Dững tên bạn thân Hiếu cầm khay thức ăn nham nhở hỏi Hiếu.

-Aishh ngồi đâu chả đc người quen cả- Hiếu nói mà mắt vẫn dán vào cái điện thoại.

-Cho tao ngồi vs nhá.

-Umk.

Đúng lúc đấy H.Anh và Duy đi mua thức ăn về.

-Ủa anh Dững sao lại ngồi đây?

Duy thắc mắc hỏi -Hê Duy hả? Thằng bạn anh ngồi đây nên ngồi lun hehe.

-À...

Duy à lên 1 tiếng rồi chuyển thức ăn ọi người. Nó từ từ gấp quyển sách vào dùng bữa sáng.

-Sặc!

-Anh/mày sao vậy?

Cả bọn đồng thanh hỏi. Dững đang lấy giấy lau miệng.

-Không...không sao.

Quỳnh và Duy đã hiểu lý do vì sao Dững sặc cơm. Vì lúc nó đọc sách che cả khuôn mặt nên k nhìn ra đến lúc bỏ xuống vì Dững bất ngờ nên... Lúc ăn gần hết bữa sáng thì...

-Mời hội học sinh lên phòng bí thư đoàn gấp!!!

-Nhi kia bí thư gọi bạn đấy.

H.Anh nhắc nó.

-Umk mình bít rồi. Mấy bạn ở lại nhé!

Nói rồi nó khoác cặp lên vai cầm quyển sách lết lên phòng bí thư. Lên tới nơi đã thấy ông Nam ngồi đấy uống nước chè.

-Em chào thầy!

Nó lễ phép cúi chào.

-Chào em. Vào thẳng vấn đề nhé! Sắp tới trường ta tổ chức hội trại hè cho học sinh trước kì nghỉ hè.

Thầy bí thư nói và đưa cho 2 anh em nó tờ kế hoạch.

-Thưa thầy tổ chức ở Ninh Bình ý ạ?

Nam cầm tờ giấy đọc lướt qua hỏi lại thầy bí thư.

-Ừ ở vườn Quốc Gia Cúc Phương. 8 giờ 2 em tập chung học sinh toàn trường phổ biến rồi chia nhau ra đến từng lớp phổ biến. Bk thầy phải đi họp vs các thầy cô chủ nhiệm thế nhé.

Thầy bí thư nói 1 hơi gấp giấy tờ rồi đi ra ngoài. Nó và anh Nam bàn kế hoạch sắp tới. Để tránh học sinh phấn khích gây mất trật tự anh Nam đã gọi đội sao đỏ phân công nhắc nhở còn nó ngồi ghi ghi chép chép giấy tờ.

—8 a.m—

-ĐỀ NGHỊ HỌC SINH TOÀN TRƯỜNG TỪ KHỐI 6 ĐẾN KHỐI 12 XUỐNG TẬP CHUNG.TÔI XIN NHẮC LẠI TOÀN BỘ HỌC SINH XUỐNG SÂN TRƯỜNG TẬP CHUNG.

Chất giọng nghiêm nghị của nó cất lên tay cầm mic chỉ đạo.

-Yêu cầu mọi người trật tự. Hội phó và đội sao đỏ đi từng lớp chấn chỉnh lại hàng lối. Tất cả lớp trưởng lên lấy biển lớp.

Phù hột hơi mỗi lần chào cờ hay tập chung là phải huy động hội học sinh và sao đỏ ra can thiệp. Nó ngán ngẩm nhìn cảnh tượng phía dưới.

-15 phút sau—.

Khi tất cả đã ổn định anh Nam cầm mic bay về phía sân khấu đứng mặt đầy sát khí đội sao đỏ mỗi người 1 chỗ nó bắt đầu nói:

-Sắp tới trường Harvest Moon của chúng ta sẽ tổ chức hội trại hè cho học sinh trước kì nghỉ...

Chưa nói dứt câu thì học sinh ở bên dưới đã...

-Hú hú đi cắm trại kìa.

-Chị hội trưởng ơi đi ở đâu vậy?

-Bao giờ đi bao giờ đi?

-Bis bis trường Moon muôn năm.

-TRẬT TỰ CHO TÔI!!!

Lão Nam bực quá hét lên phía dưới im bật.

-Nhà trường sẽ tổ chức đi vào thứ 2 tuần sau nữa địa điểm tại rừng Quốc Gia Cúc Phương-Ninh Bình đi 2 ngày 1 đêm.

-YEAHHH!!!!

Học sinh phía dưới hét ầm lên nhảy nhót đủ thể loại các kiểu con đà điểu.

-Còn nữa mỗi lớp sẽ cắm trại riêng của mình chốc nữa hội học sinh sẽ đi từng lớp phổ biến. Giờ thì mọi người về lớp.

Nó nói xong thở hồng hộc rồi đi lên phòng hội học sinh để tỵ đi phổ biến. Học sinh vừa về lớp vừa bàn tán chuyện đi du lịch sắp tới và đâu đó cũng đang có mưa dầm hăm hại người.

—Hết chapter 16. Mong mọi người ủng hộ mình nhiều hơn nhà cửa vắng vẻ quá—

17. Chương 17

Tiểu quỷ trường Harvest Moon.

Chapter 17:

Tại ngôi biệt nhà Hoàng Linh.

Yến đã ngồi đó với vẻ mặt bức tức. Đôi mắt đỏ ngầu lên trông thật đáng sợ. Yến ghen tức những gì nó đang có thấy cô, bạn bè yêu quý, có địa vị xã hội 1 con người hoàn hảo. Còn Yến thì sao từ ngày học cấp 2 dù có cố gắng đến đâu thì vẫn đứng sau nó, gia thế dù không bằng nó nhưng cũng có địa vị vậy tại sao lại vẫn thua nó chứ. Lúc nó về Hàn Quốc Yến đã vui mừng như thế nào và giờ nó đã trở về lại cướp đi tất cả.

-Lần trước chúng ta đã thất bại.

Giọng nói của Linh kéo Yến ra khỏi dòng suy nghĩ.

-Hả?

Linh kéo chiếc ghế về phía Yến rồi ngồi xuống.

-Trong lần đi cắm trại này sẽ rất vui đây.

Yến tròn mắt nhìn người con gái trước mặt mình. Không khỏi rung mình thật đáng sợ. Linh nhìn lên bầu trời xanh. Vì lòng ích kỷ và tình yêu mù quáng mà cô đã trở thành 1 con người khác.

-Nội ơi! Anh Nam chơi đều. Ông đánh anh ý đi.

Nó nói vs ông nội tay đang cầm con cá ngựa đá quân của Nam ra. Nam cứ giữ chặt ở đó. Hai anh em lại ngồi cãi nhau um cù tở lên. Quần gia mở cửa phòng mặt tươi cười hơn hớ:

-Lão gia, cô cậu chủ. Cậu Thiên về rồi ạ.

Nó và Nam đang ngồi cãi nhau đấm đá nhau dừng mọi hành động lại nhìn chằm chằm quần gia. Ông Kim đang cầm quyển sách lông ngỗng tỷ rơi.

-Thật là nó về rồi k?_Mọi người đồng thanh.

-Vâng ạ!

Quần gia vừa dứt lời nó và Nam ôm nhau nhảy tưng tưng hò hét rồi chạy như tên bắn ra ngoài phòng khách.

-Thiên baby ta đến đây!!

Ở ngoài phòng khách 1 chàng trai tầm 18 tuổi ăn mặc phong cách. Áo phông trắng bên ngoài khoác áo ghi-lê đen quần tây đen.

-THIÊN!!!

Nó và Nam hét lên chạy ra ôm vai bá cổ la hét.

-Chị Nhi anh Nam em nhớ 2 người lắm í.

Thiên nhìn hai anh chị họ đứng trc mặt mình đôi mắt rưng rưng (mít ướt wá anh đẹp trai ơi!!!Thiên: kệ ta.Cẩn thận ta gọi đội đánh chết giờ. T/g:Á té thôi!).

-E hèm! Không nhớ ta hả buồn quá đi. Cháu với chứ.

Ông Kim từ trong nhà đi ra mặt hậm hực. Thằng cháu hư đốn đi không thèm nhớ lão già này.

-Ấy ầy. Nội à con nhớ nội nhất ý. Con cx muốn về nhanh nhưng...

Thiên chạy ra ôm ông Kim nịnh nọt vài câu cười hề hề. Nó và Nam thầm nghĩ:"thằng mỗ nhon Xêko version 2"

-Thôi thôi không nịnh. Về mà quản lý trường Harvest Moon đi.

Ông Kim vỗ vai thằng cháu quý sứ của mình. Rồi mấy ông cháu nói chuyện vui vẻ. Tiếng cười tràn ngập căn nhà.

Giới thiệu nhân vật:

Nguyễn Hoài Thiên: 18 tuổi. Em họ Nhi và Nam. Về sau học cùng Nam. Hội phó hội học sinh. Tương lai sẽ thay ông quản lý trường THPT Harvest Moon.

—Hết chapter 17. Mong các bạn ủng hộ mình—

18. Chương 18

Tiểu quý trường Harvest Moon.

Chapter 18:

Hôm sau tức thứ 2. Qua 20 nhận xét đánh giá tình hình trường lớp của hiệu phó và bí thư thì nó bước ra cầm mic nở nụ cười tươi như hoa làm đồng boy và mấy bé fan hâm mộ gào rú xịt máu mũi. “Mình cá là chốc nữa sẽ có màn gào thét kinh điển từ lũ hám trai cho xem. Đẹp trai xinh gái như mình cũng khổ hehe” nó đang phớt trong dòng suy nghĩ thì bị...tác giả kéo lại hehe.

-Lần trước cô tổng phụ trách có nói hội học sinh còn 1 người nữa.

Dưới kia lũ học sinh đang xì xầm bàn tán bla bla...

-Xin giới thiệu Nguyễn Hoài Bảo Thiên giữ chức hội phó hội học sinh.

Thiên bước ra nụ cười toả nắng khiến đám con gái ngây người rồi...

-AAAAAAAAAAAAA đẹp trai quá đi!

-Trời ơi!!! Handsome wá đi...

-Nụ cười của anh làm tan chảy trái tim em mất rồi!

.....

Học sinh nữ phấn khích gào rú như sở thú làm điếc hết tai lũ con trai. Thiên nhà ta ngây ngô nhăn mặt bịt chặt tai lại điều đó lại làm lũ mê trai cuồng hơn (haha chết cười vs ông này :))))

-Trời ơi anh ấy đáng yêu quá.

-Cute thật!

.....

Thiên nhà ta bực quá núi lửa đang phun trào dụt lấy cái mic thét ra lửa.

-IM LẶNG!

Bọn hám trai im bật. Sân trường im lặng như tờ chỉ nghe được tiếng gió vi vu và tiếng lá vàng rụng xào xạc

Tiểu quý trường Harvest Moon.

Tiếp chapter 18:

Lũ học sinh phía dưới cầm như hén. Bọn con trai như mở cờ trong lòng. Nó ái ngại nhìn thằng em iu vấu của mình đang nổi cơn tam bành.

-Hội phó Thiên sẽ học lớp 11a2. Sau buổi chào cờ lên phòng hội đồng gặp giáo viên chủ nhiệm.

Nhanh chóng chuyển chủ đề nhanh gọn thông báo vs Thiên và học sinh 11A2 rồi tóm tắt sơ lược cho chuyển đi vào thứ 2 tuần sau. Tất cả học sinh giải tán đi về lớp của mình.

..... Phòng Hội học sinh.....

-Haiz... Thiên ơi em mới đô trường mà hot dữ zậy. Chắc về sau k yên với bọn hám trai đâu. -Nó vừa nói vừa xem đồng hồ sơ miệng cười gian không ngớt.

-Hừ... 1 lũ phiền phức! Anh Nam cũng có nhiều girl hâm mộ về vẻ ngoài cool nhỉ? Đúng là đẹp cũng là tội.

-Thiên ca nhà ta hừ nhẹ, than ngắn thờ dài rồi ngồi than đời trách phần. Nó và Nam thờ dài lắc đầu và... “vuu...bốp!” 1 chiếc dép quai hậu nam bay thẳng vào mặt Thiên.

-iu da! Anh làm cái quái gì vậy Nam đau chết đi đc? -Thiên xoa xoa cái trán của mình cảm phần nhìn lão Nam đang ngồi 1 góc nham nhở:

-Haha tại mày bảo đẹp cũng là 1 cái tội nên anh mày huỷ dung nhan mày đi ày bốt khổ sống sung sướng í mà!- lão Nam nói về mặt ngây thơ vô số tội làm Thiên tức hộc máu.

-Ya anh có cần ác vậy không?

2 anh em ngồi đá đũa đánh nhau loạn xì ngầu lên đến lúc chuông reo mới tha cho nhau.

19. Chương 18 .5

Nam và Thiên khoác vai nhau đi lên lớp học trông hai chàng trai nhà thật phong độ và có sức hút. Đi qua lớp nào bọn con gái cũng hét lên, cảm thán, chớp mắt...v.v..là 2 anh chàng nhà ta nổi hết da gà, da vịt.

-A! Nam đã đưa học sinh mới lên rồi. Hai đứa vào lớp đi. -cô chủ nhiệm vắn tay ra hiệu vào lớp. Thiên đứng lên bực giảng tươi cười chào lũ bạn mới. Miệng cười và trong đầu xuất hiện dòng suy nghĩ:“phải quây tam bành cái lớp này mới đc hehe”

-Em xuống ngồi cùng vs Phương nhé.__quay sang nhìn Phương_lớp trưởng có gì hãy giúp bạn nhé.

Thiên đi xuống chỗ ngồi của mình nở nụ cười với Phương:

-Có gì mong bạn chỉ giáo-nói với giọng gian gian.

-Ồ..-nàng lớp trưởng hờ hững đáp lại làm chàng tức xì khói, ầm ục ngồi phịch xuống ghế lôi sách vở ra học. Nam nhìn thẳng em họ mình tủm tủm cười làm mấy đứa bạn tưởng lão ấy lên cơn hâm...

...Chúng ta trở lại bàn của anh Thiên chị Phương đã ạ....

-Cậu ngồi yên 1 tý k đc à?- Phương khó chịu nói với cậu bạn cùng bàn trong lòng không ngừng nguyên rủa cái kẻ dở hơi này (nói anh Thiên ạ).

-Chán chả có gì chơi.- Thiên vẫn ngồi dung dung cái bàn.

-K chơi thì học đi đừng tưởng hết hè rồi ngồi chơi nhá.- Phương vừa viết bài vừa nói. Bỗng nhiên...

“A”-Phương “A” lên 1 tiếng làm mọi người trong lớp giật mình quay sang nhìn Phương cô giáo đang giảng bài phải dừng lại:

-Phương, có chuyện gì vậy.

-Dạ...k...k có gì. Ai đó giẫm vào chân em nên...- Phương lúng túng giải thích mặt đỏ bừng lên k phải vì ngượng mà là tức giận.

-Uh, lần sau chú ý đừng gây ồn- Cô giáo nói rồi quay lại giảng bài tiếp. Phương ngồi xuống dùng ánh mắt hình viên đạn chia thẳng vào Thiên đang ngồi nham nhở với vẻ mặt ngây thơ vô số tội.

-Đồ điên! Phun ra 2 từ Phương tiếp tục học bài. Anh Thiên thấy ngta bảo mình “điên” nên cũng không vừa.

-Này cô bảo ai điên thế hả?

-Tôi đâu có bảo anh. Hay có tật dặt mình?

-Này nhá... Cô ăn nói cho cẩn thận nhá. Cô điên thì có ý.- Thiên nhìn Quỳnh nở nụ cười khinh khỉnh đường đường là đại thiếu gia mà bị 1 con nhỏ bảo điên là 1 nỗi xỉ nhục. Cứ thế chàng và nàng ngồi cãi nhau hăng say. Lão Nam được xem phim hành động bằng miệng miễn phí.

....Phòng Hội học sinh....

Trong lúc 1 người ngồi cãi nhau, 1 người ngồi coi phim trực tiếp tại hậu trường thì nó đang hì hụi phê duyệt đơn, soạn thảo công văn, giải quyết vấn đề kỷ luật đạo đức... 1 đồng công việc. “cốc...cốc”

-Mời vào! - Nó trả lời tay vẩy kí kí đơn.

-Nhi xem ra em nhiều việc nhỉ?- người con lên tiếng. Lúc này nó mới ngẩng đầu lên.

-Ủa chị Huyền? Có việc gì không chị?- nó vui vẻ bắt chuyện. Trong trường này nó quý chị Huyền nhất nhờ có chị mà nó đã đứng hạng 1 kì thi vừa qua.

-À cô hiệu phó bảo chị lên lấy giấy bình bầu hạnh kiểm tháng này mà. -Ồ. Em tưởng lớp chị bình bầu rồi mà. Em cũng vừa kí duyệt xong.- nó dơ tờ giấy cho chị Huyền xem. Kỳ thật với bà hiệu phó.

-Uh k sao đâu chỉ là cán bộ lớp xem xét lại ý mà.- vừa nói chị cười hì hì là nó cũng cười theo.

-Vâng, đây ạ chị cầm đi.- nó đưa cho chị Huyền tờ giấy của lớp 10a2.

-Thanks you em nhá. Hẹn gặp lại!- chị Huyền cảm ơn rồi vẫy tay đi về lớp. Nó cũng chào lại rồi làm tiếp đồng giấy tờ. Vì phải giải quyết đồng này nên nó không lên lớp học. Nó nghĩ đến buổi đi dã ngoại sắp tới, trong tưởng tượng của nó có rất nhiều cây xanh và núi, không khí trong lành và những cuộc quây phá với cái lớp thân yêu của nó, nó mỉm cười ngây ngô rồi lại hì hụi làm tiếp công việc. (chị nè chăm chỉ quá đi. Nhi:chuyện chị là người gương mẫu mờ. Eh nổ quá bà ui xuống đi. Nhi:nhox thích ăn dế thay bánh mì hả. Dạ hổng).

..... Lớp 10a2.....

-A Huyền đã về. Lấy đc chưa?- Trường thấy Huyền về liền chạy le te.

-Rồi! Chúng mày làm ăn cẩn thận đấy. Rách là xong đấy.- Huyền nói với giọng đe dọa.

-Uh uh biết ọy. Mày không làm đi còn đứng đấy.- Hiếu nhìn Huyền chỉ tay về bọn quây phá đang ngồi giả vờ làm vẻ mặt nghiêm trọng. -Xong rồi mày cầm lên phòng hội học sinh. Tao đi chuẩn bị cho cuộc vui sắp tới đây.- Nói rồi Huyền đi thẳng về bàn của mình lên kế hoạch cắm trại sắp tới.

-Hội học sinh?_Quay sang lũ tiểu yêu kia Hiếu hét_Bọn kia... nhanh lên....-rồi ra ngoài hành lang chơi.

.....11a2.....

-Này... cô ngu bẩm sinh hay là do luyện tập vậy?-Thiên nhìn Phương đang giải toán nâng cao.

-Gì chứ anh nói vậy là có ý gì?-Phương quắc mắt nhìn Thiên.

-Đến bài toán nâng à k biết làm thì chẳng...-Thiên khoanh tay khinh khỉnh nhìn lại.

-Ai bảo k biết làm.-Bĩu môi lườm.

-Biết làm mà còn sai. Chỗ này phải chuyển về bình phương lên ạ.-Chỉ trỏ những lỗi sai k đáng có làm Phương nhà ta tức hộc máu vì những lỗi sai dở hơi này.

-Ồ...anh giỏi rồi...thờ ơ đáp lại sửa chữa rồi gấp sách vở cho vô cặp.

-Đương nhiên...bây giờ mới biết hơi muộn!-Thiên hếch mặt nhìn cô bạn.

-Hứ....

-Thôi thôi...tôi xin 2 người mau xuống căng tin thôi- Nam từ bàn dưới nhào lên làm sứ giả hoà bình.

-Nam, chúng ta đi thôi lên gọi Nhi nữa.- Thiên đứng lên vươn vai quay lại nói Nam.

-Ừm_Quay sang Phương_Cậu đi cùng nhể...cho nó vui.

-Ồ...có đc không vậy? Mình ngại đi với...hotboy lắm__ Phương ngại ngần ập ứng nói.

-Không sao đâu...còn có con nhỏ hội trưởng nữa mà...__Nam lắc đầu rồi đẩy cô bạn ra cửa lớp tiến thẳng lên phòng hội học sinh.

.....phòng hội học sinh.....

“Aishh mỗi quá đi mệt chết đi đc! Phải xuống lấp đầy khoảng trống trong dạ dày mới đc” nó thầm nghĩ rồi sắp xếp lại bàn làm việc gọn gàng. Bỗng nhiên Hiếu đứng lù lù ngay trước mặt làm nó hết hồn.

-Có việc gì không?- nó lạnh nhạt hỏi tên khác tình trước mặt.

-Đưa tờ hạnh kiểm!- hần cũng lạnh nhạt không kém phần long trọng. Đang định bước ra khỏi phòng thì gặp ngay bà chị cùng mấy đứa bạn.

-Ở đây làm gì vậy?- nhỏ Quỳnh tò mò hỏi cậu em họ.

-Đưa giấy ý mà!

-Oh xuống căng tin cùng đi__hướng về phía nó__Nhi ơi xuống căng tin thoải.

-Ừa... Lets go!- nó chạy ra phía ngoài đóng cửa lại gặp ngay lão Nam và Thiên đệ đệ đi cùng với...???

-Ủa Quỳnh, Oanh, Hiếu sao hai đứa ở đây?-Phương ngạc nhiên hỏi.

-Bạn chị/em- Quỳnh và Oanh đồng thanh chỉ về phía nó đang ngệt mặt ra.

-Em đưa công văn.-Hiếu dứt tay vào túi quần nói.

“Hê rốt cuộc là sao mình chả hiểu gì hết á?” nó đứng nhìn với dấu chấm hỏi to tướng. Thấy nó ngô ngố Quỳnh giải thích:

-Đây là Đỗ Minh Phương em họ tao đồng thời cũng là chị ruột Hiếu.

“oh! Thì ra là vậy!”

-Em chào chị__nó lịch sự cúi chào Phương.

-Ồ... Chào...em!_Phương ngại ngần chào.

-Thôi xuống căng tin thôi mấy người định nhịn đói à?_Thiên giục cả bọn chứ không thì có mà nhịn đói lết xác đi về lớp. Vừa xuống đến căng tin 1 tràng âm thanh lại đập thẳng vào tai.

-Aaaaaaaa Hội phó kìa hội phó kìa.

-Trời ơi đẹp trai quá đi.Hội phó Nam so cool!

-Ủầy cái anh đi cạnh Hội trưởng handsome nhờ.

-Học 10a2 đấy.

.....

Nó ngán ngẩm cảnh tượng trước mắt. “tưng!” 1 cái đèn 200W trong đầu nó sáng lên.

-Nam anh đi mua tất cả đồ ăn đi nhiều vào chúng ta sẽ ăn ở phía sau trường__nó nói nhỏ với Nam.

-Em thông minh thật__ Quay sang thì thầm với Thiên rồi tiến về quầy bán hàng. Còn nó có nhiệm vụ lôi 3 người kia đi ra sau trường mặc kệ mấy dấu hỏi chấm bay ra như mưa. -Đồ ăn về rồi đây.- Thiên nham nhở bê túi thức ăn ra chỗ gốc cây nơi mọi người đang ngồi.

-Sao lại mang ra ngoài này ăn vậy?- Phương thắc mắc hỏi.

-Bộ cô muốn ăn trong những tiếng la hét của đám nữ sinh sao?- Thiên nhăn mặt nhìn cô bạn của mình.

-Tất nhiên là không.- Phương lăm bằm 1 mình.

Oa!!! Chiếc bánh kem chocolate này ngon quá. Nó với lấy hộp bánh thì cũng có 1 cánh tay khác với lấy hộp bánh. Nó ngẩng mặt lên, kẻ thứ 2 đang cầm chiếc bánh kem đó chính là...tên Hiếu. Nó chớp chớp mắt

nhìn tên trời đánh trước mặt mình, Hiếu nhìn chăm chăm vào mặt nó. Cả 2 nhìn nhau với ánh mắt “trìu mến, yêu thương” không khí xung quay thiết “ấm áp” đến nỗi người ta tự nhiên rùng mình 1 cái. “Ehem...”. Tiếng nhắc nhở của Oanh đã gọi hồn 2 con người kia trở về. Cả 2 nhanh chóng thả tay ra vớ đại cái gì đó để ăn mất lơ đãng nhìn xung quanh.

-Ê chị Nhi hình như sắp tới có chuyến đi tham quan nào đó đúng hơn?- Thiên vừa ăn nhồm nhoàm hỏi chị họ mình.

Nó đang trầm ngâm suy nghĩ bỗng nhiên giật mình.

-À... Ở hai đứa tí lên phòng hội học sinh nhân tiện kêu tất cả lớp trưởng, lớp phó và đội sao đỏ lên nhắc nhở chú ý cũng sắp đến ngày đi rồi.- nó nghiêm túc nhìn 2 thằng quý trước mặt mình. Làm hội phó mà cứ như đi chơi dõn hết lên đầu mình.

-Haiz... Bít ỳ bít ỳ ăn đã he2- Nam nhăn răng cười rồi chúi mũi vào ăn. Thịnh thoáng lại đưa cho nhỏ Quỳnh vài cái bánh, kẹo gì đó. Thiên và chị Phương ngồi tranh nhau đồ ăn rồi nhảy ra đánh nhau. Còn lại nó, Oanh, Hiếu trên người vẫn dán mác Fover Alone ngồi ngán ngẩm vừa ăn vừa xem phim tình cảm và kiểm hiệp đôi lúc góp vài câu đá đếu.

.... Hết chapter 18

20. Chương 19

Tiểu quý trường Harvest Moon.

Chapter 19:

-Mọi người cũng đã biết là còn vài ngày nữa là sẽ đi dã ngoại 2 ngày 1 đêm. Số lượng học sinh là hơn nghìn người do cấp 2 và cấp 3 đi cùng với nhau do đó việc quản lý học sinh của nhà trường hết sức khó khăn. Nên hội học sinh yêu cầu lớp trưởng lớp phó cán bộ lớp giúp đỡ quản lý lớp mình cùng thầy cô chủ nhiệm.- Nó nghiêm nghị nhìn cán bộ các lớp dạn dò.

-Ngoài ra các lớp và đội sao đỏ phải phối hợp với hội học sinh để nề nếp được tốt hơn tránh xảy ra điều không mong muốn. Nếu thấy thành viên lớp mình có hành động chống đối thì ghi tên vào sau khi trở về sẽ kỷ luật học sinh đó.- Nam liếc nhìn đám người phía lạnh lùng nhắc nhở cộng đe dọa khiến các cán bộ lớp gật đầu rùm rụp.

-5h00 sáng xe bắt đầu đi vì khá xa nên yêu cầu mọi người đến sớm không thì ở lại trường mà chơi với cây cối hoa lá nhá- Thiên nói đùa khiến cả phòng hội học sinh cười ầm lên_ Ehem-hắng giọng nói tí _đồ ăn đồ uống và những cốc trái cây mang đi đầy đủ đảm bảo chỗ ở và lương thực tránh tình trạng chật cây vật lá về làm túp lều tranh và lên rừng kiếm ăn như khỉ- Hội phó mới hóm hỉnh cười đùa nhưng trong lời nói mang tính nhắc nhở.

-19h00 tối sẽ về đến Hà Nội nhớ nhắc bama đón nhé. Giờ thì giải tán trước khi về cầm túi bánh kẹo về nhá. Chúc chuyến đi vui vẻ!- Nó nham nhở đưa mỗi người túi bánh kẹo coi như quà động lực giúp hội học sinh. Mọi người cũng tươi cười đi về lớp mình bàn tán này nọ. Còn lại lớp nó, lớp anh Nam và chị Huyền ở lại.

-Nhi à hay hôm đấy xuống nhà tui ngủ đi 1 mình tui gọi nhỏ Quỳnh chắc đến 7h mất đi mà...- Oanh năn nỉ nó xuống nhà Quỳnh ở 1 tối. Nhỏ Quỳnh là chúa sâu ngủ mà.

-Éh ý kiến hay đấy. Nam Thiên đi cùng hông?- Nó nhí nhảnh nhảy sang bên chỗ Nam và Thiên đứng lay lay cánh tay Nam.

-Ế ai lại nhà con gái bao giờ.- Thiên nhăn nhó mặt mũi làm ông Nam tắt ngấm nụ cười (^_^ ông Nam nhá có í đồ gì đây? Nam: ý đồ cái đầu người ta trong sáng thế này cơ mà. Tg: bít ầu đc! Nam: thích chít hơ?Tg: Dạ hổng-té)

-Hay qua nhà Phương có thằng Hiếu đấy. Tập chung như thế cũng vui mà- Phương đề nghị. Ui seo nóa iêu chị này thế nhờ.

-Quyết định vậy đi. Nhi cô gọi thằng Huy vào nhà tôi nhé.- Hiếu lên tiếng chốt lại vấn đề quay sang nó nhắc gọi họ thằng đệ.

-Ok. Tụi tui cấm đồ trước 1 ngày đấy. Giờ về lớp.- Nói rồi nó lôi 2 con bạn đi về lớp vừa đi vừa lú lo.Tua thời gian nhanh hơn đến ngày chủ nhật.....

..... Tại nhà nó.....

-Mấy đứa đi cẩn thận nhé có cần ta cho vệ sĩ đi cùng không?- Papa nó ngồi uống tách cà phê nhắc nhở đôi mắt nhìn bọn nó tràn đầy yêu thương.

-Kìa papa tụi con đi chơi mà...- nó không nghe. Papa thật là...

-Đồ đạc quần áo chỉ có thế này thôi à? Có cần mang thêm gì k?- mama Nam hỏi. Mama ông này thương con cực kì. Hôm trc lão ý đói mò vào bếp làm đồ ăn nhưng k may bị đứt tay. Thế là mẹ lão thương con đến nỗi phát khóc, lão Nam dỗ khóc dỗ cười dỗ mẹ mãi mới nín. Cả nhà hôm đó được trận cười no bụng.

-Dạ thôi ạ. Con nghĩ như thế hơi nhiều đấy ạ.- Anh Nam xua tay ý nói không cần thêm. Mẹ Thiên thì nhắc nhở cậu quý tử đi cẩn thận làm Thiên méo mặt.

-Thế mấy đứa xuống nhà họ Đỗ à? Đi cẩn thận nhé có gì alo cho ông.- ông nó ngồi bệ Long-em Thiên dặn dò.

-Vâng chúng con chào cả nhà- Đồng thanh. Rồi leo lên chiếc mui trần do Nam làm tài xế tiến thẳng đến nhà họ Đỗ. Biệt thự nhà họ Đỗ gần nhà họ Hoàng (nhà Quỳnh) và nhà tập đoàn Green Hill (nhà Oanh). Được xây theo kiến trúc kiểu Pháp. Dàn hoa leo màu tím được trồng từ ngoài cổng đến sân của căn nhà. Dọc đường đi vào trồng cỏ và những chậu hoa hồng đỏ tươi. Tóm lại là muốn vào được nhà là phải đi qua vườn mà vườn cũng không rộng lắm chỉ có hoa cỏ cây anh đào và chiếc xích đu trắng. Khu vườn đc bao trùm cả dàn hoa leo màu tím rất bắt mắt nhưng vẫn tạo không khí thoáng đãng. Sau khi cất xe. Anh em nhà nó theo chân quản gia vào chào hỏi lão gia phu nhân họ Đỗ. Bên trong ngôi nhà đc trang trí theo kiểu cổ điển nhưng vẫn toát lên vẻ hiện đại.

-Kính chào chủ tịch Đỗ cùng phu nhân. Tụi nó lễ phép chào người ông và bà tầm bằng tuổi ông nội nó. Bà Đỗ mỉm cười hiền hậu.

-Rất đc gặp các cháu. Cứ gọi bình thường đi.

-Dạ.-cùng lúc đó Phương và Quỳnh bước vào phòng khách.

-A mọi người đến rồi hả ngồi đi- Phương rót nước mời khách.

-Ồ...

-Haha ngồi đi nào. Đông con cháu nói chuyện mới vui.- Ông Đỗ bây giờ mới lên tiếng. Quả là gia đình gia giáo mời ngồi mới dám ngồi. Nó Thiên Nam lễ phép cúi người rồi ngồi xuống uống trà. Cách uống trà của mí anh chị nè rất ra dáng quý tộc.

-Ừm mấy đứa chỉ ở hôm nay thôi hả?- ông Đỗ phá không khí ắng của căn phòng.

-Dạ vâng ạ làm phiền gia đình quá ạ.-nó lễ phép trả lời nhẹ nhàng.

-Haha đừng sợ cứ tự nhiên đi hôm nay ta rất vui vì có thêm người để chơi_ông cười quay sang bà Đỗ_bà nó chuẩn bị cơm đi.- bà Đỗ gật đầu đứng lên cười rồi đi vào bếp.

Nó ngồi đấy 1 tý rồi đứng lên vào bếp để cho 3 ông cháu nói chuyện về kinh tế. K phải nó k biết mà hôm nay nó muốn vào bếp.

-Bà ơi bà để đấy cháu làm cho ạ.-Nó giặt nhẹ vạt áo bà Đỗ.

-Thôi cháu ra ngoài chơi đi bà làm được rồi.-bà cười hiền hậu xoa đầu nó. Bà rất thích nó con bé rất dễ thương lại ngoan ngoãn ăn nói dịu dàng. Giả như nó làm cháu dâu bà thì tốt (ááá chajjj ui grandma của anh Hiếu kết chị Nhi nhà ta rồi kìa).

-Cháu biết làm mà bà.-chưa kịp để bà phản ứng nó nhảy vào cắt cắt thái thái xào xào nấu nấu. Thỉnh thoảng trong căn bếp nhỏ vang ra tiếng cười của 2 bà cháu về những câu chuyện cười của nó. Hiếu đi qua bếp dừng lại nhìn bà nội và nó nấu cơm.“trông con nhỏ đeo cái tạp dề của mama mình kìa ngố quá đi” 1 cảm giác lạ khi nhìn thấy hình ảnh này. Mỉm cười nhẹ bước ra ngoài phòng khách lú lo cùng ông nội...
-Mọi người vào ăn cơm thôi nào-bà Đỗ gọi mọi người vào ăn cơm.

-woa... Ngon quá...-Thiên thấy thức ăn mắt sáng lên và cái tính trẻ con đã trở dậy.

-Hừ bà tui mà lại- Phương héch mặt lên giọng tự hào về bà nội.

-Hôm nay k phải bà nấu- bà Đỗ nhẹ nhàng lên tiếng.“keng...”. Chiếc thìa trên tay Phương rơi xuống Thiên nhìn Phương mỉm cười đắc thắng.

-Ồ... Thế ai nấu đấy ạ?- Quỳnh ngơ ngác hỏi bà.

-Nhi nấu!-Hiếu và bà cùng nói.

-Haha chị Nhi mà nấu thì...-Thiên kéo dài từ “thì” làm mọi người hồi hộp.

-Thì sao ạ?-Quỳnh tò mò muốn biết con nhỏ bạn thân nấu ăn thì làm sao?

-Thì...

-Thì làm sao anh nói nhanh coi- Phương bắt đầu bực với tên hâm kia.

-Thì số 1 là mẹ số 2 là người chị đáng yêu của tôi.-Nam nhanh chóng giải thích nếu k thì tan xác với chị em Quỳnh Phương.

-Aishhh... Em đang trêu con nhỏ kia thì anh...-Thiên tức tối phụng phịu nhìn Nam.

-Á thềng kiaaa... Dám lấy chị ra đùa dõn. Chết em rồi bé yêu ạ.- Sau khi đã hiểu ra vấn đề thì máu nóng trong người nó bốc lên hùn hục và...

-AAAAAAAAAAAAAAAA.... Bà chị độc ác thế này sao lấy chồng được- Tiếng hét ai oán của ai đó vang lên.

-Không lấy được thì thôi...

Thế là hai chị em đuổi chạy vòng quanh nhà. Ông Đỗ không những khuyên can mà còn châm dầu vào lửa làm bà Đỗ lườm nên im bặt.

-STOP.....

Nó và Thiên dừng lại nhìn Nam.

-Vào ăn!

2 chị em nhìn nhau với ánh mắt rực lửa rồi ngồi ăn cơm. Bữa cơm diễn ra vui vẻ mọi người nói hết chuyện này đến chuyện nọ mà cười không ngớt. Sâu trong lòng nó 1 sự ấm áp len lỏi trong tim...

Buổi chiều pama của Phương Hiếu đi làm về. Hai người này rất vui tính hóm hỉnh. Nó và mama Hiếu ngồi nói chuyện về thời trang mỹ phẩm phong tục ẩm thực Hàn Quốc. Có vẻ như nó và bác rất hợp nhau. Về việc kinh tế 3 chị em nó phối hợp với nhau rất ăn ý những câu phân tích rất lý lẽ tỉ mỉ khiến ông Đỗ và bác Hùng gật gù tán thưởng rất nhiều. Bác Hà từ trong nhà bếp bước ra trên tay là đĩa hoa quả.

-Các cháu có dự định gì trong tương lai chưa?

-Dạ trong lúc đợi cháu hoàn thành chương trình lớp 12 thì Nam và Thiên sẽ học thêm 1 văn bằng trong 1 năm rồi chúng cháu quản lý tập đoàn khoảng 2-3 năm ạ.

-Ồ... Thế là dc rồi học xong lớp 12 bay về Hàn Quốc ngay.

-Vâng...

Nó xin phép ra ngoài vườn đi dạo. Tiến về phía chiếc xích đu trắng nó ngồi xuống ngẩng mặt lên trời ngắm sao. Tuy không đẹp giống ở Hàn Quốc nhưng nó vẫn ngắm. Gió mát thổi nhẹ nhàng hoà vào mùi hương hoa rất dễ chịu. Nó cầm 2 cái dây xích ở 2 bên cái xích đu ngẩng mặt lên trời mỉm cười ngây ngô gió thổi tóc xõa bay. Và hình ảnh đó đã có người chụp được đó là... Hiếu. Cậu đang đứng trên ban công tầng 3 hóng gió trước lúc nó ra vườn. Cậu đứng nhìn nó rất lâu. Cậu nhớ hồi bị gãy tay nó và cậu cùng đứng dưới cây bàng lặng tím chờ Quỳnh mua đồ dùng. 2 người không nói câu nào, cậu cầm cốc trà sữa hút muốn nói nhưng vẫn cố lạnh lùng. Nó hồn nhiên đứng mút kẹo nhưng mặt có vẻ nghiêm trọng... Cậu cười mãi mãi nó không thuộc về cậu nó ghét cậu thể cơ mà “em hãy ghét tôi đi...để tôi quên được em”.

Hai con người.... Hai suy nghĩ khác nhau.... Chỉ cần mở lòng ra.... Họ sẽ thuộc về nhau.

Phương đã thấy tất cả. Cô mỉm cười nhìn cậu em trai mình rồi bước vào nhà một dòng suy nghĩ ngang qua :“mạnh mẽ lên em trai. Chị tin em sẽ làm cô bé thích em...”

.....

-Nhi này k phải tao mê tín hay thế nào đâu nhé.- 10h30 nó và Quỳnh vẫn chưa ngủ. Nằm trên giường bỗng Quỳnh quay sang nói với nó.

-Ừ nói đi tao k để ý đâu.-nó cười kéo lại chăn cho nhỏ bạn gối (bật điều hoà chắc là lạnh ^^)

-Tao... Tao... Có cảm giác chuyện gì đó sẽ xảy ra ý.-nhỏ lo lắng nhìn nó. Từ đâu ra Quỳnh thấy bất an thế nào ấy.

-Thôi được rồi... Đừng lo lắng nữa... Mau ngủ đi mai dậy sớm.- nó trấn an Quỳnh nhưng trong cũng tự nhắc nhở bản thân rằng “ngày mai cũng phải cẩn thận nữa”...

Liệu linh cảm của tiểu thư nhà họ Hoàng có đúng hay không? Chuyện gì sẽ xảy ra trong chuyến đi dã ngoại này? Mời các bạn đọc tiếp chapter 20.

Mong các bạn ủng hộ mình nhiều hơn.

.....Hết chapter 19.....

21. Chương 20

Tiểu quý Harvest Moon.

Chapter 20:

“Tít...tít...tít...tít”. 3.00a.m sáng trời vẫn tối nó vươn tay tắt đồng hồ báo thức quay sang lay nhỏ Quỳnh đang say giấc nồng.

-Ừm... Để yên con ngủ đi mẹ... mấy giờ mà gọi- cái giọng lè nhè ngái ngủ lại còn gọi nó là mẹ nữa chứ.

-Dậy... Dậy mau muộn chuyến dã ngoại kia kìa.- vừa gọi nó vừa vỗ bôm bốp vào người nhỏ Quỳnh.

-CÁI GÌ??? TRỜI OIIII!!!-nhỏ hét toáng lên nhìn ngược nhìn xuôi tung chăn lên nhìn rõ buồn cười, nó nín cười dùng giọng nghiêm nghị:

-Thế cô có định đánh răng rửa mặt không ạ? 3h6 rồi đấy.-Định thần lại người nhỏ Quỳnh lờm nó làm nó cười hì hì đã là:

-Em phải gọi thế chứ không chắc 6h vẫn chưa lên được xe mất. Thôi em đi đánh răng đậy.-nói rồi nó vọt lẹ xô nhà tắm bỏ lại con sư tử Hà Đông đang chuẩn bị gầm lên.

Đến 3h20 tụi nó mặt ở dưới phòng khách. Lão Nam chắc phải vất vả lắm mới gọi được Thiên đệ đệ dậy nhìn cái mặt lão ý là biết. Hôm nay nó ăn mặc khá cá tính chiếc áo phông trắng in hình hoạt hình, quần ngắn màu đỏ bó sát dài gần đầu gối, giày thể thao màu xanh dương, khoác chiếc áo gilê màu ở ngoài, tóc cột cao.

Quỳnh mặc áo phông hồng hình thỏ trắng, chiếc quần short ngang đùi màu đen, giày thể thao màu vàng, tóc búi cao. Phương có vẻ giản dị hơn. Chiếc quần Jean dài màu đỏ kết hợp áo phông trắng bên ngoài là áo sơmi cộc tay xanh da trời, tóc nửa buộc nửa thả. 3 cô nàng toát lên 3 vẻ khác nhau. 3 chàng trai của chúng ta nổi bật không kém. 1 chiếc áo phông xanh nước biển bên ngoài là áo sơmi cộc tay kẻ caro quần jean đen giày thể thao đen, tóc ở phía mái để dùng gel uốn hơi dựng lên, phong cách cool này chính là anh Minh Hiếu nhà ta. Áo phông quây phá đen, quần tụt đen, giày đen, tóc tai dựng ngược lên 1 phong cách quây phá là Thiên. Vẻ đẹp thư sinh lãng tử với 2 màu đen trắng, áo sơmi trắng bên ngoài 1 chiếc áo mỏng màu đen, quần đen, giày đen trắng, tóc gọn gàng nếp nào vào nếp ấy chính là Nam đại ca...

-Thiên sang chở chị Phương với tên Hiếu. Còn Nam Quỳnh ở xe em-nó đẩy Thiên sang xe chị Phương. Còn nó với nhỏ bạn đi cùng xe để tắm.

-Thế còn Huy với Oanh?

-Ngoài cổng rồi. Đồ đạc đủ chưa. Xuất phát thôi.- Nói xong nó chạy tốt ra ngoài luôn rồi mấy người kia cũng đi tiếp... 3 chiếc siêu xe lướt trong gió hè mát rượi của buổi sáng tiến thẳng đến trường THPT chuyên Harvest Moon.

.....

3 chiếc xen đen trắng đỏ lao thẳng vào khuôn viên trường khiến ai cũng ngoái lại nhìn. Tất cả bước xuống xe làm cả trường suýt xoa bọn con trai con gái lại nổi lên bệnh hám trai mê gái. Chúng nó tạm biệt nhau rồi về lớp mình.

..... Lớp 9a2.....

-Wow... Ai đây? 3 hotgirl lớp mình này- Minh Duy tay ôm đồ chạy ra khỏi lớp không quên để lại 1 câu khen người đẹp mặc dù có vợ tương lai bên cạnh.

-Không dám... Cẩn thận vợ ghen kìa.- Oanh châm chọc lại chẳng hiểu sao cô rất thích trêu cặp vợ chồng này. Duy nghe thế quay sang nhìn cô vợ nhìn đang hờn dỗi:

-Ấy vợ... Đừng giận chồng nhá...-giọng ngọt hơn kẹo.

-Hừ... Ai thèm giận- Hoàng Anh quay mặt bỏ đi để lại tên chồng í ới gọi theo.

-Vợ ơi... Vợ... Chờ chồng với...

“Hahaha...” tụi nó phá lên cười rồi chạy vào nhập cuộc với lũ tiểu quỷ của lớp. Đúng 5h00 a.m xe bắt đầu chuyển bánh. Chẳng biết là cố ý hay cố tình mà 9a2 lại vinh dự ngồi cùng với 10a2. Vâng 2 lớp học với biệt danh “siêu quây” gộp vào với nhau thì... Hò hét, gào thét, hát hò đủ kiểu...làm chiếc xe hỗn loạn nhưng rất vui. Nó ngồi 1 mình 1 chỗ tai nghe nhạc, mắt thờ ơ nhìn cảnh vật lướt nhanh ngoài cửa sổ. Và trên chiếc xe đó có ai đó cũng làm những hành động tương tự.. Đang say giấc nồng ngon lành thì tiếng loa của hướng dẫn viên làm nó tỉnh giấc. Dụi mắt nhìn đồng hồ nó nhủ mày vì ánh sáng đột ngột vào mắt, nhìn đồng hồ mới 6.00 sáng thầm nghĩ “lão hướng dẫn viên bị tâm thần?” nó nhìn xung quanh thấy mọi người đang ngồi tán gẫu nghịch điện thoại toé toét cười chắc là mới dậy hoặc thức (ặc bó tay vs con nhỏ nè).

-Ồ cô chủ nhiệm lớp 9a2 có nhắc là bạn Bảo Nhi đi phát đồ ăn sáng cho các bạn. Bạn Nhi đâu nhỉ??- Hướng dẫn viên (HDV) truyền đạt lại lời nói cô chủ nhiệm. Chưa kịp ngóc đầu dậy thì trên xe đã đồng thanh:

-Kìa ạ!!!_chỉ về phía nó. Mấy đứa bạn ngồi đằng dưới gọi với lên:

-Nhi ơi... cho tao ăn sáng đề...đói là k tốt đâu...-thằng Huy nhăn nhó mặt mày nhìn nó xoa xoa cái bụng tội nghiệp của mình. Thằng Hoàng cũng đòi ăn theo.

-Mày ngủ vừa thôi... Dậy đi tụi tao đóiiii.

Nó “ờ” 1 cách hờ hững rồi xách đồng bánh mì đưa cho từng đứa 1 ở phía trên làm lũ con trai phía dưới nhìn theo:

-Ồ...Ơ...đưa tụi này trước đi...

-Tý _ nhẹ nhàng nói vọng xuống.

-Hừ...

22. Chương 21

-Ngồi sau ăn sau nhá.__nó quay lại nháy mắt với bọn con trai lớp mình.Chúng nó mặt bí xị ra ngồi lằm nhằm đọc kinh.Lúc đưa bánh cho bọn thằng Hoàng nó phát hiện ra tên Đỗ Minh Hiếu ngồi ngay sau ghế của mình

-Ồ...Lớp mình đi với 10a2 à?__ngây thơ hỏi 1 câu làm cả xe muồn té xỉu.

-Trời ơi mày làm sao đấy hả đi xe mà k biết__ Vân than thở con bạn mắc bệnh đáng trí của mình.

-Ồ có để í ầu...__hờ hững đáp lại ngồi vào chỗ vừa ăn vừa vừa ngồi xem anime qua Ipad mặc kệ xung quanh đang làm gì.

-Ừm...Chúng ta chơi 1 trò chơi nhé_HDV cầm chiếc mic nói. Học phía dưới bắt đầu hò hét lên.

-Anh ơi chơi trò hát hay đề...

Anh ơi anh hát đi...

Bla bla

-Các em trật tự trên tay anh là 1 quả quýt bây giờ anh sẽ đưa cho bạn này (chỉ 1 chị lớp 10) và hát bài gì đó vừa hát vừa truyền cho cả xe nếu kết thúc bài hát ai cầm quả này thì người đó sẽ lên hát và hát xong đc quyền chỉ định 1 người bất kì. Ok không?

-OK Ạ!!!__cả xe đồng thanh.

-Nào giờ thì hát bài gì nhỉ?

-Xinh tươi Việt Nam.

-Không "ngại ngừng đi...

-Mày điên à? 1 con vịt cho nó lành.

Bla bla bla cả xe bàn tán nhau um tùm lên làm anh HDV đành tự đưa ra quyết định là bài... Tạm biệt nhé

Cả xe hát vang bài ca đồng thời quả quýt cũng truyền đi "Tạm biệt nơi này nhé bye bye". Câu cuối cùng của bài hát kết thúc và người hát đầu tiên là...

-A haha... Chúng mày ơi là thằng Duy 9a2 hát kìa hôôô...

Dừng hét lên cười hớ hớ cả xe nhao nhao lên.

-Thằng Duy lớp mình đâu lên hát đêee...

-Em hét đề à nhầm hát đề emmm

Duy đang nhăn nhó mặt mày sao số cậu thảm thế không biết. Hắn vò đầu bứt tóc rồi đi lên chỗ HDV đang đứng.

-Em tên là gì nhỉ?__ HDV cười như hoa hỏi

-Em là Duy học 9a2 ạ.

-À thì ra là bạn Duy trông em rất đẹp trai.-HDV khen Duy.

-Vâng! Em biết em đẹp trai mà__ Duy tự sướng và sau câu ns đó là sóng phản hồi của dư luận.

-Eo ơi... Đồ tự kiêu quá Duy ơi.

-Axx "anh" em xin chữ ký vớiiii.

Nó ngó ra nhìn Duy bình thản nói:

-Đẹp trai như mày chó nó yêu.

Hahahaha cả xe cười ầm lên Duy nhà ta tức xì khói nhưng k làm đc gì. HDV cảm nhận mình như đang đứng cạnh núi lửa ở vành đai Thái Bình Dương bèn dập lửa.

-Bạn Duy bạn định hát bài gì?

-Không cảm xúc Duy ơi._ Thăng Hoàng ở dưới gợi ý cho tên bạn đang đứng đực ở đó.

-OK không cảm xúc anh ơi _Duy quay sang nói với HDV.

Húhúhúhú rào rào. Tiếng vỗ tay tiếng hú vang lên. Nhạc nổi lên Duy bắt đầu hát.

” Bao nhiêu lâu ta k gặp nhau.

Bao nhiêu lâu ta k thấy nhau.

Khi yêu nhau con tim đập sâu.

Vậy mà người vội vàng quên mau...

...” (tác giả k thuộc bài này lắm hehe)

-Vâng bạn Duy hát rất hay hãy cho bạn 1 tràng vỗ tay.

Rào rào rào.

-Xin cảm ơn- xin cảm ơn._ Duy vỗ tay cảm ơn mọi người rồi đi về chỗ.

-Ê...ê...ê em ơi khoan đã._ HDV gọi dật lại.

-????

-Em đc phép chỉ định người tiếp theo lên hát.

-Vậy hả anh? Ừm xem nào? _Duy trầm ngâm nghĩ _Ai cười mình đầu tiên í nhờ??? _Dũng ở phía dưới nhăn mặt vào rồi lại lấy lại phong độ.

-Anh Dũng 10A2 ạ!

-Xin hỏi Dũng 10A2 ở đâu về đầu xe có người gặp._HDV hóm hỉnh gọi.

-Kaka chết mày chưa con _Hiếu nhìn thằng bạn cười man dợ.

-Xí hát thì hát._ Nói rồi đứng lên.

-A Dũng “hói” lên hát cơ à? Ghê nhỉ? _Huyền 10A2 nhìn Dũng cười châm biếm.

-Ồ... Tớ tao gọi mày chuẩn bị đê._ Dũng hát mặt lên cái con nhỏ này suốt ngày trên người mình nhìn thấy ghét.

-Dũng bạn định hát bài gì nhỉ?

-Em hát bài “cơn mưa ngang qua”

-Vâng Dũng 10a2 sẽ thể hiện trình độ của mình qua bài...

-CƠN MƯA NGANG QUA. Cả xe hét lên...

”cơn mưa ngang qua mang em đi xa.

Cơn mưa ngang qua đã hiển dăng biết bao kỉ niệm.

....”

Dòng hát cao phẩm rap hay khỏi chê cả xe vỗ tay cổ vũ.

-Bạn tiếp theo là... Huyền 10a2._không cần HDV nhắc nhở Dũng chỉ Huyền ngay. Huyền đi lên vênh mặt nhìn Dũng và Dũng cũng vênh mặt nhìn lại.

-Có vẻ như 2 bạn mới -Có vẻ như 2 đứa có mối thù truyền kiếp phải k?

-Vâng! Sao anh biết?_ Dũng quay sang hỏi HDV.

-Nhìn mặt là biết ngay.

-Ôi anh tài ghê_ Huyền reo lên.

-Này anh bảo. Các cụ ngày xưa có câu “ghét của nào trời trao của nấy” đây 2 đứa_HDV cười gian gian với 2 đứa đang ngệt mặt ra. Như hiểu gì đó 2 người phản bác kịch liệt.

-KHÔNG BAO GIỜ!!!

-Ai ày nhại tao?

-Ai thèm nhà mày tao mua bản quyền trc rồi.

-Xí cái loại như nó mà anh bảo em lấy nó á? Không bao giờ_Huyền quay sang nhìn HDV nhún nhó.

-Ồ... Anh chỉ nói sự thật thôi_Anh HDV nói bằng giọng vô tội rõ ràng.

-Tao lấy mày làm vợ thà đi tu còn hơn_Dũng nhìn Huyền chằm chằm.

-Mày chó nó lấy con ạ.

-Eo... Còn bà chằn như mày có nó cũng chẳng thèm yêu.

-Oh... Cảm ơn nhá tao k phải là chó nên chó k yêu là đúng rồi.

-Hơ... Thôi tự nhận mình ế đi còn nói ai.

-Mày ế í.

-Có mày ế ấy. Tao đẹp trai ời em theo đây.

-Có chó theo.

-Ồ ít ra hơn ai đó.

-Tao là người mày là động vật.

-Mày đẩy con ạ

-Mày í

.....

Hahahaha. Cả xe lại dc phen cười nghiêng ngả. Sự thật là 2 ông bà này cãi nhau mà HDV miệng cười toe toét nhưng tay đang bịt tai lại. 10A2 lại có thêm đề tài nóng bỏng để chém gió 9A2 lại được ngồi xem tường hahaha. Nó nhìn 2 người cãi nhau vừa ăn bím bím miệng nở nụ cười thích thú. Hiếu vừa ăn bắp bơ rang vừa ngồi chém gió về cặp đôi hoàn cảnh kia. Haha toàn người ác như nhau hô hô

23. Chương 22

-Thôi thôi 2 đứa không cãi nhau nữa._HDV sau trận cười sái quai hàm thì đã nhảy vào ngăn chặn cơ bản cười làm ông ấy có thể trẻ hơn 1 chút, thọ hơn 1 tẹo nhưng vì cái đẩy mà hỏng cái tai thì k đáng lắm.

-Ê... Nếu như k hát thì chúng ta sẽ đặt cho bạn Huyền 1 biệt danh đồng ý không_ HDV sài chiêu dọa dẫm ra

-ĐỒNG Ý!!!

-5...4...3

-Ai bảo em k hát chớ?

-Vậy hát...

Huyền cầm mic bắt đầu hát.

"lặng nhìn không gian nơi đây lần cuối khi.

Mai em phải xa đi về chốn xa.

Là 1 hành trang trong tim có bao nhiêu tâm tư lúc này.

Bởi em còn dấu yêu thương từ bấy lâu...mai k gặp nhau nữa rồi.

Sẽ mãi anh k hề hay biết em là.

Người bạn thân bao lâu cùng sốt chia.

Bao vui buồn nhưng em còn dấu anh là 1 niềm yêu thương em dữ cho riêng em lâu lắm rồi.

Rồi gặp lại nhau bao lâu nào biết đâu.

Em k đành vùi sâu vào day dứt.

Nhờ lời ca đưa vào gió vi vu tìm anh...

Thì thầm rằng em yêu anh yêu như thế.

Ngày qua em như viên đá kia.

Và vô tư như lao đao biết mấy khi thấy anh buồn.

Và rằng trăng sao mình hát ca.

Em đã sợ nhìn sâu vào đôi mắt.

Là tìm trăng sao lại vỡ ra thành câu.

Tạm biệt người em yêu em yêu nhé.

Cần chi yêu thương đc đáp trao.

Cần anh vui cho riêng anh vui vs giấc mơ em trọn.

Và rồi mai em đi về trốn xa.

Nghe lòng bình yên hay xót xa.

Hạt mưa vô tư sao làm cay khóe mi...trong màn đêm..."

Viên đá nhỏ

Húhúhú. Cả xe lại 1 lần nữa vỡ oà. Giọng ca của Huyền thật ấm áp ngọt ngào.

-Chị ơiiiii Ido của em

-Huyền hát hay phải biếtttt.

-1 giọng ca nư đầu tiên rất hay. Bh chỉ định nào.

-Hoàng Linh ạ!_ Huyền nháy mắt vs Linh đang há hốc miệng.

Ồ..._ Cả 10a2 ồ lên. Hiếu có vẻ đang mong chờ tiết mục này.

-Linh đâu ạ._ Huyền chỉ tay về phía Linh đang ngồi đơ như con ngơ. Huyền chạy xuống kéo Linh lên rồi về chỗ ngồi.

-Linh em định hát bài gì tặng cho xe mình nhỉ?
-Ồ... Ồ “Chờ người nơi đây ạ”
-1 tràng vỗ tay cho “chờ người nơi ấy nào”.
Húhú rào rào ”Ngồi lại nhấp chén say.
Lắng trong lòng mình những đắng cay.
Ngày dài thấm thoát rơi.
Muốn quên đi những phận bèo trôi.
Ngọc cũng mấy phen.
Lắng trong bùn hoại cũng thấy quen.
Ngồi buồn ngó gót sen.
Trách sao cõi đời này đỏ đen.
Chờ người nơi ấy...
Về đây mang theo dấu yêu.
Trở che cho nhau... những đêm lạnh lùng.
Chờ người đâu thấy...người còn hoài xa cách xa...
Một mình trong đêm... Lắng nghe gió than...
Vì lời ai hứa... một ngày dịu em bước đi... tìm về nơi xa phút giây yên bình.
Đầu non cuối xóm... người cò làm mấy phiêu du.
Để lại đằng sau tiếng ai thở dài...
Ngồi lại nhấp chén say.
Lắng trong lòng mình những đắng cay.
Ngày dài thấm thoát rơi.
Muốn quên đi những phận bèo trôi.
Ngọc cũng mấy phen.
Lắng trong bùn hoại cũng thấy quen.
Ngồi buồn ngó gót sen.
Ngọc cũng mấy phen.
Lắng trong bùn hoại cũng thấy quen.
Ngồi buồn ngó gót sen.
Trách sao cõi đời này đỏ đen...”
Ồ... Húhú rào rào rào...
-Linh ơi bà hát hay thế.
-Giấu nghề à nha...
-Vâng... Giọng ca nữa thứ 2 khá xuất sắc. Bây giờ em hãy chỉ định đi.
-Ê Linh thẳng Hiếu í... Mày lôi nó lên hát đề...

-Ồ đúng đúng thằng Hiếu ý vừa nãy nó cười tao__ Dững nhìn Hiếu đang vô tư ngồi nham nhỏ cười danh mãnh.

-Ồ... Minh Hiếu 10A2 ạ__Linh miễn cưỡng nói. Hiếu đang uống nước thì sặc hết ra. Nó quay sang nhìn(ms đổi chỗ lên ngồi cùng hàng vs nó) cười gian gian. Cậu trờng mắt nhìn nó tay vẫn lau miệng.

-Ồ bạn Hiếu đâu rồi Hiếu oiii...

-DẠ...__ 9A2 đã trả lời hộ bạn Hiếu.

-Dạ rồi lên đây mauu- HDV dùng chất giọng ẻo lả gọi.

-Lên hát dê em ơi. Ca sỹ chưa đc khai thác lớp mình đây.

-Hiếu kia mi lên hát ngay.

-HÁT ĐI...HÁT ĐI...HÁT ĐI...HÁT ĐI...

Cả xe vỗ tay đồng thanh “hát đi”. Cuối cùng thì cậu nhóc cũng lên. Dững ngãi đầu mặt nhăn nhó.

-Nghe nói em là ca sỹ chưa đc khai thác của 10a2.

-Em không biết.

-Ồ... Sao lại k biết.

-Vì em k biết hát.

-Không biết hát thì bây giờ hát cho biết__HDV vận lại lời nói của Hiếu làm cậu tức muốn đập đầu vào đệm ghế. Dững ở phía dưới cười hô hố. Linh cười ngượng gạo. Nó thì cười nham nhỏ.3 khuôn mặt này làm cậu tức hộc máu mồm.

-Hát bài “Chia tay sẽ tốt hơn” đi. Hoa mở lối thoát cho thằng bạn mặt đang đặng đặng sát khí kia.

-Ồm...

-1 tràng vỗ tay cho ca sỹ của chúng ta.

Húhúhú cổ nhên cổ lên.

”Người yêu ơi... Mình tạm xa nhau em nhé...

Hãy hứa với anh... Em không được khóc.

Hãy hứa vs anh... Em không buồn nữa.

Em hãy ôm anh thật chặt 1 lần sau cuối rồi anh sẽ đi...

Mình xa nhau con tim anh dường như bật khóc...

Nước mắt anh rơi như mưa không ngừng rớt.

Ôm hết đắng cay cô đơn trong niềm đau.

Anh sẽ ra đi thật xa... Đến một nơi chỉ có bóng đêm vs lẻ loi...

Trả lại cho em hạnh phúc yêu thương như ngày nào...

Trả lại cho nụ hôn đam mê trong ngọt ngào.

Trả lại cho em cuộc sống vô tư như ngày đầu.

Vì anh không muốn làm em khổ tâm.

Bởi vì... anh đã vội vã yêu em trong đại khờ.

Bởi vì... anh thấy cuộc sống không như anh mong chờ.

Bởi vì... anh không chăm sóc cho em cho em đc nhiều.

Bởi vì... suy nghĩ của khác nhau.

Mình hãy chia tay thì sẽ tốt hơn...”.

Ồ... ồ...

Cả xe ồ lên hét rú gào vỗ tay. Very good. Chất giọng trầm ấm. Lời hát viết về 1 cuộc tình chia ly dù cả 2 vẫn còn yêu nhau và nỗi đau của người con trai khi phải buông tay người mình.

-Đúng là ca sĩ chưa đc khai thác giọng hát trầm buồn rất hay. HDV tán thưởng.

-Dấu nghề nhá mày vs con Linh quả 1 đôi_ Dững chọc Hiếu.

-Gi... Chả liên quan._Hiếu lườm làm Dững im bật.

-Chỉ định tiếp đi em. Lần này lớp 9 đi khai thác bên 10 nhiều rồi.

-Anh ơi...con nhỏ Bảo Nhi ý em chưa nghe nó hát bao giờ.

-Đúng đấy ạ.

Phía trên đang có lũ phản bạn phía dưới thì có hội đồng cãi vã tám chuyện um sùm lên.

Nghe theo lời đám đàn em lớp dưới Hiếu bèn nói tên nó ra. Dù sao cũng đang muốn trả thù và nghe nó hát 1 công đôi việc. “Công nhận mình thông minh thật”

-Bảo Nhi 9A2 ạ_ nó nghe thấy tên mình nhìn lên phía giọng nói vừa xướng tên mình. Ánh mắt khó hiểu như nói “người nói cái quái gì vậy?” Hiếu trả lại nó 1 nụ cười mà nó nhìn muốn nôn ọe.

-Hội trưởng hội học sinh lên hát kìa._Duy phía trên gọi vọng xuống.

-Nhi ơi thể hiện trình độ điiii.

Nó nhăn mặt lườm tên dở hơi kia. Không thù k oán mà.

-Hát đi Nhi ơi_Chị Huyền nhìn nó cổ vũ. Khổ thân mình quá đi nó khóc thầm trong bụng. Đi lên cầm cái mic mà vẫn chẳng nghĩ ra là phải hát bài gì. Nó quay sang hỏi anh HDV.

-Anh HDV đẹp trai oiii_ giọng ngọt như mía lùi. HDV nhìn cô nhóc dễ thương kia tự nhiên có cảm giác không-an-toàn.

-Gi vậy em?_ giọng cảnh giác.

-Hi... Có phương án 2 hông ạ?_ nó cười cười nhìn lão HDV.

-Không có... Chỉ đc hát thôi...

-Đúng... Nhi ơi tao chưa bao giờ nghe mày hát... Đây là thời cơ tốt...

Lũ phản bạn!!! Nó tức hộc máu với lũ bạn dưới kia... Chưa bao giờ nó đứng hát trước đám đông cả.

-Này đợt trước ngươi còn bắt bọn ta hát dưới căng tin đấy_Tên Khánh lên tiếng đồng thời tên Duy cũng nói theo.

-Ồ bây giờ hát trên xe còn hơn ở căng tin nhá.

-Thôi mày cứ hát đi. Tao tin là giọng hát của mày rất hay.

-Hát bài “ngại ngừng” í mày thích bài đấy nên nhập tâm cũng dễ đấy.

Nhỏ Quỳnh với Oanh nói với nó. Mở lối thoát cho con bạn. Thật ra 2 đứa cũng chưa nghe nó hát bao giờ cả. Nó nghe theo lời đôi bạn trí cốt của mình. Tiếng nhạc vang lên nó bắt đầu hát

”Đôi khi... Lòng muốn nói cho riêng anh...

Những âm thầm em mang... Từ tận sâu trái tim đang mơ màng.

Mọi lời lúc đó anh cho em mãi như còn.

Thế nhưng từ... phía em chưa một câu đáp lời...

Nhàn nhàn kia đang hé sắc hương trong làn đầu biết yêu...

Trời xanh về ôm những mơ ban từng ánh nắng...

Vì em nhàn nhàn mới đến trong anh còn nhiều ngây dại...

Vừa để thấy em... thấy buồn...

Lần đầu tiên em như bay giữa những sắc hồng muôn đoá hoa...

Dịu dàng mang tên anh trong nỗi nhớ nhưng trải khắp những con đường...

Bao ngại ngần vẫn còn... vẫn chưa thể thành câu...

Yêu anh nhiều hơn chính em...

Rồi ngày mai khi muôn tia nắng lấp lánh tràn về nơi mái hiên...

Được nhìn anh đang đưa mong em tới phút ban đầu...

Những ngại ngần vẫn còn... đến bao giờ mới hết...

Sẽ nói được câu... bấy lâu...

Muốn nói cùng anh..."

-..... Im lặng... nó toát mồ hôi hột...

Ồ...ồ...ồ... 1 tiếng ồ dài và to... Húhúhú rào rào... Tiếng hú hét tiếng vỗ tay rào rào... Nó đứng chớp mắt mặt ngơ ngổ nhìn mọi người.

-Trời oiii Hội trưởng no1

-Nhi ơi giọng ca hay quá.

-Mình đã ở cạnh 1 ca sĩ mà không biết.

-Hội trưởng hát hay quá đi.

-Nhi ơi em hát hay chết mất.

Cả xe nhao nhao lên tranh nhau nói. Nó đơ người nhìn 2 đứa bạn đang cười giỡn ngón trở lên...

-Vâng... Giọng ca trong trẻo của bạn nữ này đã khiến cho xe náo loạn quá là có sức ảnh hưởng..._HDV nói to, nó về chỗ ngồi với ánh mắt ngưỡng mộ. Ngả người vào thành ghế nhìn ra ngoài cửa sổ. Đã đến Ninh Bình còn nửa tiếng nữa sẽ đến rừng Cúc Phương chỗ cắm trại đến ngày mai. Lôi chiếc Sky màu trắng mới nhất ra xem lại lịch trình rồi gọi cho anh Nam.

-Anh nhắc nhở mấy người ở đội sao đỏ bên đấy tập chung ở xe số 2 nhé.(xe lớp nó).

-.....

-Vâng em biết rồi ở xe em có 5 6 mạng rồi. Thế nhá bye.

Nó đi lên mượn mic HDV.

-Alo... Những người ở đội sao đỏ chú ý. Còn hơn 20 nữa đến điểm cắm trại. Yêu cầu tập chung ở dưới xe số 2 này. Đội trưởng Duy cố gắng điều hành đội mình tập trung nhanh gọn. Mọi người chú ý nghiêm cấm đến rừng cấm nơi đó rất nguy hiểm.

24. Chương 23

.....20 phút sau.....

Tất cả xe của toàn trường đã đến nơi. Học sinh vẫn ngồi ở trên xe chỉ có Hội học sinh đội sao đỏ và hơn 30 thầy cô từ xe 1 xuống trước. Nó chỉnh trang lại ba lô quần áo cùng nhóm sao đỏ chạy xuống xe. Nam và cả đội cũng vừa mới tới, bàn giao kế hoạch và nhờ cả đoàn HDV du lịch nữa. Ra hiệu cho học sinh xuống xe vì ở đây toàn cây rừng làm gì có sóng điện thoại.

-HỌC SINH CHÚ Ý TẬP HỢP THEO TỪNG XE CỦA LỚP MÌNH ĐỂ NGHE PHỎ BIẾN DẶN DÒ._Anh Nam dùng cái loa gào lên. Học sinh chạy nhảy chụp ảnh v...v... Phải dùng hết cả lực lượng huy động mãi mới ổn định được. Sau khi nghe đại loại là dặn dò k dc vào rừng cắm hay chú ý nơi có thác nước, k đi lung tung phải theo đoàn thì mọi người bắt đầu đi bộ đến chỗ cắm trại. 1 khu đất rộng rãi bao quanh là cây cối rừng núi và có 1 nhà hàng to ở phía xa.(tg đi rồi nhưng chỉ nhớ mang máng là vậy). Học sinh từng lớp bắt đầu cắm trại. Lão Nam vẫn ra sức gào thét vs lũ học sinh hay phá đám. Trại của lớp nó màu xanh dương k trang trí nhiều để lấy chỗ ngồi tuy vậy vẫn đẹp và lịch sự. Mỗi lớp dựng 2 cái to k thì tối ngủ ở đâu. Lớp nó sợ có muỗi bèn mang thuốc xịt muỗi đi xịt. Do quá tay với mùi thuốc chanh khiến chúng nó chạy toán loạn bộn lớp bên đứng nhìn. Khoảng mấy phút sau mũi đã đỡ hơn 1 tý,nó lấy vỏ cảm đun lên đổ vào cốc thế là trại có mùi cam thanh thanh rất thơm, cả lũ tấm tắc khen làm nó đỏ mặt ngại...

....11 a.m.....

Trại các lớp đã dc dựng lên. Nghỉ khoảng 15 lớp nó bắt đầu làm đồ ăn trưa. Các lớp thì nấu cơm hoặc ăn bánh mì. Lớp nó vs lớp 10A2 và 11A2 chơi trội hơn tất cả rán chả lá nốt, quẹt chả, nướng thịt, rán nem bla bla nhằm mục đích tra tấn lỗ mũi học sinh trong trường. Mùi thịt nướng, chả lá nốt, nem rán thơm ơi là thơm làm các lớp dùng đồ ăn sẵn chạy ra xem xuýt xoa đến buồn cười. Nhạc nhẽo um tùm chạy đuổi nhau thật là vui nhộn. Công nhận bọn con trai lớp nó khéo tay thật xứng phong “lăn vào bếp”. Bọn con gái 1 người 1 tay 1 chân so bát so đĩa bê thức ăn chỉnh trang lại chỗ ở, gọt hoa quả bla bla.

-Ê thằng kia ai ày ăn vụng hả?_ Oanh hét lên vs Huy.

-Hi... Em đâu có ăn._ Huy cười xoa nhìn Oanh.

-Thế cái gì đang ăn kia?

-Kẹo... Kẹo cao su!

-Còn chổi. Thằng kia...đứng lại mauuu...

-Ngu gì mà đứng lại...

Thế là 2 đứa chạy đuổi nhau...

-Con kia...trả lại dép cho taooo....

Oanh cầm cái dép của thằng Tú đuổi theo Huy làm Tú hét toáng lên rồi chạy theo đòi lại đôi tông. Cả lớp cùng cô chủ nhiệm lăn ra cười. Lớp nó còn chụp cả ảnh dim hàng nhau để ngày kia đăng lên facebook.

.....11:50a.m....

Các lớp gần như đã ăn xong có khi đang say giấc nồng buổi trưa thì lớp nó và 1 số lớp nữa mới bắt đầu ăn.

-Vào ăn đi anh em ơi_Tiếng lớp trưởng gọi mọi người vào ăn trưa.

-Chúng con mời thầy cô ăn cơm_ cả lũ đồng hét toáng lên.

-Ừ ăn nhiều vào nhé.

Cả lớp cụm ly hét to:

-1 2 3 DZÔ 1 2 3 UỐNG!!!!

Mấy lớp kia cũng k ngoại lệ nhạc nhẽo mở lên. Thật trớ trêu cho những lớp nào ăn trc rồi ngủ trước k thể ngủ đc vs mấy lớp quý này. Các thầy cô cũng thể làm mấy lớp chạy ra nhìn rồi lại chạy vào nằm ngủ bla bla.

Dọn xong bát đĩa gọn gàng để 1 góc thay tấm bạt dưới đất bằng tấm bạt mới rồi dải chiếu lên. Mọi người nằm xuống đi ngủ hoặc chơi điện thoại Ipad v...v... Trong lúc lớp người ta chơi đùa đi tham quan thì lớp mình nằm kênh ra ngủ lẩn lóc.

.....15:00 p.m.....

Cả lớp k ai bảo ai tự động dậy. Một số người khênh đóng bát đĩa về phía nhà hàng thuê rửa. Bọn còn lại ngồi trong trại chém gió, ăn uống nghe nhạc vớ vẩn.

-Ê chơi ném bóng nước k?

Cả lũ nhìn nhau gật đầu. Thế là trận chiến bóng nước 9A2 diễn ra. Chẳng hiểu mấy đứa con trai lấy đâu ra mấy khẩu súng nước ra bắn. Đứa nào cũng ướt như chuột lột từ đầu đến chân trông rõ hài. Lớp 10A2 thì còn kinh hơn quần áo mặt mũi lem nhem một màu kem. Bọn lớp nó nhìn thấy lẫn ra cười cuối cùng 2 lớp nhảy vô đại chiến làm náo loạn cả 1 góc. Kết quả người ai cũng ướt sũng và lem nhem trông rõ bẩn...

25. Chương 24

-Ờo...bắn hết cả rồi thay ở đâu đây???_Oanh nhìn từ đầu đến chân mình than thở. Sự thật là rất khó chịu.

-Ê ra thác tắm đi_ Dũng nẩy ra ý tưởng khiến tất cả đỏ mặt lườm Dũng.

-A! Chúng ta vào cái nhà hàng phía đằng kia xin thay quần áo nhờ đi._Huyền trầm ngâm 1 hồi rồi đưa ra ý kiến. 2 lớp gật gù rồi đi về lấy đồ.

....Nhà hàng Cúc Phương.....

Hơn 50 mạng người vs bộ dạng lếch thếch nhếch nhác đi vào trong nhà hàng. Quản lý vội chạy.

-Các cháu vào đây làm gì?

-Dạ chúng cháu định xin thay quần áo nhờ ạ._Huyền thay mặt 2 lớp nói vs quản lý.

-Không..._ Quản lý chưa kịp nói xong đã có 1 giọng nữ chen vào.

-Cháu sẽ trả tiền cho việc sử dụng nhờ nhà hàng ngoài ra buổi tối và ngày mai chúng cháu sẽ đến đây ăn_ mọi người đều nhìn về phía nó đang ung dung lúi ra cái ghế.

-Chị thanh toán cho em!_nó đưa chiếc thẻ cho chị kế toán rồi quay sang nói vs mọi người:

-Đằng nào cũng phải ăn ở đây mà. Sao mọi người nhìn em ghê vậy?

-Ồ...cậu bảo sẽ...trả hết cách khoản vừa nãy?_ Vân e dè hỏi lại.

-Ừ...

-Bọn anh có phải trả cho em k?_Dũng hỏi tiếp. Nó lắc đầu ý nói không.

-Anh chị đi tắm gội đi sắp đến giờ ăn tối rồi._nói xong nhận thẻ đi thẳng vào nhà vệ sinh. 2 lớp lục đục đi vào phía thay đồ giành cho nam nữ riêng. Tắm rửa thay quần áo xong đã hơn 6h tối. Tất cả đi về phía trại lớp mình lấy đồ rồi đi ăn. Quay lại nhà hàng thấy các thầy cô ngồi ăn rồi. Từng món đc mang lên như thịt bò xào nà khoai tây chiên nà, tôm nà gà nà bla bla... Mọi người ăn uống vui vẻ còn chụp hình nữa. 2 lớp tuy khác tuổi nhau nhưng nói chuyện và chơi đùa rất vui. Nó sau khi chụp ảnh vs mấy anh chị và bọn bạn lên ra ngoài vườn. Bước chân lên thảm cỏ đi qua những khóm hoa hít thở bầu k khí rừng núi. Tiến về phía ghế đá ngồi đc 1 lúc có tiếng bước chân. Nó quay lại xem ai đang đi đến. Hiểu tiến đến chiếc ghế đá nơi có người con gái đang ngồi đó. Tay đút vào túi quần ngó dài đến đầu gối màu đen. Nó nhìn cậu, khẽ nhích

người sang 1 bên ý bảo ngồi xuống. Hiếu ngồi xuống ghé khoảng cách giữa 2 người 1 gang tay (sặc!). Im lặng... Một cách đáng sợ... Không ai nói gì nhìn lên khoảng không bầu trời buổi tối và những vì sao sáng.

-Nghe nhạc k?_ Hiếu phá tan sự im lặng này. Dù muốn nói 1 câu gì đó nghe nhẹ nhàng mà ra trò 1 tý nhưng cái miệng lại bật ra 3 từ lạnh nhạt.

-Ừm..._nó trả lời nhỏ xíu không khí ngưng đọng bao trùm xung quanh. Hiếu vén tóc nó lên ấn tai nghe vào tai khiến nó khẽ đỏ mặt cúi mặt xuống đất. Bài hát “My love” vang lên nhẹ nhàng. Gió thổi mát rượi làm mái tóc nó tung bay trong gió. Mùi hương từ tóc nó thoang thoảng trong làn gió tháng 5 khiến Hiếu ngẩn người ra... Hai người chìm vào trong suy nghĩ riêng... Vẫn im lặng...

26. Chương 25

Mọi việc diễn ra đã thu vào tầm mắt của Hoàng Linh. Toàn thân run nhẹ. Ánh mắt giận dữ. Cái bánh bích quy vỡ vụn dưới bàn tay trắng nõn nà...

19:00 p.m.

Học sinh tập chung ở chỗ có lửa trại đang cháy to và rực rỡ ngồi hát hò thể hiện tài năng của mình. Trong trại lớp nó thấp những ngọn nến lung linh đẹp ời là đẹp. Chúng nó ngồi quây quần bên nhau vừa ăn hạt hướng dương vừa ngồi tám đủ chuyện từ trên trời xuống biển. Đại loại là mấy chuyện như: lớp abc hôm nay ăn gì? Ngày mai nghịch gì, đi đâu chơi? Hằng thời trang xyz tung ra sản phẩm mới. Nghệ sĩ abl làm sao? Hát ra sao. Bla... bla... Tuy không ra ngoài kia tham ra lửa trại nhưng ở chỗ lớp nó cũng hát hò ầm ĩ. Nói chán, hát chán, hết chán, tất cả đều lẫn ra ngủ sau 1 ngày vui chơi thoải thích...

Phía đường ngoài rừng có 1 chiếc xe ô tô lao nhanh ra ngoài...

.....5:00 a.m.....

Buổi cùng của đợt cắm trại. 5 giờ trời đã sáng, những ánh nắng ban mai chiếu xuống xuyên qua từng kẽ lá, lờ mờ những lớp sương. Khung cảnh thật đẹp của buổi bình minh trong rừng. Nó dậy sớm chui ra khỏi trái hít bầu không khí thoáng đãng mà ở thành phố không bao giờ có. Chải đầu, chỉnh lại quần áo VSCN nó đi bộ quanh khu vực cắm trại. Mọi người vẫn đang ngủ say. Đi loanh quanh lẩn quẩn cũng đến 6h30 nó quay lại chỗ lớp mình đã thấy nhiều người đã dậy. Dần dần trở lên ồn ào.

-Mày từ bao giờ thế?_Quỳnh vừa chải tóc vừa hỏi nó.

-5giờ!_kiếm lời trả lời lại nó chia bánh và sữa lúc này có tạt qua nhà hàng mua.

-Sớm thế? Sao k ngủ_lớp trưởng vừa ăn vừa hỏi.

-....._nó đang ăn nên k muốn trả lời gật đại 1 cái.

-Tý lớp mình đi đâu không?_Huy hỏi.

-Ừ. Ê đi cây trò ngàn năm nà, xem mí cái động nà...v...v..._Yến lên tiếng.

-Ừm đc đấy. Thu dọn đi mua đồ ăn trưa sẽ k về đây. Chiều về thu dọn. Nhất trí?_lớp trưởng chốt lại ý khiến.

-NHẤT TRÍ!!!!_tất cả đồng thanh. Thu dọn đồ của mình. Mua đồ ăn trưa rồi thẳng tiến đi cây tròn ngàn năm.

.....

-Haizz... Mỗi quá bao giờ mới đến đây???_1 số người bắt đầu than ván.

-Hơn 300km nữa!_nó ngậm kẹo mút trả lời.

-Haizz..._thở dài.

Đi điểm dừng chân thứ 2 lớp nó gặp lại 10A2. Hai lớp bắt đầu tám chuyện chụp ảnh.

-Nhi ơi chụp vs tụi anh 1 kiểu đi__Trường chạy ra kéo nó chụp cùng.

-Ồ..._nó tròn mắt nhìn đám đàn anh.

-Hi... Em chụp vs bọn anh đi...để bọn anh đi khoe cho chúng nó tức.__Trường giải thích.

-Đúng...đúng bọn trai A4 đang cuồng em đấy__ Dừng lời tuột nó vào, nó đành đứng chụp ảnh, cái nào cũng dễ xương dù mặt nó tỏ ra hình sự.

Chúng nó đi rất nhiều nơi đi đến đâu cũng cười cười nói nói. Lớp nó còn góp đồ ăn với lớp 10a2. Nó ăn bánh mì xúc xích rồi uống sữa và nhiều nhiều thứ khác.

15:00 p.m

Tất cả bắt đầu quay trở về chỗ cắm trại để thu dọn trại lớp trở về Hà Nội. Bỗng nhiên nó nghe thấy tiếng hét và tiếng khóc, nghĩ là người trường mình nó quay lại đi theo tiếng khóc đó. Nó không biết rằng nó đang đi sâu vào trong gần khu vực rừng cấm. Tiếng rē lá phát lên 1 đám côn đồ tầm hơn chục thằng tiến đến. Nó lùi về phía sau.

-Mấy người là ai?_nó giọng cảnh giác nhìn xung quanh 1 lượt.

-Haha mày nhìn mà k biết à?_ 1 thằng lên tiếng.

-Mấy người muốn gì?_giọng lạnh lùng của nó khiến đám côn đồ nhìn nhau.

-Muốn mày biến khỏi đất Hà Nội này.__1 thằng lần la định sờ vào mặt nó.

-Tránh xa.__nó hất tay lẳng đay ra. Bọn kia ra hiệu cho nhau, 2 bên nhảy vào đánh nhau.

“Bốp...binh...hự” nó lấy 1 cành cây thật chắc làm vũ khí đỡ lại những lưỡi dao và gôn của bọn kia.

..... Tại khu vực cắm trại.....

-Các lớp chú ý thu dọn lều trại của mình để mang về trường. Mời Hội trưởng hội học sinh về phía trại của đoàn gấp.__ Tiếng bí thư gọi loa vang lên. Bọn trong lớp thấy nhắc đến nó bèn gọi:

-Nhi ơi bí thư gọi kìa.

Lớp trưởng gọi tên nó.

-.....

Lớp 9a2 đảo dác tìm xung quanh không thấy nó đâu cả.

-MỜI HỘI TRƯỞNG HỘI HỌC SINH VỀ NGAY PHÍA ĐOÀN TRƯỞNG.__Tiếng loa lại phát lên 1 lần nữa. Đâu đó đang có hai khuôn mặt đang cười nửa miệng. Bọn lớp nó tái mặt lại bỏ lại trại đang hạ dở chia nhau đi tìm nó xung quanh. Lớp trưởng mặt tái mét chạy về phía đoàn:

-Thưa thầy hội trưởng hình như bị lạc trong rừng rồi ạ. Chúng em k thấy bạn ấy đâu.

-CÁI GÌ???_ Nam và Thiên cùng hét lên mặt xanh lè tái đại đi. Đội sao đỏ mặt hiện lên vẻ lo lắng.

-Em nói cái gì? Sao...sao Nhi lại bị lạc__ Thiên lấp bắp nhìn nhỏ lớp trưởng 9a2 bây giờ Thiên đang mất sạch sự bình tĩnh và không kiểm soát đc mình.

-Em...em cũng k biết lúc từ trên động A xuống đây nhỏ...nhỏ vẫn đi cùng ạ__ Lớp trưởng lấp bắp trả lời.

-Bình tĩnh lại đi Thiên. Con nhỏ này đã đi nhiều rừng rồi nên khó lạc lắm.__Nam trấn an Thiên trong Nam giờ như lửa đốt.

-Hay là đã xảy ra chuyện gì?_Thiên lo lắng nhìn Nam. Bỗng Quỳnh chạy tới.

-Lan, tất cả đã tìm rồi nhưng k thấy nó đâu cả.

-SAO? KHÔNG THẤY?_Đồng thanh.

-Vâng!

-Mày về lớp mình bảo tìm thật kĩ lại trời cũng sắp tối rồi nên cẩn thận đấy. Tao nhờ cả 10a2 tìm nữa.__ Lan dặn dò Quỳnh rồi quay sang Nam và Thiên.

-Hội Phó 2 anh có thể bảo bí thư cho 10a2 tìm đc nữa k ạ?

-Ừm đc rồi em cứ về bảo lớp đấy đi 2 lớp đi chung xe đường nào cũng phải đợi mà.__Nam gật đầu rồi ra hiệu cho Lan đi về còn lại Nam với Thiên.

-Lần này bắt buộc phải cần rồi.__ Nam nhìn Thiên nói 1 câu khó hiểu nhưng chỉ thấy Thiên gật đầu nhè rồi cả 2 cùng chạy đi đâu đó....

16:30 p.m.

Xe của các lớp bắt đầu chuyển bánh về Hà Nội. Chỉ còn xe của Đoàn và xe số 2 ở lại.

Lớp 10a2 sau khi nghe tin đó loạn cào cào lên đi tìm nó. Hoàng Linh và Yến k tham gia vì. Tự nhiên k hiểu sao Hoàng Linh bỗng một nôm thốc nôm tháo ra còn Yến do nghe tin k tìm thấy bạn nên ngắt vì sock. Suy ra 2 người này đc đi tạm xe nào đó ở lớp khác về Hà Nội trước.

..... Quay lại chỗ nó.....

Nó đã thấm mệt. Bọn còn đồ này HỒI lợi hại đấy nên nó đã hạ gục hết còn vài đứa nữa. 15 phút sau tất cả đã nằm bẹp dưới chân nó . Phúi quần áo xem xét mấy vết thương nhỏ trên người rồi quay bước đi nhưng...“bốp” 1 cây gậy đập trúng đầu nó thật đau điếng. Nó quay lại thấy 1 thằng đang góc dậy đánh lên nó. Máu dồn lên não lấy hết sức lực đánh lại hấn đã về với đất mẹ. Và nó cũng ngắt đi...

27. Chương 26

-Chúng mày chia nhau ra tìm con bé đi.__Huyền chỉ đạo lớp mình. Trong lòng cô như lửa đốt. Cô coi nó như em gái mình vậy vì nó có tính con nít rất giống người em qua cố của cô vậy.

-Ê...Tìm chỗ cái thác xem nhỏ có ở đó k?_Hiếu chỉ cho Dũng chỗ thác nước còn cậu đi về phía cây trò. Tâm trạng cậu thật tồi tệ, não căng như dây đàn. Tại sao nữa lại nghĩ về Bảo Nhi nữa lại nghĩ về Hoàng Linh chứ? Aishhh... Khi còn hơn 150km đến cây trò bỗng. Stop! Cậu chợt nhớ ra cái gì đó. Thoang thoang tiếng hét...Thút thút tiếng khóc... Tất cả như ủa về trong tâm trí cậu. Không lẽ con nhỏ đó lại... Cậu quay lại chạy thật nhanh về phía hang B. Chạy...chạy...và chạy...mồ hôi đầm đìa.

17:54p.m

Vẫn chưa ai tìm thấy nó 2 hội phó chẳng hiểu biến mất đâu. Cũng chẳng thấy cái xác của Hiếu đâu. Bỗng ở trên trời xuất hiện hơn chục chiếc trực thăng.

-Ô...kia không phải trực thăng của Nguyễn gia tập đoàn Blue Nguyễn à sao lại ở đây?_ Duy chỉ tay lên những chiếc trực thăng kia và câu nói đó khiến mọi người cũng xôn xao theo.

-Logo của tập đoàn Blue kia.

-Họ đến đây làm gì ta?

.....

Những chiếc trực thăng hạ xuống đất. 1 đoàn người áo đen bước ra xếp thành hàng. Khoảng 100 người rồi chia nhau ra bắt đầu đi vào rừng. Oanh nói nhỏ vs Quỳnh.

-Đây là vệ sĩ của Ng~ gia đấy.

-Sao mày bt?_Quỳnh tò mò hỏi.

-Mày k nhìn thấy họ đeo huy hiệu nhỏ logo Blue Ng~ à?_Oanh ấn đầu Quỳnh. Rồi 2 đứa lại đi tìm nó.

.....

Đây. Chính xác là nơi này. Hiếu chạy xung quanh tìm nhưng chẳng thấy nó đâu cả. Rẽ lá nhòm vào đường đi đến rừng cấm rồi lại đi ra rớt cuộc nhỏ ở đâu nhỉ? Khoan! Vào lại cái đường đến rừng cấm đó cậu phát hiện ra chiếc móc điện thoại hình con thỏ của nó. Chắc chắn nhỏ đã vào đây. Cậu lần mò đường đi. 1 quãng lại thấy vỏ hộp sữa giống hộp cậu mua.

Lại tiếp đến gần băng dề biển cấm. Nhìn xung quanh vẫn k thấy dấu cậu tiến về phía sau. Bỗng nhiên thấy 1 các người. Rùng mình đi tiếp, lại thêm mấy cái nữa. Mặt cậu tái nhợt. Không khí âm u mùi hơi nước lại 1 ở đây thì ai mà chẳng sợ. Bỗng....1 cô bé đeo chiếc ba lô đỏ. Áo phong trắng. Quần ngố đen. Quen quá... Cậu vội chạy về phía cô bé đó. Nguyễn Hoài Bảo Nhi là em... Nâng người nó dậy cậu gọi tên nó:

-Nhi... Nhi...

Trong vô thức nó nghe thấy tiếng ai gọi mình nó mở mắt tỉnh lại.

-Minh... Hiếu?_giọng mệt mỏi nó gọi cậu.

-Ừm... Đây!_Hiếu lo lắng nhìn nó đang vô thức dựa cả người vào trong lòng cậu.

-Tôi...đang ở đâu?

-Gần rừng cấm? Sao lại ở đây? Mấy người này là sao? Người sao lại thương thế này?_cậu lo lắng hỏi làm nó tròn mắt.

-Họ bị tôi đánh ngất!_nó trả lời.

-Hả? Sao lại thế?_Hiếu nhú mày nhìn nó. Nó định kể nhưng Hiếu đã ấn vào miệng nó...chiếc ống hút sữa làm nó ú ớ không nói đc gì, mặt đỏ bừng khi Hiếu băng bó vết thương cho nó. Sau khi băng bó cho nó xong cậu lấy trong ba lô ra 1 lọ thuốc rồi đến từng chỗ bọn côn đồ cho thuốc vô miệng.

-Thuốc...gì vậy?_nó vừa hút sữa vừa tò mò hỏi.

-Thuốc ngủ đấy...Uống không?_cậu nhìn nó tỉnh ngịch hỏi nó.

-Eh hông uống...hông uống_nó lắc đầu nguầy nguậy tay xua xua nhìn ngố không tả được làm cậu phì cười. Nó xụ mặt xuống .Hai người đâu biết rằng những vệ sĩ của Nguyễn gia vừa đi qua nhưng trố trêu thay...họ k để ý đến nơi này.

Trời chập choạng tối cũng tầm 6h30 rồi, sau khi bổ sung năng lượng cả 2 bắt đầu lên đc trở về. Cậu giờ tay kéo nó lên nhưng...“Á” nó nhăn nhó mặt mày Hiếu nhìn nó thắc mắc.

-Sao thế?

-Chân bị trật rồi!_nó ôm cái chân của mình. Tại sao lại thảm hại trước mặt tên đáng ghét này chứ? Hiếu ngồi quay lưng lại vs nó, nó ngầy ngỗ nhìn không hiểu gì cả?

-Trèo lên đi!_Cậu kêu nó leo lên lưng mình.

-Tôi á?_Nó chỉ tay vào mặt mình ngây thơ hỏi.

-Chẳng nhẽ là cái cây?_Nó ngại ngần trèo lên lưng cậu. Cái balo của nó nhỏ hơn balo to của cậu nên cho vô 1 cái. Mới đầu nó chỉ dám bám ở vai thôi nhưng tự nhiên nó vòng 2 tay qua cổ cậu khiến cậu khẽ khựng lại đỏ mặt. Trên đường đi nó kể lại hết mọi việc cho Hiếu nghe nhưng cậu chỉ nói câu:“lần sau đừng như thế. Nguy hiểm!”. Đi đc 1/2 quãng đường bỗng trời lất phất mưa, mỗi lúc nặng hạt hơn.

-Mau rút cái ô ở bên trái balo ra._nó ngoan ngoãn làm theo lời Hiếu lấy cái ô ra rồi che cho cả 2. Trời mưa to đã có ô che nhưng đường đi lại rất khó. Nước mưa trắng xoá không nhìn thấy đường.

-Hiếu...mau dừng lại đi... Đi như thế này nguy hiểm lắm._nó lo lắng kêu Hiếu dừng lại. Đứng dưới 1 gốc cây, nó đứng xuống những Hiếu vẫn phải đỡ nó. Khó chịu nhìn trời mưa. Nó ghét mưa k hiểu vì sao.

-Anh... Thích mưa không?_nó quay sang hỏi cậu.

-Không. Mưa buồn lắm...lại bắn nữa._cậu trả lời, nó lặng người đi không nói gì nữa chìm vào suy nghĩ “mưa buồn lắm...”câu nói văng vẳng trong đầu.

..... Tại chỗ 9a2 và 10a2.....

-Trời ơi... Vẫn chưa tìm thấy con bé, thằng Hiếu thì k biết ở đâu? Hay nó cũng lạc nốt rồi? Trời vừa tối vừa mưa thế này tìm đâu ra? _Dừng ngồi ở chỗ mình vò đầu bứt tóc. Nam và Thiên lo lắng đứng ngồi không yên vẫn chưa tìm thấy nó giờ lại em họ Quỳnh mất tích. Bên Đoàn 2 cô chủ nhiệm cũng k ngoại lệ ở đây còn k có sóng điện thoại nữa chứ.

19:30 p.m.

Trời tạnh mưa nó và Hiếu lên đường đi tiếp. Nó cầm tận 2 cái đèn để soi cho sáng nhưng Hiếu lại cầu nhàu.

-Tắt bớt đi hết pin giờ!

-Khỏi lo tôi mang nhiều đèn lắm hehe.

Im lặng đi và đi... Nó tự hỏi bây giờ mọi người về chưa? Nam và Thiên chắc lo lắng đây nhỉ? Ai ghét nó mà lại hại nó như thế này chứ? Nó quay sang nhìn Hiếu. Tên đáng ghét nà sao hôm nay tốt vậy? Nhìn mặt hần kia chẳng thấy biểu cảm gì ta? Cậu không biết nó đang nhìn cậu 1 cách say xưa (chứ k phải say đắm sao? Haha :)))). Cậu đau lòng khi thấy nó như vậy và cũng không biết Hoàng Linh giờ ra sao?.

Thiên chán trường ngồi trên xe nhìn ra ngoài cửa sổ. Ánh sáng đèn pin thấp thoáng. Cậu thờ ơ quay vào. Eh... Quay lại ra cửa sổ rụi rụi mắt.

-Nhi? Chị Nhi kia... Mau mở cửa _Thiên hét toáng lên làm Nam bên cạnh đang gật gà gật gù dật bắn mình.

-Cái gì? Cái gì? _nhưng chả thấy ai trả lời chỉ thấy những câu như:

-Nhi đâu Nhi đâu?

-Con bé đâu?

-Thằng Hiếu k biết đâu nhỉ?

Bla bla bla

28. Chương 27

Hiếu công nó đang gà gật trên lưng không may tay lại chạm vào chỗ đau của nó. “Á”.

-Sao thế?

-Cái chân...đau! _Nó cắn răng chịu đau.

-Sắp tới rồi!

Trên xe đang nhao nhao lên. Bàn tán Nam và Thiên đứng trên xe ngóng xuống.

-Mở cửa ă!! _ Nhi đập cửa xe. Cửa xe mở ra. Mọi người trên xe ngó nghiêng ra xem. 2 cô chủ nhiệm mới thở phò nhưng vẫn lo lắng khi 2 cô cậu học trò rất ư tình cảm. Nam và Thiên nhìn thấy nó như vậy thì rất lo lắng về lại còn bị “lão gia đại nhân” ca cho 1 bài... Hiếu công nó lên xe trước bao nhiêu con mắt ngỡ ngàng ngạc nhiên xen lẫn thắc mắc. Dấu “?” bay ra tứ tung. Dừng lại 2 chỗ ghế trống Hiếu để nó gồi xuống rồi cũng ngồi cạnh nó thở. Nó thấy cậu thở thê ngại ngại nhớ lại lúc nãy cậu công nó và thốt lên:“nặng thế”. Tất cả mọi người nhao nhao hỏi cả 2 như:

-Hai đứa mày đã đi đâu?

Hay:” Mày đi tìm con bé à?” “Sao cậu lại đi với anh kia?” bla...bla...bla

Nó kể chuyện lại ọi người nghe. Nam Thiên và Huyền rất tức giận, mọi người thì bất bình. 2 cô chủ nhiệm cũng an ủi và động viên:“k sao đã qua khỏi dc vận đen này rồi”. Cái người đang ngả vào ghế nhắm đôi mắt lại, suy nghĩ điều gì đó. Nó thấy Hiếu đã ngủ, nhìn hần ta hôm nay vất vả vì mình mà nó thấy thương làm sao ý. Vớ lấy cái áo khoác ngoài đắp tạm lên người cậu rồi bật Ipod nghe nhạc tay chống cằm nhìn ra ngoài cửa sổ. Nó đâu biết rằng Hiếu vẫn chưa ngủ, cậu hé 1 bên mắt nhìn nó mỉm cười nhẹ rồi nhắm mắt vào.

21h15 xe vẫn chạy. Còn nửa quãng đường nữa về đến Hà Nội. Trên xe hầu hết mọi người đã ngủ, chỉ có 1 vài người thức. Hiếu tỉnh dậy vì có cái gì đó nặng nặng ở vai. Đôi mắt ngái ngủ quay về phía vai trái, nó đang up mặt vào vai cậu ngủ ngon lành. Vén những sợi tóc loà xoà trc mặt nó cậu nhìn nó và thở dài: “giá như ngày ấy chúng ta...không gặp nhau...”.

Tình yêu mang đến hạnh phúc và cả đau khổ và những giọt nước mắt.....

.....1 tuần sau.....

-Nè mày đi thì bao giờ về?_Quỳnh nhâm nhi chiếc bánh kem chocolate do nó làm.

-Nếu k có gì trục trặc thì năm học mới tao sẽ về_ nó hút sữa nhìn nhỏ bạn trả lời.

Quỳnh và Oanh k nói gì lặng lặng nhìn nhau. “Nhi à... Bao giờ mày mới biết điều đó đây?”. Sau chuyến cắm trại nhà nó quyết định trở về Hàn Quốc 3 tháng. Anh Nam có vẻ k muốn về bằng chứng là trong lúc Thiên nổi cơn điên vì sung sướng đc trở về Seoul thân yêu bị anh Nam cho ăn 1 chường, mặt hầm hầm sát khí, bước về phòng. Nó nữa 1 muốn về nữa muốn ở lại. Chẳng hiểu sao dạo này nó hay nhưc đầu. Đầu đau như búa bổ. Chán.

.....

-Alo. Xin hỏi ai vậy?_đầu dây bên kia 1 giọng nói nhẹ nhàng vang lên.

-Quỳnh à? Anh Nam đây._sau khi lấy lại bình tĩnh Nam trả lời.

-Ô sao anh lại có số của e vậy?_Quỳnh ngạc nhiên.

-Ờ...ờ h.trc Nhi lấy máy a gọi cho em nhưng e k nghe máy._Nam gthích 1 câu ngớ ngẩn.

-À haha a gọi có việc gì không?_Quỳnh cười qua đthoại.

-Anh... Em đi dạo vs anh nhé. Ở đây thôi đc k?

-OK. Anh chờ em tý._Quỳnh đồng ý rồi cúp máy. Nam hít 1 hơi thật sâu rồi đi ra khỏi nhà.

Hai người lặng lặng đi dưới hàng sấu, không ai nói 1 lời. Nam thỉnh thoảng lén nhìn Quỳnh đang hít thở không khí dịu mát buổi tối. Nam nhìn Quỳnh với ánh mắt buồn cậu...không-muốn-rời-xa-nơi-này!

-Anh Nam!_Quỳnh quay sang cười vs Nam.

-Gi em?_Nam dừng chân lại. Quỳnh đưa tay lên tóc nhặt những bông hoa sấu nhỏ xinh vương trên tóc Nam. Nhỏ vô tư không biết có người đang lổn nhịp tim, Nam ngây dại nhìn Quỳnh con bé cười hồn nhiên lấy những bông hoa sấu trên tóc Nam xuống. Nam bỗng dưng nắm bàn tay để trên tóc mình, từ từ hạ xuống rồi nắm chặt lại. Quỳnh tắt ngấm nụ cười bối rối nhìn Nam.

-Anh...anh Nam...

-Từ rất lâu anh muốn nói 1 điều rằng...anh...anh chưa bao giờ ngừng nghĩ về em.

Quỳnh tròn mắt nhìn Nam đỏ mặt nhìn xuống đất.

-Em là cô gái hồn nhiên và trong sáng... Điều đó...điều đó muốn anh...bảo vệ em. Anh muốn nói rằng là...là ANH THÍCH EM_Nam ấp úng nói rồi hét toáng lên làm Quỳnh giật mình bối rối nhìn Nam.

29. Chương 28

-..... Im lặng...

-Anh...sắp đi rồi cũng k biết có quay lại nơi này k. Trước khi đi anh muốn nói những điều trong lòng anh đã giấu bấy lâu.

-.....

-Anh biết anh sẽ k có cơ hội cùng em 1 đôi. Anh nói những đở trc khi đi k còn gì lưu luyến ở đây nữa. Thế nhé. Tạm biệt em..._nó những câu này tim Nam như bóp chặt cổ kìm lại sự đau khổ quay bước đi. Bỗng...1

vòng tay ôm Nam từ đằng sau siết chặt. Có cái gì đó thấm sau lưng áo Nam, chợt nghĩ: “cái gì thế nhỉ? Nước dãi???” (ôi má ơi lão này tưởng tượng gì đấy???)

-Ai cho anh đi chứ? Em không cho anh đi! Em...em thích anh_ Quỳnh khóc nức lên. Nam xoay người lại ôm Quỳnh vào lòng, ôm thật chặt, đôi môi nở nụ cười hạnh phúc...

..... Tua thời gian nhanh hơn. 1 tháng sau.....

Đã hơn 1 tháng nó về Hàn Quốc. Lão Nam dạo này có thuốc gọi là “tình yêu” thì nhiều lúc nổi cơn điên k đúng giờ. Chẳng hiểu sao đệ đệ Thiên của nó sau mấy tuần về Hàn Quốc tự dưng buồn buồn chẳng lú lo lú lô nữa, nhiều lúc ngồi tự kỉ chắc nó uống nhầm thuốc. Còn nó vẫn thế, bình thường đôi lúc lên cơn thất thường. Hôm nay là ngày sinh nhật ông nội nó. Nhà nó bận rộn chuẩn bị cho ngày sinh nhật ông. Nó vui vẻ nhảy chân sáo tặng ông chiếc bánh kem nó tự làm. Bama nó cười tươi, Nam và Thiên hồ hởi đợi ăn. Bỗng nhiên trời đất tối sầm lại. Chiếc bánh kem rơi xuống đất. Chỉ còn tiếng mọi người gọi nó.” Nhi...con sao vậy?” “Nhi tỉnh lại đi em...”

.....Bệnh viện Seoul.....

Ông nội, papa mama, Nam, Thiên, người thân của Nhi lo lắng đi lại. Phía ngoài khu cấp cứu 1 loạt vệ sĩ đang đứng chặn đám phóng viên lại. Bác sĩ bước ra thông báo.

-Trước khi thông báo tình trạng của bệnh nhân có thể cho tôi hỏi 1 câu chứ?

-Vâng bác sĩ cứ hỏi ạ_Ông Kim từ tối trả lời.

-Lúc trước bệnh nhân có bị gì đập vào đầu k?

Tất cả quay sang nhìn Nam và Thiên. Nam và Thiên nhìn nhau. Nam giật mình:

-Không lẽ là tối hôm con bé bị lạc.

Ông Kim nhíu mày nhìn Nam ra ý nói rõ hơn. Nam kể lại toàn bộ sự việc lại... “Chátтт”.

-Con trông Nhi như thế hả? Con có biết con bé là niềm tự hào, là người thừa kế tập đoàn của nhà ta k?_Bố Nam tát Nam 1 cái rồi mắng như tát nước. Bác sĩ chen vào nói:

-Hiện giờ trong não cô bé có 1 cục máu đông tụ lại phải tiến hành phẫu thuật nhưng...

-Nhưng làm sao ạ?_Mama Nhi cố giữ lại bình tĩnh lại.

-Nhưng tỷ lệ sống của bệnh nhân chỉ có 10% _Tất cả sững sờ... Mẹ Nhi ngất đi vì shock. Mới lúc nãy còn nhìn nó tươi cười mà giờ chỉ thấy nó xanh xao vs 10% sự sống mong manh. Nhìn theo băng ca đưa nó vào phòng mổ mà ai cũng xót xa.

1 tiếng...2 tiếng... 3tiếng... 6 tiếng trôi qua ca phẫu thuật vẫn chưa xong mỗi người 1 suy nghĩ. Nam cầm chiếc điện thoại mở lại những tấm hình của nó và 3 chị em.

....10 năm về trước....

-Nam...trả lại kem cho chị_nó và Nam chạy đuổi nhau vòng quanh nhà.

-Em hông trả trả khi chị mãi mãi gọi em là “anh Nam”._Nam ranh mãnh đáp lại, véo má nó.

-Á... Tại sao chứ?_Nó chu mỏ lên.

-Vì em lớn hơn chị 2 tuổi.

-Nhưng ông nội bảo gọi như thế_Nó trả lời.

-Ôi kem ngon quá...không ăn hơi phí lun_Nam chọc tức nó.

-Anh...Nam..._Nam phá lên cười hả hả. Đưa cho nó tận 2 cây kem rồi hò reo khắp nhà “Thiên ơi... Nhi gọi anh là ”anh” rồi à haha“. Thiên nghe vậy tức tối bắt nó gọi là ”anh” nhưng nó k chịu thế là Nam và Thiên cãi nhao rồi dỗi nhao rồi không ngồi ăn vs nhao.

..... Trở lại hiện tại.....

Nam cười ngơ ngẩn những kỉ niệm của 3 chị em “tách...tách” từng giọt nước mắt rơi xuống ướt hết màn hình điện thoại. Nam lau màn hình điện thoại đi cười nhẹ rồi cất vào túi. Thiên k nói gì cả đôi mắt vô hồn nhìn vào khoảng không chiếc mp3 đang phát bài “Cano in D” mà đó đánh thu âm lại tặng cho Thiên lúc Thiên buồn. Nghe đi nghe lại... Thiên khóc,” Chị ơi...cố lên...”

-Bổ uống chút nước đi._Mẹ Thiên lo lắng đưa cho ông Kim cốc ca cao nóng.

-Ừ...cảm ơn con_ Ông Kim đưa tay cầm cốc cacao nhưng....“XOẢNG!!!” cốc cacao vỡ tan ca cao văng tung tóe. Tất cả chết xững nhìn những mảnh cốc vỡ...

Liệu Nhi có vượt qua sự sống mong manh 10% không? Và những gì gia đình Nhi phải đối mặt. Thân thể thật của Nhi Nam Thiên. Tình yêu... Sự ích kỉ... Lòng tham muốn... Sự đổ kỵ. Mời các đón đọc chapter sau.

..... Hết chapter 28.....

30. Chương 29

-Trưởng khoa nhịp đập của bệnh nhân bắt đầu giảm_ 1 cô y tá chạy lại thông báo.

-Cố gắng duy trì lại nhịp tim_bác sĩ lau mồ hôi trên trán.

-Không xong rồi huyết áp đang tụt nhanh!

-Mau dùng mọi biện pháp nhanh!_mọi người gấp rút cuống cuống lên. Bên ngoài phòng mổ mọi người lo lắng đi lại không ngừng.

Tít.....tít.....tít..... Tiếng “tít” dài. Các bác sĩ bắt lực nhìn nhau....

Cửa mở mọi người xúm vào hỏi:

-Cháu/con/chi/em tôi sao rồi_đồng thanh. Bác sĩ nhìn người nhà lắc đầu.

-Tôi xin lỗi. Chúng tôi đã cố gắng hết sức nhưng... Sững sờ... Mẹ Nam ngất đi. Nam k còn sức lực ngã ngục xuống đất. Thiên khóc, rồi dầm tay vào tường, máu trào ra. Ông Kim dường như ko tin vào tai mình nữa ngồi phịch xuống ghế. Ông Minh (pa nó) đứng chết trân tại chỗ. Tại sao nhà ông lại xảy ra hết chuyện này đến chuyện khác vậy?

.....8.00p.m Hà Nội- Việt Nam.....

“Keng!!!” chiếc thìa kem trên tay Hiếu rơi xuống đất.

-Hiếu cậu sao vậy?_Hoàng Linh lo lắng nhìn Hiếu.

-À không...không có gì. Linh ăn tiếp đi_Hiếu xua tay. Sao tim cậu đau thế nhỉ? Đau nhói như vừa mất đi 1 cái gì đó “Tôi lại nhớ em rồi....ở cùng Hoàng Linh lại k có cảm giác gì... Trái tim ơi đừng hành hạ ta nữa”

.....10.00 p.m Bệnh viện Seoul.....

-Bác sĩ...bác sĩ... Tim của cô bé đập lại rồi._1 y tá chạy nhanh ra.

-Sao cơ?_tất cả nhìn về phía phòng mổ vs 1 tia hy vọng.

-Anh! Bé con sẽ sống đúng không?_ Thiên lau những giọt nước mắt hỏi Nam.

-Chúng ta còn tia hy vọng mà. Con bé sẽ sống. Nó k có vé để đi xuống âm phủ đâu.

Quả là kì tích. 50 năm qua ông đã lặn lội b.nhiều ca mổ mà chưa từng thấy cả mổ nào như thế này.

Băng ca được chuyển ra. Nó đang nằm đó ngủ. Bác sĩ nhìn người nhà cười tươi rói.

-Chúc mừng gia đình quả là kì tích. Nhưng cũng chưa thể mừng vội vì có thể tỉnh dậy hay không là ý chí của bệnh nhân.

-Ahahahaha con bé sống rồi la la la__ Nam và Thiên cầm tay ông Kim nhảy tưng tưng. Bác sĩ nói mặc b.sĩ ta vui mặc ta.

..... Hết chapter 29.....

31. Chương 30

Đã hơn 1 tuần sau ca phẫu thuật mà nó vẫn chưa tỉnh lại, m.n lo lắng đi lại k yên.

-Anh sao ss ấy vẫn chưa tỉnh lại vậy? Hơn tuần rồi__Thiên lo lắng đi lại.

-Anh cx lo đây nè__Nam ngồi ngkịch ngkịch gấu áo mình. “tưng” 1 bóng đèn 220V trog đầu Thiên phát sáng. Ngay lập tức kéo Nam đi trog tình trạng ngơ ngơ...

.....

-Aishhh tkằng kiaaaa... Kéo anh mày ra đây làm gì? Ckị Nhi đang trog bviện kia.__Nam nổi khùng khi thăng kia đột nhiên lên cơn.

-Mau cùng em hái 1 bó oải hương đi. Ngày trc những lúc mệt mỗi chị ý hay ra đây mà.__Thiên quay sang lay lay ng' Nam đang âm thầm đánh giá Thiên“thằng này nhìn ngơ ngơ mà cx đc vc phết”. Thề r' 2 anh em hái 1 bó oải hương to đùng về cắm vô lọ hoa ngày đầu giường nó nằm... Những ngón tay bắt đầu động đậy... Đôi mắt xinh đẹp dần dần mở ra... Nó đã tỉnh lại....

-Aaaaaa con bé tỉnh rồi là lá la__Nam và Thiên hét toáng lên. Trog khi nv ckinh của cta đag ngơ ngác. M.n chạy vào vs niềm vui mừng. Bsĩ ktra sức khoẻ c' nó. Mọi thứ đều rất tốt. Cả nkà đang vui sướng trên 9 tầng mây xanh bỗng bị đá ngay xuống đất.

-Ồ...Mấy ng' là ai?

Hết chapter 30

32. Chương 31

Nam và Thiên thôi nhảy loạn xạ, đứng nhìn nó rồi nhìn nhau. Ồi mẹ ơi....chị ý định trêu mọi người à? vừa ms tỉnh dậy đã đùa tôi:

-Chị Nhi chị hông nhớ ra em ư??? Em Thiên đẹp trai handsome mà chị hay khen đây mà__ Thiên vs đôi mắt rưng rưng sắp khóc...Nó ngơ ngác nhìn Thiên ” ủa...ở đâu có loại con trai tự tin thấy mồ...ơ mà mình hay khen tên đó đẹp trai sao taaaa???

-Nhìn cái mặt con nhóc đó trông ngu ngu chắc nó bị mất trí nhớ thật__Nam nói với Thiên rồi quay sang nó:

-Em k nhận ra mọi người hả Nhi???

-Ồ....tôi tên là Nhi à??? Mấy người là ai??? Tại sao tôi lại ở đây????_ nó ngơ ngác nhìn mọi người xung quanh/ Bây giờ đâu óc nó trống rỗng nó chẳng nhớ ra đc gì cả. Nó là ai? tại sao nó lại ở đây? bố mẹ nó đâu? Tất cả đều trống rỗng..nó cố nhớ nhớ lại nhưng mỗi lần như vậy cơn đau đầu lại ập đến...Nó đc bác sĩ đưa vào 1 căn phòng nào đó và 1 lúc sau đc đưa về phòng vừa nãy.

-Do có va chạm nhẹ trong khi tiến hành phẫu thuật..Gia đình nên đưa bệnh nhân về những nơi quen thuộc thì kí ức sẽ quay trở lại....

1 tuần sau nó đc xuất viện...Đứng trc ngôi nhà nào đó rất to và đẹp nó cảm thấy nơi đây rất quen thuộc...xẹt...vù....có cái gì đó đi ngang qua não nó...“Đau đầu quá...” Những ngày về sau nó đc đưa đi rất nhiều nơi đồi hoa sim, cánh đồng hoa oải hương...v...v...v...

—————1 năm sau—————

Sau 1 năm tất cả các mảng kí ức đã đc nó nhớ lại...Nhưng nó cảm thấy nó vẫn quên 1 thứ gì đó...Hiện giờ nó đang học tập tại Hàn Quốc ngoài giờ học nó còn làm thêm 1 số việc ở công ti của nhà nó

-Anh Nam có nên đưa chị í quay trở lại Việt Nam không????_Thiên đang nhắm nháp chiếc bánh kem chocolate trên tay hỏi Nam

-Hỏi ông í anh biết đâu???_Nam cầm mặt vào ăn ăn ăn và ăn. Nó từ trên tầng đi xuống:

-Chuyện là sao ạ?_ Nó kéo chiếc ghế ngồi xuống tò mò hỏi Nam và Thiên

-Để tìm hiểu rõ mọi việc và để Nhi nhớ lại nốt kí ức còn lại thì tuần sau chúng ta sẽ bay về Việt Nam. Tiện luôn đó ta sẽ xử lí 1 số công việc ở đó vs tập đoàn Sky_ông kim từ tốn nói. “Việt Nam??? mình còn có kí ức ở đó ư???”

—————Hết chapter 31—————

Mong mọi người ủng hộ ta nhieu hơn nữa để ta cóa động lực viết típppppppppp

33. Chương 32

Sau mấy tiếng đồng hồ ngồi trên máy bay gia đình nó đã đáp xuống sân bay Việt Nam. Không khí ở đây thật oi bức khiến đầu óc nó quay vòng. Gia đình về ngôi nhà ngày trước ở. Papa nó nghỉ ngơi đc 1 tí rồi lại lên công ty. Nó Nam Thiên lần quay ra ngủ khò khò....Đến chiều 3 chị em nó đến trường. Ngồi trên chiếc mũ trần trắng nó khắp khối đến ngôi trường chuẩn bị nhập học. Chiếc xe đồ xịch vào sân trường, học sinh trong trường tự nhiên chạy ngó ngó. Nó hông có thích chuyện này nên vẻ mặt hơi lạnh lùng nhưng từ nó từ sân trường lên phòng Hiệu trưởng có nghe rất nhiều lời bàn tán và cả những tiếng hét của bọn hám trái hám gái.” mình đã học ở nơi này rồi ư??? sao m.n ở đây lại biết mình??? Mình là hồi trưởng sao????” hàng vạn câu hỏi từ đầu nó bay ra....“cộc....cộc..”

- Xin lỗi... Chủ tịch không có ở đây đâu 3 đứa đến nhận lớp đúng k??? Thiên Nam vẫn học 12A2 nhé. Còn bé Nhi học 10A2 nhé..._ 1 người phụ nữ trạc 50 tuổi bước đến. Trông bà ấy rất nghiêm khắc nhưng lời nói lại không nghiêm khắc tý nào (cứ chờ xem...sát thù Trường Harvest Moon đấy chị :))

-Ồ...tại sao em lại học lớp 10??? Em sắp ra trường cấp 3 rồi mà đáng lẽ phải học cùng anh Nam chứ ạ???_Nó ngơ ngơ hỏi lại “cái bà” ấy

-Ở đây k giống Hàn Quốc đâu bà chị của tôi ơi.... làm đàn em nhe_ Thiên cười nhăn nhó “bốp..” “á á á ” Thiên nhăn nhó hét lên sau khi bị nó cho ăn 1 phát chưởng. Sau đó Nam và Thiên hộ tống nó về lớp. Lúc đi qua khối 11 cả khối chạy ra điều nó buồn cười nhất là:

Nam Thiên và nó đang “nghênh ngang” đi qua dòng người đi về phía lớp 10A2. Các nữ sinh khối 11 chỉ 1 nụ cười “rạng ngời mà không chói lóa” của lão Nam mà ngã rạp xuống

-Ôi Hội Phó ngày càng đẹp trai quá diiii Nhìn anh ấy như diễn viên Hàn Quốc í.....

Cứ như thế những lời cảm thán của các nữ sinh làm lão í phởn quá...k may trong phút sơ xuất đã “biểu diễn” 1 mà “trượt vồ chuối nghệ thuật” kéo thêm cả bé Thiên đáng yêu trượt theo. Hai anh em ngã chổng kên ra hàng lang...Nó đứng cười như điên như dại nhưng không may sự điên dại của nó làm 1 loạt nam sinh đứng ở đó phụt cả lít máu...

-Trời oiiiiiii đứa nào ăn uống mà thiếu ý thức vậy????? Sao k ăn cả vỏ chuối lun diiii. Con kia...còn đứng cười anh mày đc à...._Lão Nam nổi cơn khùng lên...

-hahahaa...em âu dăm.....hihi cười đại ca...._Nó cố nhịn cười....

-CẤM....

-ÔNG KIA.....THÍCH CHẾT KHÔNG HẢ????THÍCH TRƯỢT VỎ CHUỐI THÌ ĐI TRƯỢT 1 MÌNH ĐI...LÔI THÊM NGƯỜI TA VÀO LÀM GÌ HẢ????_Thiên hét toáng lên... nó vẫn đứng cười hô hô

-CON KIA/BÀ CHỊ THÍCH CHẾT À??? CẤM CUỒI....._kết quả vì nó đứng cười khiến 2 thằng bé nổi điên lên...3 chị em đuổi nhau khắp trường.....Buổi đầu đã chơi 1 quả play fair roài.

.....

.....Tại 1 nơi có 2 người con trai đứng đó.....

-Ê con nhỏ hội trường về rồi kìa...._dừng nhìn 3 anh em nhà nó đang đùa nghịch đuổi bắt nhau dưới sân trường cười toe toét nhưng thằng bạn thì k cười tý nào.....

-Ừ

-Mày vs con Linh thế nào rồi???_Dùng tò mò hỏi thằng bạn 1 năm nay Hoàng Linh hay bám theo Hiếu nhưng chả hiểu thằng đấy làm sao lại cứ bơ bơ đi

-Hoàng Linh liên quan gì đến tao?_Hiếu lạnh nhạt trả lời. Giờ đây Hoàng Linh thì có í nghĩa gì??? Vô cảm xúc.....

-....._Dùng k nói gì chỉ buồn cho Hoàng Linh rằng lúc Hiếu yêu Linh thì Linh lại lạnh nhạt....Lúc nó có con bé ấy lại bám theo..."Linh ơi là Linh....." Hai chàng trai đứng im lặng nhìn vào khoảng không của bầu xanh.....

.....Hết chapter 32.....

34. Chương 33

.....10A2_Làng Siêu Quậy.....

"bùm....bùm....bùm..." Tiếng phao giấy nổ.... những mẩu giấy xanh đỏ tím vàng chung quy lại là 7 sắc cầu vồng bay tứ tung. Nó ngơ ngơ nhìn đám bạn mới đang cười toe toét chào đón nó.

-Nhi ơi...sao bây giờ mới về hả??/Tụi tui nhớ bà lắm í....._bla bla cả lớp cứ huyền thuyên để nó đứng đấy lục tung đầu óc rằng "mình quên lũ này ư??"

-Mấy bạn biết tôi à???_Nó nói 1 câu khiến tất cả ngưng cười...tất cả hành động dừng lại....tất cả im lặng...tất cả nhìn nhau...Quỳnh chạy lên nắm tay nó đôi mắt rưng rưng sắp khóc....

-Mày đừng đùa chứ.... chẳng lẽ mày quên bọn tao ư????_nó ngơ ngác nhìn bạn nữ đứng trc mặt mình và đang cầm tay nó...

-Mình không nhớ gì cả....Ngày trc mình chơi vs các bạn ư???_Nó ngây ngô hỏi lại.. Câu hỏi khiến tất cả lặng đi. Bỗng cánh cửa bật mở...anh Nam, Thiên cùng cô giao chủ nhiệm bước vào..

-Mấy đứa đừng buồn....Con bé bị mất trí nhớ rồi....._Anh Nam từ tốn trả lời....

_CÁI GÌ????_Đồng thanh trong sự ngỡ ngàng. Tại sao nó lại bị mất trí nhớ??? Ô tô đâm?? Trán thương sợ não???Đập đầu vô gối??? Hàng vạn câu hỏi vì sao hàng vạn suy luận hiện lên.....

-Anh mong các em giúp con bé nhớ lại những gì ở lớp..._Thiên vui vẻ nói. Tất cả vui vẻ đồng ý rồi giới thiệu tên ngày sinh rồi đưa nó đi đến những nơi tất cả đã có kỉ niệm. Cả bọn kéo nó đi khắp nơi....Nó vui lắm khi đã quen nhiều đứa bạn tốt....

.....lớp 12A2...

Thiên về chỗ quen thuộc của mình nơi có Phương đang ngồi đó chăm chú đọc 1 cuốn tiểu thuyết... Thấy có người Phương ngẩng lên bắt gặp ánh mắt Thiên đang nhìn Phương...Bối rối... Nhưng giọng lại đánh đả như bà chằn...

-Về đây làm gì??? sao k đi luôn đi.....

thiên ngạc nhiên về thái độ của Phương. Mỉm cười thích thú ” con nhỏ vẫn hông thay đổi nhỉ??? Vẫn đánh đả như ngày nào”

-Đi ăn với tôi!!!!_ Chưa kịp để Phương nói gì giật mạnh cuốn sách kéo Phương đi thẳng trc sự ngỡ ngàng của cả lớp và cả Phương...

-AAAAAAAAAAAAAAAA THẢ TÔI RAAAAAAAAA_ Phương hét toáng lên nhưng vẫn bị lôi đi như 1 cái bao tải....Nam đứng nhìn thẳng em miệng nở nụ cười gian tà “haha thẳng em mình biết yêu roài...Ôi ôi tình yêu của tôi nhớ baby tóa...hihihi” rồi lão cười như 1 tên trốn viện và chạy đi đâu đó.....

.....Ra chỗ Thiên Phương tí nhĩ các bợn.....

Thiên kéo Phương đi trc những con mắt ngạc nhiên của thiên hạ...bàn tán xôn xao...Thiên mua 2 chiếc kẹo rồi lại kéo Phương đi ra sân sau...

-Aishh.... anh kéo tôi ra đây làm gì bực mình....._Phương khó chịu bực bội

-Tôi thích....._ Thiên nham nhở cười chọc tức Phương.....

-Đồ...._ Chưa kịp nói đã bị thiên nhét chiếc kẹo vào miệng..Phương cũng im luôn....Thiên nhìn Phương đang tức giận ngậm cây kẹo mút vị dâu sữa cười dị dăng (ái chà chà...) Phương thấy Thiên cứ nhìn mình hơi khó chịu nen đành hỏi

-Ờ...1 năm qua cậu đi đâu vậy???

- Tôi về Hàn Quốc nhưng do chị Nhi...._Thiên ngập ngừng trả lời

-Bé Nhi là sao???_Phương tò mò hỏi

-Chị ý có 1 cục máu đông ở não nên phải tiến hành phẫu thuật nhưng lại bị mất trí nhớ...Già đình tôi về đây để tìm ra người làm chị ý bị như vậy....._Thiên kể cho Phương nghe..._ Chị ý suýt nữa thì k còn ở nơi này rất may Thần chết k đưa chị ý đi....._Phương lặng người...Con bé đã quên tất cả ư???Thật tội nghiệp..Hiếu ơi.. em có thể vượt qua đc thử thách này không???? Con bé quên em rồi.... Thiên và Phương không ai nói với ai câu nào nữa... mỗi người chìm vào suy nghĩ riêng.

.....19:50 pm.....

-Quỳnh à??? Anh Nam đây

-.....

-Em đi dạo vs anh nhé

-.....

-Ok

Nam tã máy chỉnh sửa quần áo rồi đi ra ngoài....Hôm nay gặp lại người yêu rồi Nam hồi hộp cười cười như thằng dở là cả nhà thắc mắc...

.....

-Hey.... anh Nam_ Quỳnh vẫy Nam đang đứng ngơ ngáo ngó Đông ngó Tây. Nam mỉm cười chạy nhanh về phía Quỳnh và ôm chầm Quỳnh vào lòng làm con bé đỏ bừng mặt

-Anh nhớ em!_ 1 câu sến xúa Nam phun ra. Quỳnh vòng tay ôm Nam

-I miss you.....

Nam kể mọi chuyện cho Quỳnh nghe sau đó 2 đứa huyền thuyên đủ thứ chuyện bla bla...có vẻ đôi này nhẹ nhàng 1 cách xúa :)))

.....Hết chapter 33.....

35. Chương 34

Hiếu ngồi trên ban công nhìn lên bầu trời ban đêm có sao và trăng chìm đắm trong suy nghĩ và tiếng nhạc ballad nhẹ nhàng. Từng đợt gió mát nhẹ nhàng thổi vào người cậu. Bảo Nhi đã trở về và dường như biến thành con người khác 1 con người xa lạ. Hoàng Linh cũng dần thay đổi, k còn 1 cô gái đáng yêu và ngây thơ nữa. Hai người con gái ấy đều đã thay... Hiếu mệt mỏi chìm trong suy nghĩ... Hoàng Linh có lẽ nên dừng ở đây thôi...

-Em trai đang nghĩ gì vậy?

Bóng dáng Phương đứng ở cửa khiến Hiếu dật mình thoát ra khỏi dòng suy nghĩ.

-Đâu! Em chẳng nghĩ gì cả.

Phương bước đến chỗ Hiếu đang ngồi, tựa người vào chiếc lan can.

-Con bé k thay đổi đâu_Phương nhìn Hiếu cười.

-????_Hiếu quay sang nhìn Phương khó hiểu, con bé nào?

-Con bé bị mất trí nhớ do cục máu đông trong não. Chị nghĩ em phải điều này. Hãy thử cảm nhận xem trong 2 người đó...ai quan trọng hơn. Và đừng để cơ hội tuột mất_Nói rồi Phương đi vào trong nhà. Hiếu đứng ngây người..."con bé bị mất trí nhớ" "hãy cảm nhận xem ai quan trọng hơn" "đừng để cơ hội tuột mất" từng lời nói của Phương ùa về. Tại sao lại như vậy? Hiếu mệt mỏi leo lên giường đi ngủ.

.....

-Hôm nay hẹn mình ra đây làm gì vậy?_Hoàng Linh mỉm cười rạng rỡ vs Hiếu. Hiếu nhìn nụ cười ấy ánh mắt buồn.

-Mình.... Chia tay đi!

.....

-Ồ thế hoá ra ngày xưa em làm hội trưởng ạ?_Nó ăn miếng bánh kem hỏi Huyền.

-Đúng rồi hồi đấy zui lém í. À em còn nhớ Hiếu k?_Lấy giấy lau miệng cho nó.

-Hiếu? Đây là ai ạ?_Nó ngây thơ hỏi. Huyền nhăn mặt lại "ôi khôi phục trí nhớ thật là khổ...

-Nam con pé k nhớ đc gì làm thế nào bh?_ Phương lo lắng nhìn nó đang "cố gắng hồi lại" kí ức.

-Nam cx~ k biết. Ôi trời ơi..._xa xa bỗng có tiếng ns của Quỳnh và Hiếu cãi nhau chí chóc

-Yaaaa! Chị kéo em đây làm gì?? Dừnggg cứu taooooo.

-Im lặng chút đi. Mày hét thủng màng nhĩ của t roài_Dừng ngoáy ngoáy lỗ tai của mình.

-Gr'...

Cứ thế đến khi mỗi đứa ăn 1 cái dép.

-Hết chapter 34-

36. Chương 35

Trời xanh xanh mây trắng long lanh cành lá lung linh nhưng 1 góc ở phía tầng 2 khối 11-13 lại âm u nào nề.

-Haizzz..._Tiếng thở dài lần thứ n của Thành Dũng phát ra. Thu Huyền lườm Thành Dũng 1 cái lại cũng “haiz...” thở dài. Nghĩ lại Huyền thấy thương Hoàng Linh con nhỏ khóc sụt sùi nhưng cũng không trách Minh Hiếu được trông thẳng bạn cũng khó khăn phải quyết định như thế chứ...khổ, khổ quá... Minh Hiếu đứng nhìn bầu trời xanh nhớ lại chuyện hôm qua...

.....

-Cậu nói gì vậy? Hihi đừng đùa chứ _Hoàng Linh nhú mày rồi mỉm cười. Minh Hiếu nhìn Hoàng Linh đang bỏ ngoài tai câu nói của mình dù k muốn nhưng vẫn phải nói lại.

-Chia tay! Mình k đùa và k muốn nhắc lại lần thứ 3 _ giọng trở lên lạnh lùng hơn. Hoàng Linh tắt ngấm nụ cười hoảng hốt nhìn Minh Hiếu.

-Cậu nói gì? Tại sao chúng ta lại chia tay? Chẳng phải chúng ta đang rất êm đẹp sao?

-Thời gian qua mình mệt mỏi lắm rồi. Mình k hợp vs cậu. Tình cảm trc kia chỉ là 1 thứ tình cảm tuổi hs khờ dại. Mình cx~ k mún như vậy nhưng nếu cứ như thế này sẽ k tốt cho cả 2.

-Cậu... Chẳng lẽ cậu k nghĩ đến cảm giác của mình ư? _ nói trong nước mắt.

-Mình giải thích hết rồi. Cậu hãy quên 1 người như tớ đi _ Hiếu lạnh lùng trả lời cất bước ra đi để Hoàng Linh ở đấy khóc như mưa như gió ==’.

.....

Mai Huyền nhìn Thành Dũng, Thành Dũng nhìn Minh Hiếu, Minh Hiếu nhìn bầu trời. 5 phút trôi qua k ai nói gì cả im lặng 1 cách đáng sợ.

-Bọn tao cũng k trách mày đâu Hiếu à. K có tình cảm thì cũng chẳng làm đc gì. Tình yêu là của mày và mày có quyền trao nó cho người khác nhưng phải là người tốt nhé._Thu Huyền phá tan bầu k khí âm u này.

-Đúng đấy! Mày yêu con bé thì hãy dành hết cho nó nhé. Cố lên thằng bạn._ Thành Dũng động viên thằng bạn đang ngơ ngơ như thằng ba ngơ đứng ở ngã tư đường tình cảm phổ tình yêu. :))). Hiếu quay sang nhìn 2 đứa bạn trí cốt mỉm cười tự tin. Yolooo anh đã lấy lại tinh thần.

.... Hết chapter 35....

37. Chương 36

..... Tập đoàn Blue-Nguyễn thị.....

“Rầm” tiếng đập bàn tức giận phát ra từ phòng chủ tịch khiến 1 số nhân viên ở ngoài hiếu kì. Bên trong vọng ra tiếng quát của vị chủ tịch già:

-Sao lại có thể như vậy? Mau giải thích những gì anh đã làm đi.

-Tôi..._người đàn ông ấp úng nói.

-Anh đã tôi rất thất vọng. Tại sao lại có thể bán sản phẩm bao nhiêu công lao của mọi người ra bán cho tập đoàn Hoàng Lê chứ? Tôi tuyên bố đuổi việc anh _Tiếng của vị chủ tịch phát ra khiến m.n xì xào bàn tán.

-Đừng...thưa chủ tịch...xin ngài đừng như vậy nhà tôi đang thiếu tiền chữa bệnh cho con trai tôi...xin đừng làm vậy _giọng người đàn ông hoảng hốt vang lên cầu xin nhưng vị chủ tịch tức giận bước ra ngoài.

“Hừ....ông sẽ phải hối hận khi xa thải tôi...”

..... Trường THPT Harvest Moon.....

-Hừ.... Tại sao con nhỏ đó lại quay trở lại chứ?_Yến tức giận dùng xà phòng rửa tay mình.

-Tôi biết sao đc?

-Dạo này cô vs anh ta thế nào r?_ Yến lau bàn hỏi.

-Đừng nhắc nữa_Hoàng Linh quay sang khó chịu nhìn Yến.

-Dù sao tôi cũng phải cho cô biết rằng là Nguyễn Hoài Bảo Nhi chính là nguyên nhân chja tay của cô_Hoàng Linh sững người đôi mắt dần dần đỏ ngầu. Yến mỉm cười khinh khỉnh nhìn Hoàng Linh đang chìm đắm trong cơn ghen.

-Cô định làm gì?_ Yến chỉnh lại mái tóc của mình.

-....._Hai cô nàng bàn tính kế hoạch nhưng đâu ngờ rằng có 1 số người nghe thấy.

..... Hồ phía sau trường THPT Harvest Moon.....

Tiếng lá vàng bay trên sân xào xạc, tiếng cười khúc khích của 1 nhóm học sinh vang lên:

-Ôi thu roài sắp sang đông roài mà tui vẫn chưa có gấu thế này thì lạnh lắm đây_Dũng vừa nhai bím bím vừa nhìn lên những tán cây dần chuyển sang màu vàng.

-Gớm ngke thấy sến... Mày ế rồi con ạ_Vi châm chọc Dũng rồi ngo ngo tây_Ủa con Huyền vs Linh đâu nhớ???

-Chúng nó đi WC roài hỏi nhiều_Hưng rời mắt khỏi cuốn truyện trinh thám trả lời. Bỗng tiếng cười nói 1 tốp hsinh khiến 11a2 phải chú ý. Điều gì sẽ diễn ra??? Tốp hsinh đó là của lớp nào??? Cuộc vui của 11A2 có dừng lại k? Xin đón xem chap sau.

..... Hết chapter 36.....

38. Chương 37

10a2 cười nói rộn rã 1 góc vườn sân sau. Không chỉ vậy kết hợp vs lớp 11a2 nên không khí từng bừng hơn.

Nó thích thú vs khung cảnh sang thu này. Chậm rãi bước lên những chiếc lá vàng khô dưới đất tạo những tiếng loạt xoạt. Tiếng violin buồn thẳm gieo đất thu hút nó vô thức bức theo tiếng đàn. Nó đứng chăm chú nhìn người con trai kéo bản Cano In D mà nó yêu thích. Chìm sâu trong dòng suy nghĩ đâu biết rằng bản nhạc đó đã dừng lại từ bao giờ.....

-Cô..._ Tiếng nói trầm trầm khiến nó giật mình.

-Ồ... Ồ... Tôi thấy tiếng đàn nên..._nó ấp úng trả lời người đối diện.

-Nên ngke chứ gì?

-Oh... Đúng vậy k ngke tki anh ngkĩ tôi đứng đây làm gì?

-Tôi ngkĩ k có chuyện ngke miễn phí đâu_ Người ctraí xoay người quay về phía nó.

-Ý anh là sao?_ Nó trợn mắt hỏi lại... Người gì mà ki thế? Mắt công mình đánh giá anh ta đàn hay.

-Đơn giản thôi.... Để trả công tôi. Cô... Phải làm bạn nhảy cùng tôi trong lễ hội Mùa Thu vào tuần sau_Hiếu bình thản nói.

-Gì chứ? Tại sao tôi phải làm thế? Ckĩ là bản nhạc thôi, mà tôi đâu biết anh là ai?_ Nó chống nạnh nói trong lòng k ngừng nguyên rửa tên đin khùng trước mắt.

-Cô chắc là k biết tôi?_ Đôi mắt Hiếu tối sầm lại... Haizz nói chuyện vs người mất trí nhớ thật hại não.

-Ơ...ơ tôi quen anh sao? Sao tôi k biết nhỉ?_ nó ngây hỏi lại Hiếu.

-Aishhh heo ngổ như cô thì biết sao đc_ Hiếu cốc đầu nó.

-Ấ...đau! Này anh kia sao anh lại gọi tôi là heo ngổ? Đã thế lại cốc đầu tôi nữa đau chết đi đcccc ><_ hét="” lên="” rồi="” mắg="” xối="” xả="” vào="” mặt="” hiếu.="” còn="” cậu="” thì="” sao?="” vẫn="” dừng="” đưng="” đững="” nkin="” nó="” cười="” tkích="” thú="” khiến="” nó="” càng="” tức="” điên="” lên.="”>

-Anh cười cái gì?_ nhần nhỏ nhìn tên cà chớn trc mặt.

-Tôi thích!

-Anh...._ Nó tức tới dậm chân trông rất đáng yêu. Hiếu bật cười giờ chiếc kẹo mút vị dâu sữa cho nó. Nó nkin Hiếu ngki ngờ.

-Cho tôi?_ Hiếu gạt đầu. Nó hí hửng bóc chiếc kẹo ra ăn. Hiếu nhìn nó cười... 1 nụ cười buồn.

.....

Hội Học Sinh đang tất bật chuẩn bị cho lễ hội Mùa Thu. Nó-cương vị Hội Trưởng Hội Học Sinh phải thống kê, phê duyệt rất nhiều giấy tờ. Mấy hôm nay Hội Học Sinh ăn k ngon ngủ k yên chuẩn bị nhiều khâu phức tạp. Ngoài ra chị Phương, Huyền cũng tham gia vào hội học sinh.

-MỜI HỘI TRƯỞNG HỘI HỌC SINH LÊN PHÒNG HỌC LỚP 11A2 GẶP HIỆU TRƯỞNG!

Tiếng loa gọi nó lên gặp hiệu trưởng. Đóng cửa phòng hội học sinh, nó ôm 1 đồng giấy tờ đi.

39. Chương 38

Ánh nắng chiều tà k còn gay gắt như giờ trưa nữa, thỉnh thoảng từng cơn gió thu lướt qua mang theo hương vị mùi hoa sữa. Hành lang vắng lặng chỉ nghe đâu đó tiếng giày vang lên đều đều rồi dừng lại trc cửa lớp 11A2 ban A tự nhiên.

-Con chào cô!_ Tiếng một cô gái nhẹ nhàng vang lên khiến cả lớp đang thả hồn vào đồng bài tập văn đồng loạt ngẩng đầu lên hóng. Cô gái ấy chính là “Hội Trưởng Hội Học Sinh”.

-Ừ. Em để hết lên bàn cho tôi đi._cô Htrưởng lên tiếng.

-Vâng!

-Lễ hội lần này phải tổ chức thật chu đáo. Khách mời là những người trên bộ giáo dục, các trường lân cận v...v... Đồng thời còn có chủ tịch tập đoàn Nguyễn Thị nữa.

-Tập đoàn Nguyễn thị ý ả?_ nó nghi hoặc hỏi lại.

-Đúng, nên vc ổn định an ninh cx rất quan trọng._ Nó nhúu mày, tiếng cô hiệu trưởng quát lớp trật tự khiến nó quay xuống lớp nhìn 1 lượt. Eh! Tên ki kia. Hấn đang ngồi tự kỉ làm gì kia? Hiếu làm xong văn khi nó vừa bước vào, bây giờ đang ngồi loay hoay tẩy tẩy vẽ vẽ bức tranh...

.....

Nó ngồi vắt vẻo trên cây ở phía sau trường với mấy cốc trà sữa. Hờ... Thở dài, nó khuấy khuấy cốc trà sữa trong tay. Nó nghĩ đến Hiếu. Anh ta nhìn trông quen nhĩ. Mình gặp anh ta ở đâu ta? Đẹp hết suy nghĩ vớ vẩn nó chú tâm vào mấy cốc trà sữa. Ăn xong nó dựa vào thân cây vừa nghe nhạc vừa ngắm trời đất rồi ngủ lúc nào k hay. Đầu biết rằng trong lúc nó ngủ có... 1 người con trai đứng đó ngắm nó ngủ.

40. Chương 39 : Lễ Hội Mùa Thu.

Những cơn gió heo may se se lạnh vào buổi sáng sớm của mùa thu. Buổi sáng đi ra đường phải khoác thêm 1 chiếc áo khoác mỏng bên ngoài. Hôm nay nó, Nam và Thiên phải dậy từ rất sớm để đến trường chuẩn bị cho lễ hội Mùa Thu diễn ra trong 2 ngày. 5h30' sáng nó chỉnh trang lại bộ đồng phục trên người áo sơ mi trắng thắt calvat đỏ, váy đen, áo gilê đen, áo vest đen viền trắng ở mép áo, ống tay, chiếc thẻ học sinh mang tên, ngày sinh, lớp, chức vụ...đc ngài trc ngực. Tóc dài, mái bằng màu đen nửa buộc nửa thả bởi chiếc nơ xanh dương. Hề hề trông con nhóc xinh phết.

-Nam Thiên! Xog chưa? 2 người lè mè quá__ nó giục 2 tên chúa lè mè đang ngủ trong phòng thay đồ kia.

-Đc rồi! Cô ra đi tôi xuống bh__ Thiên vừa chỉnh lại áo vừa nghe điện thoại.

-Okie. Chờ nhóe!__ Nam cũng chạy rầm rầm xuống và nghe phone. Nó bình thản tai nghe nhạc đứng hút sữa milo nhìn 2 đứa em yêu.

-Đi thôi cưng. Hnay vất vả đấy__ Nam khoác vai nó và Thiên đi lấy xe đạp. Ô... Sao lại đi đường này nhẩy? Hơhơơ ôi ôi những cây phong. Nó thích thú nhìn hàng cây ản hiện trong làn sương thu... Kít!

-Hê lô bấy bỳ!__ phanh xe đến kít rồi gơ tay vẫy vẫy nhỏ Quỳnh.

-Hơ... Chào em iêu.__ nó cũng nhe răng cười. Nó nhìn xung quay thấy Oanh đang đứng cùng Huy còn kia....tên ki bo? Sao hẩn lại ở đây???

-Nhi đạp troai! Sang Hiếu chó nhé....__ Nam nhìn nó cười còn nó? Đơ như cây bơ

41. Chương 39 : Lễ Hội Mùa Thu. (2)

-Hiếu cái chiều. Biết thế tự đi__ nó giận dỗi dầm chân >.<>

-Thế cô có định đi k?__ Hiếu nhúu mày khó chịu nhìn Nhi.

-Hảyyy anh ki bo nhắmm. Nhỡ thả tôi dọc đường thì saoo?

-Vây cô chịu khó đi bộ nhé__ Đang định phóng đi tki đột nhiên đuôi xe bị kéo lại.

-Tôi đi nhờ!

Buổi sáng sớm không khí trong lành 4 chiếc xe giàn hàng 4 song song tán ngẫu đủ thứ chuyện. Vẫn là hộp sữa trên tay nó lạng nhìn hàng phong bên đường dần chuyển sang sắc đỏ, lá rụng xào xạc trong không gian lặng vắng.

.....

Đúng 7h toàn trường có mặt. Lễ hội Mùa Thu cũng chính thức bắt đầu. Những sạp hàng bày những đồ handmade, đồ ăn v...v...đc bày ra. Nó thích thú đi xem đồ handmade bỗng dừng....“bốp” “á”

-Xin lỗi bạn k sao chứ?__ Giọng 1 người con trai vang. Nó nhúu mày, đứng dậy phủi quần áo.

-Oh... K!

Người con trai nhìn bóng dáng khuất dần và mỉm cười.

....Phòng Hội Học Sinh.....

-Ây xầy mệt chết mất! Còn buổi chiều nữa hic!__ Nhóc Thiên ngồi đợi Quỳnh và Nam mang cơm về kêu zời kêu đất. Ai cx mệt chứ có phải mỗi mình hẩn đâu. Nó vẫn ngồi lẳng lẳng cầm mặt vô laptop giải quyết đống c.việc.

-cơm đã về làng. Cơm đã về làng.__ Nam hét to.

-Trời uii seo anh đi lâu vậy? Có tâm sự đợi lúc khác rồi tâm.__ Thiên lấy suất cơm vừa ăn vừa ns

42. Chương 40

-Em iu quý, e cũng pít lão Nam là người lãng mạng thế nào mà... Chịu khó đi rồi có chị dâu về hầu đến tận rằng haha _ Tôi nhắn nhủ nói với đứa e iu vầu. Nhưng cũng phải nói rằng lão Nam lãng mạng thật như trong phim The Heirs í. Hầy nhắc đến The Heirs vợ lão í (nhỏ Quỳnh) cuồng nam chính Kim Tan suốt ngày Tan Tan Tan. Nó đến đâu đâu, lão í bỏ cơm ngồi xem The Heirs rồi bh lãng mạng như Kim Tan. Và nó gọi lão là Kim Nam há há.

-Haha phải rồi Kim Nam phải lãng mạng mới giống Kim Tan_ Thiên cx cười hùa theo nó, hậu quả là cầm đĩa cơm chạy quanh trường.

.....

8h p.m:

Đến tối lễ hội chưa kết thúc. Màn khiêu vũ do hội học sinh tổ chức bắt đầu. Nó đứng ở 1 góc bàn lặng lẽ thưởng thức ly nước trái cây. Cởi bỏ bộ đồng phục, quý phái trong bộ đầm trắng. Nó khiến bao thằng con trai thèm khát...

-Cô còn nhớ tôi chứ?_ Minh Hiếu xuất hiện đứng cạnh nó.

-Ế... Giật mình... Nhớ!_ “sao lại k nhớ...cái tên ki boaaa” nó nghĩ thầm...

-Vậy còn vụ trả nợ bằng cách khiêu vũ?

-Ày... Tôi thấy anh có nên như vậy k? Chỉ là bản nhạc thôi mà.

-Tôi thích. Hay cô k biết nhảy_ Hiếu khích nó và tính hiếu chiến trỗi dậy.

-Ai bảo!_ nó hậm hực. Hiếu chìa bàn tay ra mời.

-Liệu có thể nhảy vs tôi 1 điệu k Nguyễn tiểu thư?

Tiếng nhạc van nhẹ nhàng, từng bước từng nhịp... Tất cả đang hướng mắt về phía Hội Trưởng Hội Học Sinh. Hiếu cười thích thú. Xem ra anh động vào người nổi tiếng rồi, ngại quá ai cũng nhìn (gồm lão cx hot khối 11 còn gì ._.)

-Hầy... Xem ra mai tôi k sống nổi với đám nam sinh rồi_ Hiếu kề sát môi xuống tai nó ns nhỏ.

-Why?_ Hơ... Xem kìa 1 nam tử hán như anh ta mà cũng sợ bị đánh haha. Trog tiểu thuyết toàn cảnh nữ chính nhảy vs nam chính xog bị đánh thế mà anh ta...

-Bởi vì tôi đang nhảy vs 1 cô gái xinh đẹp và quyến rũ._ “có cần phải quyến rũ k nhỉ? Trông mình như thằng lãng nhăng đào hoa ý”

-Ồ haha anh thật vui tính. Tôi biết mình xinh đẹp mà haha _ “Đúng là cái loại hám gái...”

-Haha Nguyễn tiểu thư cũng vui tính k kém. Cô đang nghĩ tôi là loại hám gái ư?_ “biết ngay mà. Nhìn mặt kìa.”

-Ôi đó là do anh nói nhé.

-Cô ngki tôi là loại hám gái như cái lũ đang đứng chảy nước dãi kia á? Mơ đi... Chẳng có sức hút tẹo nào!_ từng câu từng từ nhẹ nhàng từ tốn khiến nó tức trào máu. Đúng là loại vừa đấm vừa xoa....

-Anh....

-Sao em?_ Hiếu vịn lại đôi môi vẫn nở nụ cười thích thú.

-Em em cái nem í_ nó hậm hực.

-Ồ... Tôi rất thích ăn nem haha_ “ôi con nhóc thật thú vị”

-Về nhà mà ăn xiii_ “tên dở hơi muốn đấm hấn quá”

-Nem ngay trc mặt tôi nè... Ăn lun sao phải về nhà.

-Aishhh tôi k phải là nemmm kiếm Lọ Lem mà ăn._tức xì khói.

-Ôi Nguyễn tiểu thư thật vui tính. “Lem” cô đang nói là “lờ cao” mà tôi muốn ăn “Nem” “nờ thấp” cơ_ háhá tự đừng ntn nhỉ.

-Aishh anh thật là....

Cuộc ns hết sức bá đạo nam chính thật là cao tay haha

.....hết chapter 40.....

43. Chương 41

2 ngày lễ hội đã trôi qua. Một đờ người. Đã thể đón nhận bao tin gây sock. Thứ nhất: cái tên ki bo biến thái kia....

.....quay lại tối hôm đó.....

-Aiii một đờ người_ nó ngồi lằm nhằm 1 mình.

-Tôi đưa cô về nhé._ Hiếu mở lời.

-Ầy k cần k cần_ nó từ chối nhưng “hắt xì” trời thu về tối lành lạnh. Cởi chiếc áo khoác lên người nó Hiếu ns

-Về thôi nếu cô k muốn thành Nhi đông lạnh pạn của cá thu đông lạnh_ chưa để nó ú ớ ù ở jì kéo đi thẳng. Về đến nhà gặp ông nó cũng ms về. Thấy cháu gái về vs con trai ông cười gian tà.

-Cháu là pạn trai Nhi à?

-Cháu chào ông! Cháu là bạn trai của nhỏ Nhi ạ_ thằng pé ngây thơ trỗi.

-Hahaha đẹp trai wá. Biết chơi cờ k?

-Dạ cháu có. Cháu rất thích chơi cờ vs những cụ già.

-Vậy tkính thoảng đến nhà ông chơi nhé.

-Vâng_ anh rất tỉnh và rất đẹp troai. Nó nhìn cảnh tượng mà hóa đá.

-SAO ANH LẠI NÓI LÀ PẠN TRAI TÔI_ nó hét lên muốn thủng lỗ tai.

-Ồ hay... Cô bị ảo tưởng à? Tôi k là pạn trai chẳng lẽ là pạn gái? Có bị gay đâu?

-Aishh hú hú_ nó đứng gào rú trc cửa. Hiếu tròn mắt nhìn rồi phán câu xanh rờn:

-Rừng rú gì ở đây?

.....kết thúc hồi tưởng.....

Ngĩ lại nó càng cảm thấy bức mình. Ông còn rêu rao cả nhà chuyện đó chứ aish. Còn việc gây sock thứ 2 là: sau khi rời phòng sách trên tay nó là 3 quyển sách y dày cộp. Ôm 3 quyển sách xuống nhà đọc lúc lướt qua phòng khách nó đã phải dừng lại chạy về phía phòng khách. Oh my chúa! Trên bàn tràn lan đồ để làm chiếc dreamchater. Cái mà treo xog sẽ ngủ ngon hay jì jì đó nổi như cồn trog The Heirs. Điều tôi há hốc đứng hình ông và thằng e Thiên iu wí của nó đang ngồi lằm nhằm hì hụi làm chiếc dreamchater để thằng pé đi tỏ tình... Mà người tỏ tình là cķ

Phương?! Ô my chúa ơi chuyện jì thế này sock đờ người ?!

44. Chương 42

Em là cô gái mang hài đỏ.

Bỏ cả thế giới nhỏ để yêu anh.

Anh là chàng trai mang hài xanh.

Mặt lạnh tanh chẳng ân cần.....

..... Tại lớp 11A2

Tại sao lại có chuyện đó? Tại sao lại như vậy? Huyền dường như không thể tin vào chuyện đó. Đưa mắt nhìn Hiếu và Dũng thờ dài... Và trong đầu người nào đó những điều tồi tệ đang hiện ra.

..... Giờ ra chơi

Hoàng Linh đang đứng trước cửa lớp 10A2. Ngó nghiêng 1 hồi cô đã thấy bóng dáng nó. Cô liền vẫy tay.

-Nhi!_ Nó ngơ ngác nhìn Hoàng Linh tự hỏi đó là ai?

-Ồ...

-Chào em..._ Linh cười. Nó vẫn đứng đó lục lọi bộ nhớ xem đây là ai. Có 1 cảm giác gì đó trong người nó.

-Chắc em không nhớ chị là ai đúng không?_nó gật đầu-Linh nói tiếp:

-Lần trước chị đánh đổ cốc nước vào người em. Chị định mời em đi ăn nhưng em không có ở trường. Bây giờ em đi học lại rồi nên...

-Ồ... Hồi trước đi đánh đổ nước vào người em à?_ nó ngây thơ hỏi Hoàng Linh. Linh cười nhẹ.

-Chắc em không nhớ rồi. Thôi chắt đi ăn coi như chị đền em vụ đổ nước và cũng làm quen luôn._ nghe thấy thế nó nghĩ thầm đằng nào cô biết thêm bạn mới vs cả chị ấy rất dễ thương, thế là nó vui vẻ đi với Hoàng Linh

..... Tại khu vườn sau trường

-Huyền! Mà kéo tụi tao ra đây làm gì?_ Dũng nhăn nhó 2 tay chống 2 đầu gối thở hồng hộc. Chẳng hiểu con nhỏ làm sao kéo Dũng vs Hiếu chạy như bay từ tầng 3 xuống tận sân sau trường. Hiếu đứng tựa 1 cái cây gần đó thở như chưa từng thở.

-Có chuyện gì vậy?_ Mặt Huyền trở lên nghiêm túc đến lạ thường. Đôi mắt trở lên hỗn loạn hoang mang.

-Tao... Không biết có nên nói chuyện này với bọn mày không?

-Trời... Chuyện gì nói lẹ lẹ cái_ Dũng thúc giục.

-Hôm lớp mình liên hoan ở đây lúc tao đi WC thì tao biết 1 chuyện...

-Chuyện gì?_ Hiếu hí hóp mắt hỏi.

-Con...con... Hoàng Linh nó..._ Huyền nói vs đôi mắt sắp khóc.

-Linh làm sao?_ Dũng cuống quýt hỏi. Không biết có chuyện gì xảy ra vs cô bạn. Huyền kể lại những gì mình đã nghe cho Hiếu và Dũng nghe. Họ lắng nghe.

-Gì...gì...c...ơ?!_ Hiếu lắp bắp hỏi lại. Gì thế này? Cậu không nhầm chứ?

-Không... Chính tớ đã nghe thấy...còn 1 con nhỏ nữa tên là Yến hay sao ý?

-Chuyện này là thật chứ? Hôm nay không phải là cá tháng tư đâu..._ Dũng nghi ngờ

-Đã bao giờ tao đùa cợt trong lúc nói chuyện nghiêm túc chưa?_ Huyền tức giận. Sau đó 3 người họ chụm đầu nói gì đó....

.....

Em đến bên anh nhẹ nhàng như là gió.

Bước đi không nói một lời.

Làn gió khiến anh vẫn vương...

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tieu-quy-truong-harvest-moon>